yahudi devleti

THEODOR HERZL

Siyonist liderin kitabı ilk kez Türkçe'de...

YAHUDİ DEVLETİ

Theodor Herzl

Çeviren:

Sedat Demir

Ataç Yayınları

YAHUDİ DEVLETİ
ATAÇ YAYINLARI®
Dünya Siyaseti
YAHUDİ DEVLETİ
Theodor Herzl

İç Düzen: Burhan Maden
Kapak: Sabahattin Kanaş
Ataç Yayınları
Çatalçeşme Sk. No: 27/15 34410 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: (0212) 528 47 53 Faks: (0212) 512 33 78
http://www.atacyayinlari.com
e-mail: bilgi@atacyayinlari.com

THEODOR HERZL (1860-1904)

Theodor Herzl, 1860’da Budapeşte’de doğar. Çocukluğunda aldığı ilk eğitimler, ailesinin aldığı eğilimler neticesinde liberal ve aydınlanmacı yönündedir. Altı yaşındayken Yahudi ilk okuluna yazılır.

1878 yılında mezun olduğu klasik lisenin ardından Hukuk Fakültesine kaydını yaptırır. Kız kardeşinin ölümünün ardından ailesi üniversitede hukuk çalışmalarına başladığı Viyana’ya taşınır. 1881 yılında evlendiği eşinden üç çocuk sahibi olur.

Yine, 1881 yılında Alman öğrenci birliğine katılır ama bazı üyelerinin Anti-Semitist fikirleri üzerine 1883’te bu birlikten ayrılır. 1884’te hukuk doktorasını tamamlar ve Viyana, Salzburg mahkemelerinde çalışmaya başlar. Bu çalışmalar esnasında kendini tamamıyla yazı yazmaya verir ve 1885’te felsefi hikayeler yazmaya koyulur. Bu dönemde Avusturya ve Almanya sahnelerinde oynanan bir çok oyuna imza atar.

1891’den 1895’e kadar Herzl Viyana *Neue Freie Presse* Gazetesinin Paris muhabiri olarak çalışır ve *Dreyfus Davas*ında muhabir olarak bulunur. Bu olaya tanık olduktan sonra, Yahudi meselesinin ancak anavatanında Yahudi bir ülkenin kurulmasıyla çözülebileceğine inanır ve Herzl, bu projesini tartışmak üzere *Baron Maurice de Hirsch* ile görüşmek ister. [Kitabın içinde geçen Baron, *de Hirsch*in ta kendisidir.] Ancak, Baron’u ikna edemediği için düşündüklerini altmış beş sayfalık bir makalede açıklar ve bunu *Rothschildler*e gönderir. Bu çalışma 1896 yılının Şubat ayında yayımlanan Yahudi Devlet kitabının taslağını oluşturur.

Bu eserini , 1902’de yayımlanan ütopya çalışması *Altneuland* (Eski-Yeni Toprak) takip eder. Herzl’in modern Yahudi yaşamı tartışmaları özgün değildir, fikirlerinin bir çoğu *Moses Hess* ve *Leon Pinsker* gibi daha önceki Siyonist düşünürler tarafından öne sürülmüştür. Ancak Herzl’in Yahudi devlet konusundaki başarısı, bu konuyu en üst düzeydeki diplomatik ve politik çevrelere taşıması olmuştur.

Biri Yahudi devletinin kurulmasını, diğeri de Filistin’deki Yahudi hayatını anlatan bu iki kitap laik Siyonizm davasını güçlendirmiştir. Bu gelişmelerin sonucunda 1903’te İngiliz Hükümeti Herzl’e Uganda’da toprak vermeyi önerir. Siyonist Kongre’de Herzl, bu konuyu ele alır ve bu teklifin geçici bir çözüm olarak kabul edilebileceğini açıklar. Bu öneriyi incelemek için karar alınır, ancak Rus Siyonistleri buna şiddetle karşı çıkar, böylelikle karar reddedilir.

Çalışmalarında yorgun düşen Herzl, genç yaşta 3 Temmuz 1904’te vefat eder. Ölümünden 45 sene sonra 17 Ağustos 1949’da, cenazesi İsrail Devleti’nin bayrağıyla örtülü bir şekilde gömülmek üzere uçakla, üzerinde bir Yahudi devleti kurmayı düşlediği topraklara getirilir.

ÖNSÖZ

Şimdi ben, ‘Yahudiler…’ diye cümleme başladığımda, özellikle geçtiğimiz yüz yılı göz önüne alarak bu sözü açtığımda *herşey* den bahsediyor olabilir miyim? Yani 20. yüzyıl içinde olup biten herşeyden…

Geçtiğimiz yüzyıl içinde tarih sayfalarınca bize ezberletilen her olayda, iyi ya da kötü her vakıada *Yahudi parmağı* olduğunu dillendirsem acaba Anti-Semitik olur muyum? Acaba, Avusturya sınırları içindeki meşhur soykırım şehrinin varlığından şüphelendiğimde çok mu dikkat çekerim? Güneydoğudaki (ülkemizin güneydoğusu) arz-ı mevud’a dahil edilmiş topraklar üzerinde oynanan oyunların bizim öldüğümüz teröre sebebiyet verdiğini düşündüğümde komplo teorisyenlerinin *taklasına* mı *gelmiş* olurum?

Spielberg’in filminin gri zemininde koşan kırmızı hırkalı kız çocuğunu gördüğümde *şairane* bir gülümseyişle mi bakmalıyım, ya da gözyaşımın tuzundan gözlerim kıpkırmızı olması şart mı? Neden söz konusu tema, ulusların kaderi olduğunda, sinema ve edebiyat ürünlerinin birçoğu Nazilerin Yahudileri Avrupa’dan çıkarması ya da onları öldürmesi üzerine?

Pekala, Paris’in bir *cafe*’sinde sesli şekilde düşündüğümde, yanımdakilerle bunların ne düzeyde *gerçekliği* olduğunu tartıştığımda tutuklanır mıyım? Ya da teneke Trampeti okuduğumda, Paris’in bir meydanında…

Cumhuriyetimizin ilanının hemen arkasından gerçekleşen üniversite reformuna katkıda bulunmak için Nazi Almanya’sından ülkemize kaçan Yahudi öğretim üyelerine ve çağcıl bir neslin yetişmesi için gece uyumayan Yahudi dadılara, mürebbiyelere tek tek teşekkür mü etmeliyim? Peki, Jön Türklerin Siyonizm’le ilişkisi neydi? Hangi Padişahlar ve Krallar masondu?

Pekala, biz Türkiye’de yaşayanlar Yahudiler hakkında ne düşünmeli? Türk Musevilerle aramızda Theodor Herzl’in söylediği gibi bir Yahudi Meselesi de yok! Var mı? Bilmiyorum!

Ne var ki, keyifle okuduğumuz bir edebiyatçının ya da fikirlerini hararetle savunduğumuz düşünürün Yahudi olduğunu öğrendiğimizde duraksıyoruz ve vitrinlerde çokça yer alan, başlığında ‘Siyonizm’ ifadesiyle zihnimizde farklı bir anlam bulan; kuru kafa, pergel, güneş, piramit gibi şekillerle bezeli kitapları gördüğümüzde biraz olsun ürpermiyor muyuz? Yahudi deyince aklımıza kısa boylu; geniş, korkak, zeki ya da kurnaz bir

suratla gözlerimizi kovalayan; her zaman sanki yeni ürettiği mamulü, hizmeti uzatıp cebimize *kollayan* bir adam canlanmıyor mu? Bu adam her zaman gizli işler yapan, bizi kandıran ya da 'işte bu adam Yahudi'dir' diye kandırıldığımız bir simge olabilir mi? Bilmiyorum!

Pekala, biz bunları niye düşünüyoruz? Yahudilerden korkmalı mıyım? Ya da onlardan korkutuluyor muyum? Bu kimler tarafından sağlanıyor? Bazı çevreler onların bunu sağladığını söylüyor.

Belki sosyal bilimler ve metotlar yardım eder ama modern dönemlerde sadece sosyal bilimler değil bir çok disiplinde onların *parmağı* var. *Yargısallık*tan uzaklaşıp *olgusal*lığa nasıl sığınabilirim şimdi!

Bu durumda kimden, nasıl, ne kadar şüphelenmeliyim?

Ancak Theodor Herzl'in kitabının en başında yaptığı şu açıklama biraz ipucu veriyor görünüyor: *"Yeni ürünlerin üretimiyle dünyayı ciddi bir şekilde değiştirmek için Rip Van Winkle'ın uykusuna benzeyen derin uykumuzdan uyanmamıza gerek yok. Teknik gelişme, bu harika dönem boyunca zeka düzeyi çok sınırlı ve dar görüşlü bir adamın bile çevresindeki bütün yeni mamullerin dış görünüşünü şaşı gözleriyle fark etmesine imkân tanıyor… İşte bu adamları yatırımın, ekonomik girişimin ruhu meydana getirdi!"* **(Yahudi Devleti, Theodor Herzl)**

Gog ve Ben Rubi'nin Akıl almaz Sohbeti…

Edebi metinler arasında kısa bir gezintide Yahudi karşıtı söyleme çok az rastladım; sanırım en etkili –ya da eğlenceli demeliyim- olanlarından birisi de Papini'nin Gog'u. Gog, sayısı yüzü geçen tarihi simayla ya da belirginleştirilmiş tiplemeyle sohbet ediyor: İşte Ben Rubi geliyor ve Gog, ona neden zeki ve korkak olduğunu soruyor, cevabı bizim çelişkimizi de ortaya koyuyor: "*Korkak mı [!] Herhalde vücut cesaretinden, maddi, hayvani cesaretten bahsediyorsunuz. Yahudiler sadece cesur olmakla kalmazlar, pervasızdırlar. Yahudiler zannedersem Dâvut zamanında bile barbarların anladığı manada kahraman olmuş değillerdir, fakat bütün milletler arasında ilk defa, insanın hakiki kıymetinin, benzerlerini öldürmekten ziyade zekasını kullanmakta olduğunu anlamışlardır. Sonra dünyaya dağılışlarından beri, Yahudiler daima hükümetsiz, ordusuz olarak kendilerinden nefret eden bir kalabalık arasında yaşamışlardır. Nasıl olur da onlarda Haçlıların ve Kondottilerini'nin kahramanlıklarının görünmesini istersiniz? En sonuncusuna kadar imha edilmemek için, onlar da savunma araçlarını icada mecbur kaldılar. İki tane buldular: Para ve zeka…*

Ayaklar altında çiğnenen, suratına tükürülen Yahudi, düşmanlarından intikam almak için ne yapabilirdi? Goyimlerin [Goy da denir] ideallerini alçaltmak, kıymetten düşürmek, içyüzünü meydana vurmak ve Hıristiyanlığın ayakta durabilmek iddiasıyla dayandığı kıymetleri mahvetmek! Hakikaten, iyi dikkat ederseniz, Yahudi zekası, bir asırdan beri, düşünce binanızın dayandığı sütunları, en aziz inançlarınızı baltalamak ve kirletmekten başka bir şey yapmamıştır.” **(Gog I-II,** Ben Rubi’nin Fikirleri**, Giovanni Papini, Türkiye İş Bankası Kültür yayınları, 2000, s. 69-70)**

Devam ediyor Ben Rubi konuşmasına, bu ‘en aziz inançları baltalayan ve kirleten’ Yahudilerden; Heine’nin, Marx’ın, Nordou’nun, Freud’un, Bergson’un isimlerini anıyor ve diyor ki *‘daha da devam ediyor [bu liste ve], ‘politikadan hiç bahsetmiyorum.’(…) ‘Asırlardan beri imbikten süzdüğümüz bu zehirlerin yıprandırıcı, parçalayıcı tesirleri, Grek, Latin ve Hıristiyan aleminden Yahudilerin büyük intikamıdır.*

Grekler bizi gülünç hale soktular, Romalılar parçalayıp dağıttılar, Hıristiyanlar bize işkence edip yağma ettiler, fakat biz kuvvetle intikam alabilmek için çok zayıf olduğumuzdan, Eflatun’un Atina’sı, imparatorların ve papazların Roma’sından doğan medeniyetin dayandığı temelleri çürütecek bir saldırıya geçtik. Şimdi intikamımız tam kıvamındadır. (…) Yahudi kendi nefsinde en korkunç iki ucu birleştiriyor: Madde sahasında despot, fikir sahasında anarşisttir. Ekonomik cihetten hizmetçimiz, fikir cihetimizden kurbanımızsınız. (…) Şimdi intikamımız tam kıvamındadır...’ **Gog I-II,** Ben Rubi’nin Fikirleri**, Giovanni Papini, Türkiye İş Bankası Kültür yayınları, 2000, s. 73)**

Pekala nedir Ben Rubi’nin tarihi?

Herkesin bildiği tarih…

Yahudilerin varolduğu tarih içinde binlerce yıl *çile*si çekilen bir sürgünün izleri yer alıyor, tıpkı Ben Rubi’nin dediği gibi. Bu tarih içinde soyları tükenmeden varlıklarını sürdürmek için geliştirdikleri davranış biçimleri ve manevralar yeni, eski tüm tarihçileri şaşırtmış; Tacitus bile buna parmağını ısırmış: *“Yahudilerin sarsılmaz mukavemetleri, özelikle de, ok yağmuru altında bile dini ayinlerini sürdürmeleri karşısında hayrete kapılmıştı. Sanki kente ‘derin bir huzur hakimmiş gibi’ Tanrı onuruna, günlük kurbanlar, ölülere yapılan adaklar ve diğer tüm ibadetler titizlikle sürdürülüyordu. Tapınak ele geçirilip mihrabın etrafında boğazlanırken bile günlük ayinlerini terk etmediler.*

Ama içlerine kapanıklılıkları, -Gentile'lerle [Yahudi olmayanlar. Goy ya da Giyom da denir] temasın kendilerini kirlettiği inancı- düşmanlarını çileden çıkarıyordu. Yahudiler artık Filistin sınırlarının dışına taşmışlardı: Grek- Roma Dünyasının büyük kentlerinin pek çoğunda ve Fırat'ın ötesindeki Pers İmparatorluğunda önemli Yahudi Cemaatleri bulunmaktaydı. İskenderiye' de daha İ.Ö. üçüncü yüzyılda Yahudilerin içlerine kapanıklılıkları eleştirilmekteydi. Pagan kültlerine katılmama konusunda benzersiz muafiyetler ve Şabat'a uyma izni kazanmış oldukları Roma'da Cicero, Profallaco (Flakus savunması) adlı yapıtında bir kabile halinde yaşamalarından ve hak etmedikleri bir nüfus sahibi olmalarından Tacitus ise, 'Historia'de (Tarihler), Yahudilerin, kendi yorumuna göre, insan sevmezliklerinden yakınır: "Diğer tüm halklara karşı yalnızca nefret ve düşmanlık besliyorlar, yemeklerini ayrı yiyor, ayrı uyuyor ve ırk olarak şehvete eğilimli olmalarına rağmen, yabancı kadınlarla ilişkiye girmekten kaçınıyorlar; ama kendi aralarında hiç bir şey gayri meşru değil." **(Tapınak Şövalyeleri, Piers Paul Read, Dost Kitabevi, 1999, s. 20)**

Bu satırları okuduğumuzda hemen aklımıza bölünen ya da yiten Roma karşısında o dönemin Yahudilerinin şen gülüşleri, on dokuzuncu ve yirminci yüzyıl milliyetçiliğini körükleyen nedenler ve bugünkü savaşlar akla geliyor: *"Din ile mezhep farkları ile birlikte, milliyetçilik, batı Avrupa dışındaki toplumları parçalayıp yönetmenin yöntemi olmuştur: 'böl ve yönet' yöntemi. Kavmi milliyetçilik Kuzeybatı Avrupa'da Germen dillerini konuşan toplumlar ile İsrail kavminin kendilerine mahsusu tarihi, coğrafi, iktisadi ile milli şartlarının verisi olduğunu söylemiştik. Kavmi milliyetçiliğin ideolojileştirilmiş iki ucu, milli toplumculuk ile Siyonculuk (fr. Sionisme) doğal sonuçlardır. Bunu, Germen ile İsrail toplumlarının dışına taşınması, özellikle de Müslüman aleme 'ekilmesi' doğal olmayan sonuçlar yaratmıştır. Arap ile Türk milliyetçilikleri, bu doğal olmayan duruma örnek teşkil ederler."* **(Çağdaş Küresel Medeniyet, Ş. Teoman Duralı, Dergah Yayınları, 2000, s. 162)**

Yine Ben Rubi'nin o *bilgece* duran sözlerinin arkasında bu manevralarla varolmalarının *haklı gurur*u ve diğer ırklara, kavimlere karşı üstün olma duygusu var; ama acaba ırki bir üstünlükleri var mı? Çok ünlü tarihçi Will Durant şöyle bir şey diyor: *"İbrani ırkından olanlar ancak Samidir ve Asya'nın diğer Sami ırklarıyla kıyaslandığında göze çarpan hiçbir farkları yoktur diyebiliriz. Ne olduysalar onu tarihleri yaptı. Kendi tarihlerini kendi yapmadılar. Daha ilk bakışta birkaç ırkın karışmasından oldukları göze*

çarpar. Bir mucize söz konusu olmadıkça, yakın doğuda bu kadar sayısız karışmadan sonra, saf bir ırkın varlığı kabul edilemez.” **(Yahudiliğin Tarihi ve Siyon Liderlerinin Protokelleri, Will Durant-Roger Lambelin, Okumuş Adam, 2004, s. 17)**

Üstünlük meselesi antropolojik düzeyde kısaca böyle yanıtlanıyor ve Siyonizm ülküsü etrafında gezinen devlet teorisi, Ben Rubi’nin *intikam* olgusunu müşahhas kılabilir ancak. Ya da şöyle demeliyiz intikam olgusunu gerçekleştirebileceğiniz bir mevzi, *bir toprak* seçmelisiniz; en azından şöyle diyebiliriz: İsrail’in Filistinli Müslümanlarla ve dünya düzeniyle çatışması Theodor Herzl’in kastettiği doğrultudan çıkıp, özellikle son elli yıldır olaylar intikam mevzisine yerleşti.

Yahudi Devleti proje olarak, Moses Hess ve Leon Pinsker gibi Siyonist düşünürler tarafından Herzl’den daha önce düşünülmüştü. Ancak Theodor Herzl’in üzerinde durmamızın nedeni, bu konuyu en üst düzeydeki diplomatik ve politik çevrelere taşıyarak dünya kamuoyu çerçevesine oturtmuş olması. Ya da yine eğer Yahudi dönüştürücülüğünden bahsedecek olursak, Herzl’in *“Yahudi meselesi, ulusal bir meseledir ve bu sorunu gidermek için büyük milletler tarafından düzenlenmiş bir konsey dahilinde tartışılarak, bunun bir dünya meselesi haline dönüştürülmesi gerekir”* sözünden hareket edecek olursak I. Dünya savaşı sonrasını ve Will Durant’ın şu paragrafını hatırlamalıyız: *“… bu barış, savaşan devletlerin iktisadi kalkınmasına engel olmak suretiyle Yahudilerin idare etmekte olduğu büyük bankalara savaş zenginleri yüzünden şen milletler arası tröstlere ve dünyanın ihtiyat paralarını elde tutanlara elverişli oldu.*

İsrail Zangwill’in ‘Milletler Topluluğu Yahudi ilhamının ürünüdür’ demiş olmasında hayret edilecek bir şey yoktur. Yahudi Cemiyetleri yetkilisi Lucien Wolf da, Cenova’da Milletler Topluluğu toplantısına iştirak ettikten sonra bu cemiyetin Yahudiliğin en aziz ve kutsal geleneklerine uygun olduğunu ve bütün Yahudilerin, mümkün olan her vasıta ile bu cemiyeti korumayı kutsal bir vazife gibi telakki etmek zorunda olduklarını tekrarlamaktan hiç de çekinmedi.” **(Yahudiliğin Tarihi ve Siyon Liderlerinin Protokolleri, Will Durant-Roger Lambelin, Okumuş Adam, 2004, s. 88)**

Yani, Yahudi Devleti’nin kurulma aşamalarından birisi para ile yönlendirilmiş Birleşmiş Milletleri’in kurulma aşamasıydı.

Yahudi Devleti ve Herzl…

Herzl, *Neue Freie Presse* Gazetesinin Paris muhabiri olarak çalışırken *Dreyfus Davası'na* tanık olur ve *Yahudi Meselesinin* ancak Yahudi bir ülkenin kurulmasıyla çözülebileceğine inanır. Ardından Herzl, bu projesini tartışmak üzere Baron Maurice de Hirsch (sanırım kitapta geçen Baron, Hirsch'in ta kendisi) ile görüşür ancak bir netice alamaz. Ve oturup bütün tasarılarını kağıda döker ve bu tasarılar 'Yahudi Devleti' kitabına dönüşür. (Herzl'in yine tasarılardan oluşan bir kitabı daha vardır: Altneuland /Eski-yeni Vatan)[1]

Yahudi Devlet'inin en başında Herzl, bir Yahudi anavatanı bulma harekatının basit bir ütopik teori olmadığını, Yahudilerin çok kötü koşullarda sıkıntı çektikleri, yaşadıkları baskıları sonucunda doğan gerçekçi bir teklif olduğunu öne sürer. Bunu tek bir Yahudi'nin savunması, bu planın uygulanabilirliğini azaltacaktır. Ancak bir çok Yahudi bunun önemli olduğuna karar verirse, uygulanması da tamamen olası olabilecektir. Pinsker gibi Herzl de, Yahudi sorunun ancak Yahudilerin tek bir ulus olarak birlik olmasıyla çözülebileceğini düşünerek çağrısını yapar: "*Bizler, her yerde onurumuzla toplumsal yaşama karışıp kendi halimizde bir birlik oluşturmaya ve atalarımızın itikadını, inancını korumaya gayret ediyoruz. Ancak ne yazık ki, bunu yapmamıza izin verilmiyor. Bizler boş yere, bulunduğumuz ülkede sadık biçimde vatanseverlik gösteriyoruz; sadakatimiz bazı durumlarda aşırı noktalara gidiyor, boş yere mülkiyete ve hayata aynı fedakârlıkları veriyoruz; yaşadığımız ülkenin bilim ve sanattaki şanını ya da ticaret yaparak ve iş sahası oluşturarak zenginliğini arttırmak için boş yere çalışıyoruz. Yüzyıllardır yaşadığımız ülkelerde biz hâlâ yabancılar gibi oturup ağlıyoruz ve bu ülkeler, Yahudilerin acıyı çok önceleri tecrübe ettikleri topraklar ve onların, bu ülkelerin sahiplerinin ataları bu topraklara çok sonraları yerleşmişler. Kamuoyu biraz düşündüğünde, kimin bu toprakların yabancısı olduğuna karar verebilir (…) Ben burada, birey olarak kendi adıma bu beyanda bulunurken, haklarımızın herhangi bir kısmından vazgeçecek değilim. Yeryüzünde şimdi olduğu gibi, herhangi bir zamanda da muhtemel haklarımız kalıcıdır, önceliği vardır. Bu yüzden bir zamanlar göçe zorlanan Fransız Protestanları gibi bizim için de sadık birer vatansever olmamızı düşünmek pek akıllıca değildir. Ancak bunun gerçekleşmesi için bir şartımız var; eğer ancak huzur ve barış içinde kalabilirsek iyi birer vatandaş olabiliriz… Ancak bu şartın gerçekleşeceğini düşünmek aşırı iyimserlik olur; doğrusu*

ben, huzur içinde kalabileceğimizi düşünmüyorum.” **(Yahudi Devleti, Theodor Herzl)**

Herzl, bütünüyle Avrupa’daki ve bütün dünyadaki Yahudileri *ülkeye, oraya* çağırıyor. Herzl düşünsel aşamada ön koşulları hazırlanmış bir göçün, bir ülkenin ilk çağrısını yapıyor ve aslında harici bütün meselelerin giderildiğine, Yahudilerin kendi içindeki dayanışma gerekliliğine atıfta bulunuyor. O an itibariyle varolan sorunlardan birisi olan Yahudilerin kendi aralarında bulunan farklı tabakalaşmaya değiniyor; farklı düzeydeki ulusunun vatandaşlarına kaynaşmaları gerektiğini söylüyor kitap boyunca. Ulusu, ya da herhangi bir ulus koca bir çocuk onun için. *“Bir ulus, daima ve her yerde eğitilebilecek koca bir çocuktur. Ancak bu koca çocuğun eğitimi en uygun şartlarda bile, daha önce ifade edildiği gibi, çok zaman alacaktı, ki başarıyla tamamlanmış metotlardan önce diğer vasıtalarla biz kendi güçlüklerimizi ortadan kaldırabilelim.”* **(Yahudi Devleti, Theodor Herzl)**

Herzl’in bölümlerden, aşamalardan oluşan kitabı, bir Yahudi Devleti kurma ülküsünün planı etrafında heyecanla genişliyor, serpiliyor. Zekice bir tonla kendi ulusuna seslenen Herzl, aynı zamanda bütün ipuçlarını *ele veriyor.*

Bu kitap yazıldıktan ve okunduktan kısa bir süre sonra Herzl hayata gözlerini yumuyor. Bu kitaptan bir yıl önce Herzl Sultan II. Abdülhamit’ten büyük bir meblağ teklif ederek Filistin’i istemişti.Bu kitaptan yaklaşık elli yıl sonra, tıpkı Herzl’in dediği ve istediği gibi İsrail Yahudi Devleti kuruluyor ve tüm dünyanın canını yakan İsrail-Arap mücadelesi başlıyor. Bu kitap yazıldığı sıralarda, Herzl ‘Birinci Dünya Siyonist Kongresi’ne başkanlık yapıyor ve Kongre’den beş yıl sonra Filistin’e ilk göçler gerçekleşiyor.

Herzl, yaşadığı sıralarda Yahudiler Amerika’da yaşayan halklar arasında en yoksul grup. Fakat Birinci Dünya Savaşı ve kaosunu takip eden dönem içinde, spekülasyonlar dahilinde ‘sigorta ve emlak’ krallarına, dünyanın en zengin insanlarına dönüşüyor Yahudiler; tıpkı Herzl’in tarif ettiği gibi. Elbette bir kahin değil Herzl; disiplinli, sistemli, bütün Yahudiler gibi yeryüzünü ve onun insanlarını tanıyan bir Yahudi.

Theodor Herzl bu kitabıyla, başta yer alan bütün endişelerimizi gideren, sorularımıza yanıt veriyor büyük bir incelikle.

Sedat Demir

GİRİŞ

Ekonomi bilimine şöyle bir göz attığımızda, yaşamın ortasında hareket eden, çırpınıp duran insanların çoğunun durumu hayret vericidir. Hayret vericidir, çünkü artık Yahudiler bile Anti-Semitizmin şu feryadını sadakatle tekrarlıyor: *“Geçimimiz, karnımızın doyması için hizmetçilerimiz olan uluslara güveniyoruz. Ve eğer bize bakacak hizmetçilerimiz olmasaydı açlıktan ölebilirdik...”* Bu, bize kendimiz olma bilgisinin nasıl haksız suçlamalarla, isnatlarla nasıl zayıflatılabileceğini gösteren noktadır. Peki ama, ‘hizmetçi’ gibi davranan uluslarla ilgili olan bu ifade için gerçek dayanak unsuru nedir? Bu unsuru aradığımızda, sınırlı fizyokratik görüşler üzerinde temellenmeyen, eşyaların ve malların sürekli kısır bir döngü gibi elden ele gezmesinin çocukça hatasında buluruz.

Yeni ürünlerin üretimiyle dünyayı ciddi bir şekilde değiştirmek için Rip Van Winkle’ın[2] uykusuna benzeyen derin uykumuzdan uyanmamıza gerek yok. Teknik gelişme, bu harika dönem boyunca zeka düzeyi çok sınırlı ve dar görüşlü bir adamın bile çevresindeki bütün yeni mamullerin dış görünüşünü şaşı gözleriyle fark etmesine imkân tanıyor… İşte bu adamları yatırımın, ekonomik girişimin ruhu meydana getirdi!

Girişimsiz emek, antik çağların sabit emeğiydi ve tipik bir çiftçi işiydi. Çiftçi bin yıl önce yaşayan atalarının yaptığı gibi yapıyor işini. İnsanların bütün ihtiyacını bu adamın *girişimleri* karşılıyordu.

Artık hamaset yaparken sıkılıyorum, ya da bazı şeyleri yazarken hamaset edebiyatı yapıyormuş gibi hissediyorum kendimi. Geçmişte biz, müteşebbislerden oluşan bir ulus olsak bile, başka uluslardan da böyle yaşamalarını istememeliydik [Böyle absürd biçimde abartılmış açıklamalarla, bakın işte, biz dışarı itildik, kovulduk].

Bu yüzden başka uluslar üzerinde yaşamaya ihtiyaç hissetmedik, eski sermayelerin dolaşımına yaslanmadık; çünkü biz yenilerini ürettik.

Şu an dünya, olağanüstü bir kapasiteyle çalışan, el tezgahlarında işlenen ürünlerin sonunu getiriyor görünen kölelere sahip. İşte bu köleler makinelerdir. Evet, işçilerin sadece çalışan makineleri tamir etmek için ihtiyaç hissedildiği doğru, fakat bunun için kâfi miktarda, hatta daha fazla işçimiz var.

Yeterli işçimiz olmadığını öne sürenler, Doğu Avrupa’nın birçok ülkesindeki Yahudilerin çalışma şartlarını ve sayılarını görmezden gelerek,

onların iş için uygun olmadığını ya da çalışmak için gönülsüz olduklarını bir iddia olarak ortaya atıyorlar.

Bu risalede, Yahudilerin başını okşamak gibi bir heves taşımıyorum doğrusu. Zaten bunun pek de bir kullanışlılığı olduğu söylenemez. Söylenebilecek akılcı ve duygusal her şey, onların savunmasında zaten söylendi. Eğer kişi dinleyici koltuğunda yer alıyorsa, Yahudileri anlamakta aciz kalacak; kişi vaizse, olayları anlatan kişi olarak kendisi çölün ortasında, yapayalnız. Eğer dinleyici olan kişi dinlemeye açık ve olabildiğince zekiyse, bu durum anlatılanları anlamak için yeterlidir ve vaize de bu durumda pek gerek yoktur.

Ben, insanın yükselişine, nihayetinde medeniyet seviyesine yükselişine inanırım.

Sözünü ettiğim bu yükselişin mümkün olduğunca delirtebilecek düzeyde yavaş gerçekleşmesi gerektiğini salık veririm. Lessing'in 'Akıllı Nathan'[3] oyununu yazdığında insanlığın medeniyet ortalamasının sorumsuz biçimde düşmesi düzeyinde beklersek, yarına kadar, hatta çocuklarımızın, hatta torunlarımızın ve hatta onların da çocuklarının yaşayacağı güne kadar beklemeliyiz.

Bu yüzyıl, dünyaya, kendi teknik başarılarıyla bir Rönesans hediye etti, fakat aynı zamanda, Bu hediyenin mucizevi gelişmeleri insanlığın hizmeti için çalışmadı.

Kısa bir süre öncesine kadar mesafe, bir engel olarak karşımızda duruyordu ve yetersiz bir boşluktan şikâyet ediyorduk. Şikâyetlerimiz durdu. Buharlı gemilerimiz, şu ana kadar çabuk ve güvenilir bir şekilde, hiç görülmedik denizlerden geçirip, bizi kıtalar ötesinde kıyılara bıraktı. Artık, tren rayları, daha düne kadar ayak basmaya ürktüğümüz dağların arasından bizi güvenle geçiriyor.

Ancak Avrupa, haberleri daima geç alınan gecekondulara *(Ghettos)* Yahudileri kapatıyor ve diğer ülkelerde gerçekleşen olayların haberi anında yayıldığı için Yahudilerin ıstırapları birer anakronik durum olarak ortada kalıyordu. Bu anakronizmin sebebi, yüzyıl öncesinin aydınlanma dönemi olması değil, bu aydınlanmanın gerçekte sadece seçkin ruhlara ulaşmasıydı.

Elektriğin sadece seçkin salonlarda bir grup snobu aydınlatmak için icat edildiğini değil, tam tersine, insanlığın karanlıkta kalmış sorunlarını aydınlatmak amacıyla var olduğuna inanıyorum.

İnsanlığın buna benzeyen problemleri çok fazla. Bu problemlerden birisi, ama asla küçüklerinden birisi olmayan Yahudi meselesidir. Bu

meseleyi çözmede biz yalnız başımıza mücadele vermiyor, aynı zamanda aşırı yükle ve sıkıştırılmış bir vaziyette bir çok başka meseleyle de uğraşıyoruz.

Yahudi meselesi karşımızda duruyor, hâlâ, ne yaparsak yapalım. Bunu reddetmek ise, tam anlamıyla ahmaklık olur. Bu, bize Ortaçağdan kalma, bugünkü medeni ulusların sırtlarından silkip atmaya uğraştıkları, ancak atmayı beceremedikleri bir yük.

Avrupalılar, bizi özgür bıraktıklarında, azat ettiklerinde, bunu yapmayı kesinlikle asil bir tutkuyla yapmak istediler. Ancak Yahudi meselesi, Yahudilerin sayıca kendilerini hissettirdikleri her yerde varlığını sürdürdü. Zaten bu mesele hissedilmiyorsa oradan dışarıya Yahudi göçü gerçekleştirilmiş demekti. Biz zulüm yaşadığımız yer olan bu mekânlardan göç ettik ve yeni göç ettiğimiz yerlerde zulüm kavramının varlığına neden olduk. Bu her ülkede yaşanan bir vakıa haline geldi ve kalıcı bir yapıya dönüştü. Hatta bu, *onların*, örneğin Fransa gibi en uygar ülkelerinden birinde bile, Yahudi meselesinin siyasi düzlemde çözüme kavuşuncaya değin sürdü. Bahtsız Yahudiler şimdi Anti-Semitizmin tohumlarını İngiltere'ye taşıdı ve çok yakın zamanda da onu Amerika ile tanıştırdı.

Anti-Semitizmi gerçekten de hayli karmaşık bir yapı, bir anlayış olarak anladığıma inanıyorum. Anti-Semitizmi, Yahudilik bakımından korkmadan, endişeye kapılmadan inceleyebiliyorum. Onun ne derece düşük bir eğlence anlayışına kurban edildiğinin, genel ticari başarısının kıskanıldığının, artık bir kalıntı olan önyargılar beslenildiğinin, dini hoşgörülerden uzak tutulduğunun ve üstüne üstlük sanki ortada meşru müdafaa varmış gibi hareket edildiğinin farkındayım; bu unsurların hepsini teker teker görebiliyorum. Her ne kadar, bazen bu unsurlarla ilintili olsa ve diğer biçimleri de alsa da, Yahudi meselesinin bir dini meseleden daha toplumsal bir mesele olduğunu söyleyemem.

Yahudi meselesi, ulusal bir meseledir ve bu sorunu gidermek için büyük milletler tarafından düzenlenmiş bir konsey dahilinde tartışılarak, bunun bir dünya meselesi haline dönüştürülmesi gerekir.

Biz bir ulusuz, tek bir ulus!..

Bizler, her yerde onurumuzla toplumsal yaşama karışıp kendi halimizde bir birlik oluşturmaya ve atalarımızın itikadını, inancını korumaya gayret ediyoruz. Ancak ne yazık ki, bunu yapmamıza izin verilmiyor. Bizler boş yere, bulunduğumuz ülkede sadık biçimde vatanseverlik gösteriyoruz; sadakatimiz bazı durumlarda aşırı noktalara gidiyor, boş yere mülkiyete ve

hayata aynı fedakârlıkları veriyoruz; yaşadığımız ülkenin bilim ve sanattaki şanını ya da ticaret yaparak ve iş sahası oluşturarak zenginliğini arttırmak için boş yere çalışıyoruz.

Yüzyıllardır yaşadığımız ülkelerde biz hâlâ yabancılar gibi oturup ağlıyoruz ve bu ülkeler, Yahudilerin acıyı çok önceleri tecrübe ettikleri topraklar ve onların, bu ülkelerin sahiplerinin ataları bu topraklara çok sonraları yerleşmişler. Kamuoyu biraz düşündüğünde, kimin bu toprakların yabancısı olduğuna karar verebilir; ancak bu yüzden ulusların arasında gelişen ilişkilerin her yönü bu ihtimalin bir meselesidir.

Ben burada, birey olarak kendi adıma bu beyanda bulunurken, haklarımızın herhangi bir kısmından vazgeçecek değilim. Yeryüzünde şimdi olduğu gibi, herhangi bir zamanda da muhtemel haklarımız kalıcıdır, önceliği vardır. Bu yüzden bir zamanlar göçe zorlanan Fransız Protestanları gibi bizim için de sadık birer vatansever olmamızı düşünmek pek akıllıca değildir. Ancak bunun gerçekleşmesi için bir şartımız var; eğer ancak huzur ve barış içinde kalabilirsek iyi birer vatandaş olabiliriz…

Ancak bu şartın gerçekleşeceğini düşünmek aşırı iyimserlik olur; doğrusu ben, huzur içinde kalabileceğimizi düşünmüyorum.

Baskı ve zulüm bizi yok edemeyecek. Yeryüzünde hiçbir ulus, bizim yaşadığımız acılarla ve zulümlerle karşılaşsaydı varlığını sürdüremezdi, hayatta kalamazdı.

Yahudi mezalimi, elimizden sadece zayıflığımızı, güçsüzlüğümüzü aldı; zulüm onlara karşı yapıldığında, içimizdeki güç onların ırkına karşı değişmez sadakatle bağlıydı. Bu davranış biçimi, Yahudilerin özgürlüğünü hemen takip eden dönemde daha belirgin biçimde görünür kıldı.

Akıl ve sermaye açısından zengin olan Yahudiler, zaman içinde, ırklarına karşı aidiyet hissini kaybettiler. Her nerede olursa olsun siyasi açıdan yakaladığımız refah düzeyi zaman içinde kaybolduğunda çevremizdekiler tarafından asimle edildik. Bence bu onur kırıcı bir durum değil. Bu yüzden bir Yahudi sülalesini ve onun zenginliğini kendi ulusu içinde görmeyi umut eden bir devlet adamı, bizim siyasi rahatlığımızı sonuna kadar destekleyebilirdi, gelin görün ki bunu Bismarck bile sağlayamadı.

İnsanların yüreklerinde hâlâ bize karşı eski önyargıları yatıyor bu yüzden. Bu gereksinimin kanıtlarına sahip olan kişi, sadece açık sözlülükle ve yalın bir şekilde 'atasözleri ve peri-masalları, bunların hepsi Anti-Semitik' diyen insanların sözlerini dinliyor.

Bir ulus, daima ve her yerde eğitilebilecek koca bir çocuktur. Ancak bu koca çocuğun eğitimi en uygun şartlarda bile, daha önce ifade edildiği gibi, çok zaman alacaktı, ki başarıyla tamamlanmış metotlardan önce diğer vasıtalarla biz kendi güçlüklerimizi ortadan kaldırabilelim.

Asimilasyona maruz kalmadan anladığım sadece görünümle ilgili olan kıyafete, alışkanlıklara ve dillere uyma değil, aynı zamanda duygu ve davranış biçiminin kimliğidir. Yahudilerin asimilasyonu sadece aile içi evlenmeyle etkilenebilir. Ancak karma evlilik gereksinimi çoğunluk tarafından kabul görmelidir ve kanunlar tarafından şartsız kabulü kesinlikle acı gelemeyecektir.

Karma evliliğe izin veren Macar Liberalleri, vaftiz edilmiş bir Yahudi erkeğini bir Yahudi kadınıyla evlendirerek meseleyi zamansız örnekleyen çok belirgin bir hata yaptılar. Aynı zamanda, evlilik biçimin bugünkü halini alması için gösterilen çaba, Hıristiyanlar ve Yahudiler arasındaki farkı önemle vurguluyor ve böylece olup biten her şey ırkların yok olmasına neden oluyor.

Yahudilerin başka ırklarla kaynaşarak yok olmasını görmek isteyenler, bunun sadece bir yolla olabileceğini umuyorlar. Yahudilerin, öncelikle eski toplumsal önyargıları kırmak için ekonomik gücü başarıyla ele geçirmeleri gerekiyor. Aristokrasi bunun bir örneği olarak göz önünde tutulabilir; zira onun hiyerarşi yapısında nispeten daha fazla karma evlilik miktarı gerçekleşiyor. Tüm zenginlikleriyle ve eski asaletiyle ziyafetler veren Yahudi aileleri yavaş yavaş yutulup yok edilmişler.

Ancak, Yahudi meselesinin yoğunlaştığı burjuva sınıfında, yani orta sınıfta, bu olgunun hangi biçimde gerçekleştiğini düşünmeliyiz. Yahudilerin yanlış yollarla sahip olduğu önceki gücün kazanılması, bu ekonomik üstünlükle eş anlamlı olabilir. Ve eğer şu an sahip oldukları güç Anti-Semitiklerin arasında onlara karşı nefret ve kızgınlık oluşturuyorsa, böyle bir gücün çoğalmasının oluşturduğu feveran nedir? Neden korkuyorlar? Asimilasyona *(absorbtion)* atılan adım asla ele alınmayacak, çünkü bu adım, şimdiye kadar küçümsenmiş, ne askeri ne de idari bir güce sahip olmayan azınlığa çoğunluğun itaatini gerektirebilecek. İşte bu yüzden, daha doğrusu benim kanaatime göre, Yahudilerin başarıları nedeniyle eriyip yok olmaları bir türlü gerçekleşmedi.

Şu an Anti Semitik olan ülkelerde benim bu kanaatim kabul görecek. Diğerlerinde ise, yani Yahudilerin kendilerini rahat hissettikleri ülkelerde, muhtemelen onlar tarafından şiddetli mücadeleler gerçekleştirilecek. Benim

sevgili dindaşlarım, *Yahudi kapanları* onlara gerçeği gösterinceye değin bana inanmayacaklar. Uzun süredir askıda tutulmuş çok daha vahşi bir Anti-Semitizm meydana çıkartılacak. Aslında kolaylıkla fark edilebilir bir sağlamlıkta başka topraklara özendirilip göç yoluyla gönderilen Yahudiler ile toplumsal katmanların arasından hızla en üste çıkan yerli Yahudiler, bir inkılabı getirecek gücü oluşturuyorlar. Hiçbir akılcı netice bundan daha sağlıklı olamaz!

Bu neticeyi ben, tamamıyla her şeye eşit mesafede durarak *ya da yaklaşarak*, gerçekleri soruşturarak oluşturdum. Belki de, şu an rahat koltukları üzerinde oturan Yahudiler tarafından yapılmış yalanlamalarla karşılaşacağım, belki de bunları dile getirerek onları karşıma almış olacağım. Rahat içinde Yahudilerin endişeleri ya da tehlikede olan korkak mal-mülk sahipleri tarafından özel ilgiler tek başlarına ele alınıncaya kadar, rahatlıkla umursamayabilirler; zira baskı altında tutulan ya da fakir Yahudilerin sıkıntıları kendi sıkıntılarından daha fazla, daha büyük. Bununla birlikte, başlangıç bölümünden doğabilecek her hangi bir yanlış anlaşılmanın, özellikle taslağıma atfedilebilecek, dayandırılabilecek yanlış fikirlerin şu an Yahudilerin ellerinde tutulan sermayeye taslağımın verebileceği zararı, eğer yapabilirsem, en aza indirmeyi umuyorum. Bu yüzden de, söz konusu sermayenin haklarıyla ilgili en ufak açıklama dahi yapmayı uygun görüyorum.

Eğer benim taslağım sadece literatürün, yazın dünyasının küçük bir parçası olacaksa, her mesele olduğu gibi köşesinde kalır. Belki de bir kavim, bir ulus olduğumuzu söylediğimde, Anti-Semitizme koz verdiğim iddiasıyla makul biçimde dediklerim karşı çıkılabilir. Asimilasyonları tamamlanmak üzere olan Yahudilerin asimilasyonunu engelliyorum ve olgunlaşmış bir durumu tehlikeye atıncaya kadar mümkün olduğunca yalnız bir yazar olarak engelleyen ya da tehlikeye atan bir taslak hazırlayacağım. Özellikle bu itiraz Fransa'dan gelecek. İtiraz, muhtemelen diğer ülkelerden de gelecek ve ben hepsini cevaplamak için hazırım, ama önce, görüşümün en çarpıcı örneklerini vermeye yettiği için Fransa Yahudilerini cevaplamalıyım.

Bununla birlikte, önemli kişilere, güçlü bireysel özelliklere sahip olan devlet adamlarına, bilim adamlarına, sanatçılara, filozoflara, liderlere ya da insanlığın ulus olarak tanımlayabileceğimiz ortak tarihsel şahsiyetine çokça teşekkür etmeliyim. Büyük şahsiyetlere minnet borçluyum, onların ortalıkta

görünmüyor olmalarına, yok olmalarına da üzülmüyorum. Her kim ise, yok olabilir, yok olacak ve yok olmalı; haydi onu yok edelim.

Ne var ki, Yahudilerin belirgin güçlü ulusçuluğu yok edilemez, yok edilmeyecek ve yok edilmemeli. Dış düşmanlar birliğimizi pekiştirdikleri, sağlamlaştırdıkları için bu ülkü yok edilemeyecek. Yıkılmayacak, çünkü dehşetli acıların iki bin yılı bu sonucu ortaya koymuş. Yok edilmemeli ve bunu, umutsuzluğu reddeden az sayıdaki Yahudi'nin soyundan gelen birisi olarak, bir kez daha bu risalede bunu kanıtlamaya çalışacağım. Museviliğin bütün kolları, yani yaprakları birer birer solup düşmeli, fakat geriye sağlam gövde kalmalı.

Bu yüzden, Fransız Yahudilerinin tamamı ya da bir kısmı, bu şemaya kendi 'asimilasyonları' hesabına karşı çıkacaklardır. Bu durumda benim cevabım son derece basit. Olup biten şeylerin tamamı onları ilgilendirmiyor. Onlar Fransız Yahudi'si, yani rahat ve iyi! Bu, yalnız Yahudileri ilgilendiren bir durum! 'Devlet'in organizasyonuna karşı teklif ettiğim hareket Fransız Yahudilerinin canını öteki ülkelerdeki Yahudiler kadar yakmayacak; tam tersine bu teklif onların işine çok yarayacak. Zaten onlar Darwin'in de dediği gibi, kendi 'Kromatik fonksiyonları'nda daha fazla rahatsız edilmeyecekler.

Fransız Yahudileri barış içinde asimle edilebilecekler, çünkü hali hazırdaki Anti-Semitizm herhalde sonsuza kadar sürmeyecek. Eğer üstün nitelikli kurumlarıyla birlikte gerçekleşecek olan yeni Yahudi Devleti'nden sonra, bulundukları yerde kalmaya devam ederlerse, elbette ki isteseler de istemeseler de ruhlarının en derin yerlerine kadar asimle edilecekler. 'Asimle edilen' bir Yahudi, herhangi Hıristiyan vatandaştan bile sadık Yahudilerin o yerden ayrılmasından daha fazla kazanç sağlayacaklar. Zaten, ülkeden ülkeye, şehirden şehre yoksullukla güdülenen, siyasi baskıya maruz kalan Yahudi bir proleter yaşayacağı kaçınılmaz rekabetten ve endişelerden kurtulmuş olacak. Ortada dönüp duran proleter artık daha durağan bir süreç yaşamaya başlayacak. O zaman da bizim Anti-Semitikler diye nitelendirdiğimiz bir çok Hıristiyan vatandaş, yabancı Yahudilerin göçüne karşı kararlı bir direniş gösterecek. Yahudi vatandaşlar, dolaysız olarak bundan etkilenmelerine rağmen asla bu tavrı gösteremezler, gösteremeyecekler. Öncelikle onlar, sanayinin benzer kollarında iş yapan, ek olarak hem Anti-Semitizmin olmadığı yerde onu öne süren, varsa bile onu azdıran bu yeni gelen kişilerle kendilerini acı bir rekabetin içinde hissederler. 'Asimle olan', bu gizli şikâyete 'yardımsever' bir girişim

biçiminde yaklaşır ve başıboş gezen Yahudiler için göç toplumlarını organize ederler.

İnsanlıkla anlaşma sağlanmadığında, madalyonun bir de diğer tarafı vardır; gülünç tarafı. Bu yardım sever kurumların bazıları için söyleyebileceğimiz şey, öyle pek de zulüm görmüş Yahudilere yardım için değil, hatta, evet hatta onların aleyhine işleyen unsurları güçlendirmek için kurulmuşlardır. Bu kurumlar bu zavallı Yahudileri mümkün olduğunca hızlı ve mümkün olduğunca uzağa gönderebilmek için oluşturulmuşlardır. Ve böylece, Yahudilerin bir çok arkadaşı oldukça dikkatli teftişler dahilinde gönderilirken, yani kovulurken, Yahudi soyunun, yardımsever kılığındaki Anti-Semitinden daha fazla bir şey olmayacaktır.

Ancak, sömürgeleştirmede girişimler gerçekten de yardımsever adamlar tarafından gerçekleştirilir ve bu eylemler çok ilginç girişimler olmasına rağmen şimdiye kadar hep başarıya ulaşmıştır. Açıkçası o veya bu adamın oturup da bu konuyu bir eğlence gibi, kuvvetsiz Yahudilerin göçünü, at yarışlarını kendisine meslek olarak seçmiş birinin bu işle ilgilenmesi gibi ilgilendiğini düşünmüyorum. Konumuz, bu gibi davranışlar için oldukça ölümcül ve trajik. Bir Yahudi Devleti ülküsünün olması gerekenden daha önemsiz, ufak derecede temsil edildiği için bu girişimler komik kaldı.

Her şeye rağmen, hatalarını bir kenara bırakırsak, Yahudi Devleti ülküsü için edinilmiş tecrübeyi, eskisine göre daha büyük oranlarda başarıyla yansıtabilirlerse faydalı bile görünebilirler, hatta olabilirler. Ama tabi bu acıtıcı da olabilir.

Bazı yapay filtrelerin oluşturacağı kaçınılmaz sonuçları olan Anti-Semitizmin farklı ve yeni topraklara taşınması, bana bu kötülüklerin en asgari düzeyinde yer alıyor gibi görünüyor. Daha beteri ise tatmin etmeyen sonuçların akıllı insanın zihninde şüphe olarak kalmasıdır. Bu tartışmaya dahil edilmesi imkânsız olan şey, bu şüpheyi entelektüel insanın kafasından siler atar. Küçük bir ölçekte değerlendirilmesi kullanışsız ve hatta imkânsız olan şeyin de zaten büyük bir ölçekte yer almasına da gerek yoktur.

Küçük bir girişim, aynı koşullar altında daha büyük bir bedel tutacak bir kayba neden olabilir. Çay, bir sandalla bile gezilemezken, bir nehri görkemli madeni gemilerle bile dolaşabiliriz.

Hiç kimse, hiçbir insan zengin ve güçlü olsa da, hiçbir ulusu alıştığı ortamından alıp başka bir ortama yerleştiremez. Herhangi bir *Devlet ülküsü* tek başına, bunun gerçekleşmesi için yeterince güçlü olabilir. Yahudiler, bu en asil rüyayı tarihlerinin bütün uzun geceleri boyunca gördüler. *‘Gelecek*

yıl Kudüs'te' bizim eski deyimimizdi. Artık, bu rüyanın yaşayan bir gerçeğe dönüşmesinin gösterisi meselemiz oldu.

Bu yüzden, çok eski, artık eskimiş, kafası karışık ve sınırlı ulusların önce tamamıyla insanların zihinlerinden silinmesi gerekiyor. Kalın kafalar, örneğin, *Tekvin*in *(exodus)* medeni bölgelerden çöle kadar olacağını hayal ediyorlar. Hayır, tabi ki böyle değil. *Tekvin (exodus)* medeniyetin tam ortasında olmalı, yapılmalı.

Daha aşağıdaki basamaklara bakmamalıyız, daha yukarıya, en yukarıya bakmalıyız. Ve yükselmeliyiz. Güvensiz barakalarda, bizi çıplak bırakan kulübelerde oturmak yerine güvenli, daha iyi, daha yeni, daha modern, daha güzel binalarda oturmalıyız. Uğraşılıp, kazanılıp edinilmiş zenginliklerimizi terk etmeyip, onların farkına varmalıyız. Kazandığımız haklardan sadece daha iyisi ile karşılaştığımızda vazgeçmeliyiz. Sevdiğimiz geleneklerimizden vazgeçmeyip, vazgeçtiklerimizi tekrar bulup yaşamalıyız. Eski evimizi yeni bir tanesi bizim için hazırlandığında terk etmeliyiz.

Konumlarının böylelikle düzeldiğinden emin olanlar bulundukları yeri terk ederler. Umutsuz olanlar önce giderler; onlardan sonra zayıflar, ardından az çok işi yolunda olanlar ve en sonunda da zenginler terk ederler bulundukları yeri. Ve böylece Tekvin sınıfların yükselmesiyle eş zamanlı olarak gerçekleşir.

Yahudilerin hareketlenip ayrılması, ne ekonomik bir huzursuzluğu, ne krizi, ne zulmü ve işkenceyi gerektirir. Aslına bakarsanız, Yahudilerden vazgeçen ülkeler de yeni bir refah dönemine girerler. Yahudiler tarafından boşaltılan pozisyonlar için Hıristiyan vatandaşlar arasında bir iç göç başlar. Terk etme, bulunduğu yeri bırakma akımı, huzursuzluk çıkmadan derece derece gerçekleşir ve bu ilk hareket Anti-Semitizme de bir nokta koyar, son verir. Yahudiler her zaman için onursal arkadaşlar olarak ayrılırlar ve içlerinden bir kısmı geriye dönerse tıpkı bütün imtiyazlı misafirlerin karşılandıkları gibi hoşa giden tavırlarla, memnuniyetle ağırlanırlar. Onların çıkışları *(tekvin)* bir kaçışa benzemeyecektir; zira bu yolculuk kamuoyu tarafından hareketleri kontrol altında düzenlenecektir. Onların hareketleri kanun yoluyla kesin bir rahatlık içinde olacak, ancak ondan ciddi çıkarlar sağlayan ilgili Yönetimlerin *(Governments)* samimi işbirliği olmadan da gerçekleşemeyecek.

Fikrinin doğruluğu için güvenlik ve onun icrası için de irade, bir birliğin, ya da kolektif bir dayanışmanın oluşturulmasıyla sağlanabilir ve bu

dayanışmanın adı ‘Yahudi Derneği’ olarak adlandırılabilir. Buna ek olarak da ekonomik açıdan üretken grup olarak bir Yahudi şirketi düşünülebilir.

Tek başına bu devasa görevi üzerine alan kişi de dolandırıcı ve bununla birlikte bir çılgın olabilir, ancak Şirketin üyelerinin kişisel karakteri onun doğruluğuyla garanti edilebilir ve Şirkete yetecek sermaye onun istikrarını, sağlamlığını tanıtlayabilir.

Bu takdim, kısacası ‘Yahudi Devleti’nin uyanışı hakkında yapılan itirazlar yığınına *derhal* cevap vermek niyetinde olan bir takdimdir. Artık bundan böyle, sonraki itirazları da cevaplandırmak için daha yavaş ilerleyeceğiz ve burada sadece belirttiğimiz unsurları da ayrıntılarıyla açıklayacağız. Bununla birlikte, bu risaleyi sıkıcı bir liste ya da prospektüs havasından kurtarmaya çalışacağız. Kısa aforizmalarla oluşan bölümler, bu yüzden maksadı en iyi biçimde açıklayacak.

Eğer eskisinin yerine yeni bir tane ev kiralamayı istersem, inşa etmek için önce onu yıkmalıyım. Doğal düzene, işte bu yüzden bağlı kalmalıyım.

İlk bölümde fikirlerimi açıklayacağım, ön yargıları kıracağım, temel siyasi ve ekonomik şartları belirleyeceğim. Ve planı geliştireceğim.

Başlıca üç özel bölümden oluşan özel bölümün uygulama alanlarını belirtmeliyim. Bu üç bölüm, Yahudi Şirketi, Yerel Gruplar ve Yahudi Derneği başlıklarından oluşuyor. Önce Dernek kurulmalı, ardından Şirket. Fakat genelde hakkında yalan yanlış saptamalar yapılan girişimin parasal sağlamlığı nedeniyle, bu sunumda aksi bir sıralama daha uygun olabilir, ancak önce bu konudaki şüpheler giderilmeli…

Sonuç olarak, ben ileride yapılabilecek her türlü itiraza cevap vermeye çalışacağım. Umarım benim Yahudi okuyucularım sonuna kadar beni sabırla izlerler. Bazıları doğal olarak kendi tekzipleri için seçilenden ziyade birbirini takip eden bir düzen içinde itirazlarını yapacaklardır. Ancak şüphelerini öldüren kişi hemen sadakatini bu hedef için sunmalı.

Hedeften bahsediyorum, ama bu hedefin tek başına yeterli olmayacağını biliyorum, bunun fazlaca farkındayım. Eski mahkumlar hücrelerini hemen terk edemezlermiş. Emrimizdeki biçimde kendisine kalan mirası güven vererek teslim alan, onu güçlü omuzlarda ileri taşıyan ve güdülerini, heyecanlarını şevke dönüştüren gençliğe ihtiyacımız olup olmayacağını anlamalıyız.

I. YAHUDİ MESELESİ

Hiç kimse, Yahudilerin konumunun ciddiyetini reddedemez. Nerede sayıları fark edilebilir düzeyde çoğalıyorsa, o düzeyde de gördükleri zulüm artıyor. Kanundan önceki eşitlikleri pratik olarak ölü bir mektuba dönüştüğü için, Yahudiler itidalli bir şekilde hem orduda[4], hem de özel ve kamu kuruluşlarında yüksek mevkilerde bulunmaktan men edildiler. Üstüne üstlük, iş hayatından da ‘Yahudilerden alış veriş yapma’ sözüyle ticaret hayatında da tecritle karşılaştılar.

Parlamentoda, toplantılarda, basında, kürsülerde, sokakta, seyahatlerde, otellerde, hatta eğlence yerlerinde bile saldırı sayıları her geçen gün biraz daha artmakta. Zulmün biçimleri ülkelere göre, sosyal mekânlara göre çeşitlilik göstermekte. Rusya’da, Yahudi köylerinde vergiler çok daha fazla. Romanya’da bir grup Yahudi nedensiz yere öldürüldü. Almanya’da bazen durduk yere sopaya çekiliyorlar. Avusturya’da üzerlerinde terörizm alıştırmaları yapılıyor. Cezayir’de her gün tahrikler sokaklarda kol geziyor. Paris’te sözde en iyi sosyal mekânlara gitmesi yasaklanırken, klüplerde kapı dışarı ediliyorlar. Yahudi düşmanlığının bulutları gök yüzünü kapatmış. Ancak, bu Yahudi sıkıntılarının hüzün dolu listesini ortaya çıkarabilecek bir girişim değil.

Açıkçası her şeye rağmen adımıza sempati duygusunu arttırmak gibi bir niyetim yok. Zaten bu aptalca, abes ve onur kırıcı bir gayret olurdu. Ne düşündüğümü şu soruları Yahudilere sorarak ve ardından cevaplarını alarak açıklayabilirim belki. Cevap verin bana; sayımızın oldukça belirgin olduğu ülkelerde Yahudi avukatların, doktorların, mühendislerin, öğretmenlerin ve işçilerin durumunu konuştuğumuzda, her gün onların biraz daha hoşgörüsü azalan bir hayatı yaşadığı doğru mu, değil mi? Toplumun orta sınıfına ait Yahudilerin her gün tehdit aldıkları yalan mı? Pekala, kalabalıklar her geçen gün biraz daha bizim zengin insanlarımıza karşı kışkırtılmıyor mu? Bizim zayıf işçilerimizin diğer ulusların proleterlerine göre daha fazla sıkıntıya katlanmıyorlar mı? Dışarıdan gelen bu baskının her yerde hissedildiğini düşünüyorum. Ekonomik açıdan daha varlıklı sınıflarımızda bu sıkıntıya yol açıyor, orta sınıflarımızda ise sürekli ölümcül bir endişeye neden oluyor ve alt sınıflarımız ise tamamıyla çaresiz.

Her şey, gerçekten de, bir Berlin deyişinin de dediği gibi açık bir sonuç olan ifadeye çıkıyor: ‘Juden Raus’. *(Yahudiler dışarı*)

Artık, Mesele'yi mümkün olabilecek en kısa şekliyle belirleyebilir miyiz? Biz, şimdi 'çıkalım' mı ve çıkacaksak nereye çıkalım?

Ya da, hâlâ kalmaya devam edelim mi? Ve ne kadar kalalım?

Önce nerede kaldığımızı tespit edelim. Daha iyi günler umabilir miyiz gelecekte, sabır içinde kendi ruhumuza sahip olabilir miyiz? Yeryüzünün kralları ve halkları bize karşı daha merhametli oluncaya kadar dindarlığımızdan vazgeçmiş biçimde bekleyelim mi? Ben diyorum ki, bu hislerin değişeceğinden ümidimizi keselim. Ya da niçin olmasın? Hem, kralların kalbine diğerleri kadar yakın olsak bile, onlar bizi asla kollayamayacak ve sadece bize fazlaca iltimas gösterme yoluyla bilinen nefreti hissedecekler.

'Fazlaca' kelimesiyle, gerçekten de bütün sıradan vatandaşlar ya da her ırkın talep ettiği haktan daha azını kastediyorum. Yahudilerin aralarında yaşadığı ulusların hepsi hem gizlice hem de açıkça Anti-Semitiktirler.

Ortak halkların tarihi anlayışı yoktur ve olmadı da. Örneğin, şu an ülkeleri ziyaret edilen Avrupa'nın ulusları üzerlerine yapışmış Ortaçağın günahlarını bilmiyorlar, görmüyorlar. Biz Getto'nun bize yaptıklarından ibaretiz. Biz finans alanında üstün bir başarı sağladık, çünkü Ortaçağın şartları bizi buraya itti. Aynı yol yine bizi oraya doğru itiyor. Biz tekrar finans alanına doğru çekiliyoruz ve artık finans ekonomik aktivitelerin diğer branşlarının dışında tutulmasıyla stok trampasına dönüştü. Stok trampası üzerinden gelişen ekonomiyi uygularken, sonuçta yeniden küçümsenmeye maruz kalıyoruz.

Aynı zamanda, çıkış noktası bulamayan sıradan akılların sıradan ürünlerini üretmeye devam ediyoruz ve bu bizim toplumsal durumumuzu zenginliğimizin artması düzeyinde tehlikeye atıyor. Dar gelirli eğitimli Yahudiler hızla sosyalist oluyor böylece. Bu yüzden hem sosyalist hem de kapitalist kampların her ikisinde de tecrit edilmeye hazır bir durumda kaldığımız için sınıflar arası çatışmada en çok acı çeken biz oluyoruz.

Çözüm İçin İlk Girişimler

Yahudilerin sıkıntılarının üstesinden gelmek için hazırlanan suni araçların hepsi, tıpkı sömürgecilikteki girişimleri gibi ya da şu anki vatanlarında yaşayan Yahudileri birer köylülere dönüştürme girişimleri gibi dikkate alınmayacak kadar önemsiz eylemlerdi. Birkaç bin Yahudi'yi başka bir ülkeye göndererek ne elde edildi? Önce üzüntü, ya da başarı ve ardından Anti-Semitizmi oluşturan başarıları! Yeni mahalleler oluşturmak için zayıf Yahudilerin dikkatlerini başka yönlere çekme girişimlerinden daha önce bahsetmiştik. Aslında bu şaşırtmaca kendi sonunu bozmasaydı, yetersiz ve boş bir çaba olduğu açık seçik görülecekti.

Yahudileri birer çiftçiye dönüştürmeye çalışan kişi, bu anlamda sıra dışı bir hata yapmış olurdu. Kendi tarihsel kategorisi çerçevesinde, yüzyıllar içinde giydiği kıyafetler ve erken dönemlerde yaşayan atalarının kullandığı karakteristik aletler bunu ispatlıyor. Sabanı hiç değişmemiş. Tohumunu torbası içinde taşıyor. Ekinler tarihi tırpanla biçiliyor. Ve emektar taşla harman dövülüyor. Fakat şu an biliyoruz ki bunların hepsi makineler yardımıyla yapılabilir, artık tarım sadece makinelerin meselesi. Amerika Avrupa'yı, tıpkı büyük arazi sahiplerinin küçükleri içine alması gibi fethetmeli.

Sonuç olarak, köylü artık etkinliğini kaybetmiş bir dönem yaşayan tür. Yapay yollardan korunmaya alındığında, hizmet etmeye meyilli olan siyasi çıkarların kredisi konumuna düşüyor. Eski şablonların üzerinden modern köylüler oluşturmak çok saçma ve kesinlikle imkânsız. Zengin ya da güçlü hiç kimsenin iyice yozlaşan bir örneği alıp medeniyeti oluşturması imkânsızdır. Kullanılmayan yapıların sadece korunmak için korunması zararlı bir görevdir ve otokrasi ile yönetilen bir devletin bütün zorba uygulamalarını gerektirir.

O halde, eski tip bir köylü haline dönüşme arzusuyla düşünen Yahudilere ne kadar kulak vermeliyiz? Birisi kalkıp da onlara, 'Burada *arbalet*[5] var, neden savaşmıyorsun?' diye sorabilir. Neden? Diğerlerinin uzun menzilli tabancaları ve tüfekleri varken, neden bir *arbalet*le? Bu şartlar altında, insanlar onları köylüleştirmek isterken Yahudileri kendi itirazlarında tamamıyla haklı çıkarıyor. *Arbalet*, kendimi onlara karşı hasretmişken bana acı dolu çağrışımlarda bulunan güzel bir silah. Fakat onun, bütün haklarıyla bulunması gereken tek yer müzedir.

Artık, bahtsız Yahudilerin göç edeceği yerler var ve her nasılsa gitmek için istekleri ve bir toprak buluncaya kadar yürümek için hevesleri, en azından bazı yerlerden kaçmak için iradeleri var. Küçük bir araştırma bize uzak durulacak bu yerleri gösteriyor; mesela, Almanya'da özel Hesse Bölgesi ve Rusya'nın bazı eyaletleri gibi yerler Anti-Semitizm'in başlıca yuvaları gibi.

Yahudileri pulluk ya da sabana gönderen dünya devrimcileri, bu konuda söz söyleme hakkına sahip çok önemli bir insanı unutuyorlar. Bu insan bir ziraatçı ve tabi ki bir ziraatçı bu konuda nihai karara varabilir. Arazi vergileri, mahsule el konulması tehlikesi, iş gücünü ucuzlaştıran büyük sermaye sahiplerinin baskısı ve özellikle Amerikan rekabeti, hayatını oldukça güçleştiriyor. Yanı sıra, hububattaki gümrük vergisi belirsiz bir şekilde artmaya devam edemiyor. Üreticinin de aç bırakmasına izin verilemiyor; siyasi nüfuzu, gerçekten de egemen, ve bu yüzden kendisine biraz daha fazla saygı duyulmalı.

Bütün bu güçlükler çok iyi bilindiği için üstünkörü bir değerlendirme yaptım ve sadece geçmişte yapılan girişimlerin Yahudi Meselesini çözme konusunda ne kadar etkisiz olduğunu anlatmaya çalıştım. Ne şaşırtmacalar silsilesi, ne de proleterimizin yapay entelektüel baskısının bu güçlüğün altından kalkabileceğini düşünüyorum. Şu ana kadar, asimilasyonun varsayılan kesin tedavisine de değindim az çok. Bu metotların herhangi birisiyle Anti-Semitizmin hastalığını tedavi edemeyiz. Ya da nedenleri ortadan kaldırılmadığı sürece onu öldüremeyiz de.

Anti-Semitizmin Nedenleri

Yaratılışın, ön yargının ve dar görüşlerin sonucu olan sebeplere tekrar değinmemeli, biraz daha siyasi ve ekonomik nedenlere eğilmeliyiz. Önceki zamanlarda Yahudilerinin dinleri yüzünden karşılaştıkları eziyetle Modern Anti-Semitizmi karşılaştırmamalı. Bazen, bazı ülkelerde bu dini bir eğilim alıyor, fakat saldırgan tutumun temel anlayışı artık değişti. Anti-Semitizmin hüküm sürdüğü başlıca ülkelerde Yahudilerin kurtuluşunun bir neticesi bu şekilde değerlendiriliyor.

Medeni uluslar, aleyhimize yapılmış kanunların acımasızlığını tekrar uyandırdıklarında ve bize imtiyaz verdiklerinde, en geç bizim imtiyazlarımız verildi. Artık bizim yetersizliklerimizi evlerimizde taşıyamazdık. Biz yeterince saçma bir şekilde *Ghetto*'da burjuvaya dönüşerek gelişme gösterirken ve sadece *Ghetto*'dan çıkmak için orta sınıfla vahşi bir rekabete girdik. Bu yüzden bizim özgürlüğümüz aniden bizi içeriden ve dışarıdan zorlayan iki baskının olduğu orta sınıfın dairesine soktu. Hıristiyan burjuvaları, her ne kadar büyükçe bir önem taşımasa da, bizi Sosyalizme kurban etme niyetinde değildiler.

Aynı zamanda, Yahudilerin eşit haklarından önceki yasa bir kez daha yürürlüğe girmişti ve artık geri çekilemezdi. Sadece bu yasanın geri çekilmesi çağımızın ruhuna aykırı durduğu için değil, aynı zamanda derhal bütün Yahudileri, benzer şekillerde hem zenginlerini hem de fakirlerini, en uçlardaki partilere yönlenmek zorunda bırakıyordu. Gerçekten de hiç bir şey bize bu kadar zarar veremezdi. Eskiden, bizim mücevherlerimize el konulmuştu. Peki, şu an hareket edebilen özelliklerimiz nasıl oluyor da el üstünde tutuluyor? Bilmiyorum; cevabı, dünyanın herhangi bir yerinde, belki de Hıristiyanların sandıklarında kilitli tutulan yazılı kağıtlarında. Elbette, vergilendirme sistemince hazırlanmış demiryollarında, bankalarda ve sanayi girişimlerinde bulunan her tür tahvile ve hisse senedine ulaşmak mümkün. Ve yürürlükte olan gelir vergilerinin olduğu yerde bizim hareket edebilir özelliğimiz er ya da geç el üstünde tutulabilir. Ancak bütün bu çabalar yalnızca Yahudiler için sarf edilemez, ama yine de bu çabaların sarf edildiği yerde, neticeleri çok acı olan ekonomik krizlere neden olur ve ilk etkilenen kişiler olan Yahudilere asla bu karışıklık hasredilemez. Yahudilerin başardıkları işlerin onlara ulaşılmaz, yapılması imkânsız işler olarak görünmesi onların bize olan kin ve nefretlerini besliyor ve onları

hayata küstürüyor. Anti-Semitizm ulusların içinde her geçen gün, her geçen an artıyor. Gerçekten de katlanarak artıyor, çünkü onun büyüyüp serpilmesinin nedenleri var olmaya devam ediyor ve asla ortadan kaldırılamıyor. Onun biraz daha uzak sebebi Ortaçağ boyunca asimilasyonun üzerimizdeki gücünün etkisi, şimdiki sebebi ise aşağı mı ya da yukarı mı gideceğini bilmeden çıkış noktası arayan sıradan aydınların aramızdan çokça üretilmesidir.

Yani kısacası, ahlaki açıdan hiçbir sakıncası olmayan bir çıkış noktasının olmadığını söylemek istiyorum. Gemimizi batırdığımızda, devrimci partilerin emrinde birer memur olarak devrimci birer proleter haline geleceğiz. Aynı zamanda, yükseldiğimizde yukarı doğru, paramızın korkunç gücü de yükselecek.

Anti-Semitizmin Sonuçları

Kendisine sabır gösterdiğimiz baskı, kendimizi sıradan insanlardan bir zerrecik bile daha iyi hissetmemize yaramayacağı için ilerleyemeyiz. Evet, düşmanlarımızı sevmediğimiz doğru. Fakat tek başına kendisini fethetmeye çalışan kişi bu hatayla bize sitem etmez. Zulüm ister istemez baskıcı olana karşı düşmanlık oluşturuyor. Ve bizim düşmanlığımız baskıyı şiddetlendiriyor. Bu kısır daireden kaçmak tabi ki mümkün değil.

Hayal kurmaktan haz alan bazı yufka yürekli adamlar 'Hayır!' diyecekler, 'Hayır, bu mümkün! Bu, yüce insanlığın mükemmelliğiyle mümkün'

Bu bakışın budalaca duygusallığına değinmeye gerek var mı? Yüce insanlığın şartlarını mükemmelleştirmeyi umut eden kimse, gerçekten de önceden bizim 'asimilasyonumuz'dan söz eden Ütopyaya güveniyor demektir. Kısa bir anlığına dahi olsa, benzer bir şeyi ima etmem. Ulusal karakterimiz oldukça fazla tarihi bir üne sahip ve her türlü aşağılık duruma karşın, tarihinin cezbedici harabelerini onarmak oldukça güzel. Eğer çevremizi kuşatan ırklar sadece iki neslin yaşayacağı süre içinde bizi rahat bıraksalardı, belki de onların arasına karışıp kaybolabilirdik.

Sadece çok kısa süren bir dönem için bize hoşgörülü davrandılar ancak ne var ki hemen ardından tekrar tekrar düşmanlıklarını gösterdiler bize. Dünya, her nasılsa bizim başarılarımızla tahrik oluyor. Dünya, yüzyıllardır bizi yoksulluktan bitap düşmüş ulusların içinde en aşağılık topluluk olarak görmeye alışkın. Kendi ahmaklıkları ve bilgisizlikleri, kalplerinin karalığı içinde, bizim özelliklerimizi azaltan ve Museviliğimizi zayıflatan başarımızı anlayamamak zaafına düşüyorlar. Bu sadece bizim soy ağacımıza sarılmamıza yardımcı oluyor ve bizi daha öncesine göre daha yabancılaştıran nefreti kapsıyor. Böylece hoşumuza gitse de gitmese de biz varız ve ortak özelliğimiz olan yanlış anlaşılmaya kapalı özelliğimizle tarihi bir topluluk olarak bundan sonra da kalıcı olacağız.

Biz bir ulusuz!

Düşmanlarımız, tarihte de tekrar tekrar olduğu gibi, bizim rızamız olmadan bizi tek tek birey yaptılar. Üzüntümüz bizi birbirimize bağladı ve böylece aniden gücümüzü keşfediverdik. Evet, biz bir Devlet oluşturacak kadar, gerçekten örnek bir Devlet oluşturabilecek kadar kuvvetliyiz. Ülkümüz için gerekli olan bütün insani güce ve kaynağa sahibiz. Bu

nedenle de biraz kabaca bir şekilde bizim ‘insan kaynaklarımız’ isimlendirdim. Uygun bir tabir buluncaya kadar, ne yapalım ki, böyle kalacak. Fakat bu niteleme, ancak hiçbir şeyin ihmal edilmediği planın sınır çizgilerine varıncaya kadar beğenilmeyebilir.

Plan

Planın tamamı, özü açısından mümkün olduğu kadar anlaşılabilir, basit. Aynı zamanda bütün anlayışı da içeriyor. Öyle de olmalıydı.

Dünyanın bir parçasının üzerinde egemenliği bize bahşedilen ve bir ulusun ihtiyaçlarını karşılayacak kadar geniş olan topraklardan çıkarıldık; biz de dünyanın geri kalanını kendimiz için yönetelim ya da aynı genişlikte ve yeterlilikte başka topraklar bulalım!

Ancak, her iki durum için de yeni bir Devletin kurulması gülünç ya da gereksiz değil. Günümüzde, orta sınıfa mensup insanların bizimkinden daha fazla olmadığı, yani daha fakir, daha az eğitimli ve sonuç olarak bizimkinden daha zayıf olan uluslarla kurduğumuz ilişkinin süreci içindeki şekline şahit oluyoruz. Anti-Semitizm tarafından kırbaçlanan bütün ülkelerin yönetimleri, acı bir şekilde bizim istediğimiz özerkliği, egemenliği elde etmemize yardımcı oluyorlar.

Plan tasarım aşamasında oldukça basit, ama yerine getirme aşamasında oldukça karmaşık ve ancak iki kurum vasıtasıyla hayata geçirilebilir: Yahudi Derneği ve Yahudi Şirketi.

Yahudi Derneği, siyasetin ve bilimin ilgi alanları üzerinde çalışacak, ki, Yahudi Şirketi de daha sonra uygulamaya geçebilsin.

Yahudi Şirketi, önce dağılmış olan Yahudilerin iş alanlarının tasfiye temsilcisi olup daha sonra yeni ülkede ticareti organize edecek.

Yahudilerin şu anda yaşadıkları topraklardan ayrılığının birden olacağını hemen hayal etmemeli. Bu, yavaş yavaş olacak, süregelecek ve bu bir olmanın altında bir çok onyıllık dönemler var. En fakir olan toprağı ilk süren olacak. Daha önce tasavvuru yapılan plana göre, onlar yolları, köprüleri, tren yollarını inşa edecek, telgraf teli döşeyecek; nehirlerin bizim için akmasını sağlayacak; kendi evlerini yapacaklar; işgüçleri ticareti oluşturacak, ticaret pazarları kuracak ve pazarlar yeni yerleşimcileri bölgeye gelmeleri için çağıracak. Böylece gönüllü her yerleşimci kendi niteliğiyle ve masrafıyla ve taşıdıkları riskle gelecek. Arazi üzerinde sarf edilen emek kendi değerini arttıracak. Ve Yahudiler, sonunda burada, girişimciliğin ruhuyla aşağılama, nefret ve iftiralarla karşılaşmayacakları yeni ve kalıcı bir iş alanı açacaklar.

Eğer bugün bir Devlet inşa etmeyi umuyorsak, bin yıl önce kurulması mümkün olanının tarzında onu inşa etmemeliyiz. Bir çok Siyonistin yaptığı

gibi, medeniyetin ilk dönemlerine geri dönmek budalaca olur. Farz edelim, mesela bir ülkeyi yırtıcı hayvanlardan temizlememiz gerekiyor. Kolları sıvayıp beşinci yüzyıldaki Avrupalıların yaptığı gibi işe başlamamalıyız. Oku, mızrağı kuşanıp tek başımıza ayı avına çıkmamalıyız. Büyük ve etkin bir av partisi düzenleyip hayvanları toplu bir şekilde kovalamalıyız ve parçalayıcılığıyla gününde olan bombamızı tam ortalarına atmalıyız.

Eğer inşaat işlerini yürütmeyi istiyorsak, temel direğini ve kazıkları bir gölün kıyısına çakmamalı, artık insanların şimdi yaptığı gibi yapmalıyız işimizi. Gerçekten de, daha öncesine göre çok daha sağlam ve kalın direkler üzerine evimizi inşa etmeliyiz. Çünkü, bu insanların henüz sahip olmadığı alet edevata sahibiz.

Ekonomik tablonun en altında yer alan göçmenler, usul usul kendi yüksek derecelerini takip edecekler, yükselecekler. Şu an sefil durumda sayılabilecek göçmenler ilk gidenler olacaktır. Her yerde zulüm gören, daha önce çok fazla şekilde ürettiğimiz alelade fikirlerin liderliğinde ilerleyecekler.

Risale, Yahudi Meselesi hakkında genel bir tartışma açıyor, fakat bu her hangi bir oylama olacağı anlamına gelmesin. Böylesi bir sonuç, başlangıç için nedeni mahveder, yıkar ve karşıt olanlar sadakatin ya da reddetmenin tamamıyla ihtiyari olduğunu bilmeleri gerekir.

Bizimle gelmeyecek kişi arkada kalır, kalmalı.

Bizimle birleşmeyi isteyen herkes, bayrağımızın peşinden gelsin ve ülkümüz için sesiyle, kalemiyle ve eylemiyle savaşsın.

Bir Devlet konusunda bizim fikrimize katılan Yahudiler, böylece kendilerini halkımızın adına kurulan Yönetimlere *(Government)* danışmak ve müzakere etmek için yetkilendirilen Derneğe adayacak. Ardından Dernek, Yönetimler *(Government)* ile kendi ilişkileri içinde Devlet-Yapıcı güç olarak kabul edilecek; bu kabul, ister istemez Devlet'i oluşturacak.

Güçler, kendilerini bizim egemenliğimizi yeryüzünün bir bölümünde kabul etmeye gönüllü olduklarını açıklayabilirlerse, Dernek bu toprağa sahip olmak için müzakerelere girişebilir. Artık geriye düşünmek için *iki vatan* kalıyor: Filistin mi? Yoksa Arjantin mi? Hatalı bir ilke olan Yahudilerin derece derece farklılaştırılıp süzülmesi ilkesine dayanmasına karşın, her iki ülke de sömürgecilikte önemli tecrübelere sahip. Bu tür bir süzülme kötü bir sona doğru gider. Yerli halk kendisini tehdit edildiğini zannettiğinde ve Hükümet'i Yahudilerin daha fazla içeriye akmaması konusunda baskı yaptığında, bu süzülme ancak tehlikeli bir ana kadar

devam eder. Göçü devam ettirebilmek için egemenlik hakkına sahip olmadıkça, göç, sonuç olarak çok da anlamlı olmayacak.

Yahudi Derneği, eğer planı dostane bir şekilde öne sürüp samimiyetini ispat ederse, toprağın yeni sahiplerine karşı Avrupalı Güçlerin himayesini alarak görüşmeye başlayacak. Toprak sahiplerine, borçlarının bir kısmını ödeyerek, daha iyi seyahatler için geniş yollar inşa ederek ve bizim orada kalmamızı değerli kılan bir çok iş yaparak büyük avantajlar sağlayabiliriz. Arazinin bir kısmının ekilip biçilmesi, etrafındaki alanlar için sayısız faydaları olduğundan Devletimizin kurulması komşu ülkeler için de faydalı olabilir.

Filistin mi? Yoksa Arjantin mi?

Filistin'i mi, yoksa Arjantin'i mi seçmeliyiz? Biz, bize verileni ve Yahudi halkının seçtiği seçmeliyiz. Dernek her iki noktayı da göz önünde bulundurmalı.

Arjantin, geniş arazileri olan, seyrek bir nüfusun yaşadığı, ılıman iklime sahip, yaşamak için en elverişli ülke. Arjantin Cumhuriyeti, arazisinin bir kısmını bize bırakırsa saygın bir kazanç elde eder. Ancak kesinlikle Yahudilerin bu bölgeye sızması bazı hoşnutsuzluklar doğurur ve bizim yeni hareketimizin farklı özü hakkında Arjantin Cumhuriyetinin bilgilendirilmesi gerekebilir.

Filistin bizim her zaman hatırlayacağımız tarihi evimiz. Filistin ismi halkımıza olağanüstü bir kuvvetle çekici görünebilir. Eğer Sultan Hazretleri bize Filistin'i verseydi, biz Türkiye'nin bütün maliyesini yeni baştan düzenleme görevini üstlenebilirdik. Biz Türkiye'de Asya'dan gelen barbarlığa karşı koyan bir sınır karakolu, bir kale oluşturabilirdik. Biz varlığımızın garantisini verebilecek bütün bir Avrupa'yla ilişki halinde kalacak tarafsız bir Devlet olarak kalmalıyız. Hıristiyanlığın kutsalları, uluslar yasası diye çok bilinen bir statü gibi onlara özel topraklar statüsü verilmesiyle korunabilir. Bu kutsalların onurunun korunmasını düzenlemeliyiz; varlığımızla bu görevin yerine getirebilmesi için sorumluluk almalıyız.

Talep, Çevre, Ticaret

Son bölümde, ‘Yahudi Şirketi, yeni ülkede ticareti düzenleyecek’ demiştim. Bu konuda birkaç laf daha etmeliyim.

Eğer benimki gibi bir şemaya cevval *(pratik)* kişiler tarafından karşı çıkılsaydı, bu, şemayı ciddi bir şekilde tehlikeye atardı. Artık cevval *(pratik*) insanlar, günlük akışın rutinine batan insanlardan farkı olmayan insanlar gibi, modası geçmiş fikirlerin dar dairesinden çıkamıyor. Aynı zamanda onların kullanmaya elverişsiz fikirleri pahalıya mal olur, yeni bir projeye ciddi şekilde zarar verebilir; şükür ki, en azından bu yeni *şey* gerçekleşinceye kadar ‘cevval’ insanları ve hantallaşmış fikirlerini yelle dağıtacak ve sele karıştıracak yeterli kuvvete ulaşır.

Avrupa demiryollarının inşaatının çok erken dönemlerinde, tren inşaatının düz bir çizgi halinde yapılmasını ve daha da ilginç olanı, trenin kendisini çok aptalca ve gereksiz bulduğunu söyleyen bazı cevval *(pratik)* insanlar, “Aptalca, çünkü posta vagonlarını dolduracak kadar yolcu bile yok” diye mazeret getiriyorlardı.

Şu an bize tartışılması su götürmeyen gerçeği, yolcuların tren yolu değil, tren yolunun yolcu üreteceğini, trenlerin potansiyel bir para kasası gerçeğini kavrayamamışlardı.

Bunu kavramanın imkânsızlığı, daha edinilmesi ve geliştirilmesi gereken yeni bir ülkede ticaretin, alış-verişin nasıl oluşturulacağını bilmemekten geliyor.

Pratik adam, kendisini biraz da şu düşünce şeklinde ifade ederdi:

“Yahudilerin şu halini, yani bir çok yerde dayanılmaz bir durumda olduğunu biliyorum ve bu durumun şiddetle arttığını da kabul ediyorum. Göç etmek tutkusunun varlığını da görüyorum ve anlıyorum. Hatta, Yahudilerin yeni bir ülkeye göç ettiğini de şu an kendi gözlerimle görüyorum. Acaba oradaki yaşamları içinde kaç para kazanacaklar? Acaba günde kaç para kazanacaklar? Peki, oraya gittiklerinde orada acaba niçin yaşayacaklar! Bir çok insanın işi gücü bir günde toparlanamaz da, organize de edilemez!”

Ben de ona şu cevabı verirdim:

“Orada ticareti toparlamak için en ufak bir niyetimiz bile yok. Ve kesinlikle bunu bir gün içinde de yapmaya kalkışmayacağız. Fakat, ticaretin organizasyonu imkânsız olduğu halde, bunu arttırmak, harekete geçirmek,

tanıtını yapmak hiç de imkânsız değil. Pekala ticaret nasıl canlandırılacak, cesaretlendirilecek? Talep vasıtasıyla… Talep vasıtalar oluşturacak, çevre oluşturacak ve ticaret kendisini yavaş yavaş oluşturacak.

Eğer, Yahudilerin arasından, kendi statülerini yükseltmek için gerçek ve ciddi bir talep varsa? Eğer ticaret çevresi, (Yahudi Şirketi) yeterli güçle oluşturulursa, ticaret de kendi ülke çapında özgürce serpilir, büyür.

II. YAHUDİ ŞİRKETİ

Ana Hatlar

Yahudi Şirketi, kısmen, büyük bir toprak alımı şirketinin model alınarak tarif edilebilir. Şirket, özgür bir güce ve bütünüyle diğer kolonide yaşayanların görevlerine sahip olmasa da İmtiyazlı Yahudi Şirketi olarak adlandırılabilir.

Yahudi Şirketi, İngiliz yargısına bağlı, İngiliz yasaları çerçevesinde ve İngiltere'nin koruması altında ek bir şirket olarak kurulacak. Ana merkezi Londra olacak. Şu an itibariyle Şirketin sermayesinin ne kadar olduğunu söyleyemem. Bunu bizim muhasebecilerimize bırakmam gerektiğine inanıyorum. Ancak kafaları karıştırmayayım, kabaca hesaplarsak yaklaşık bir milyon mark, yani elli bin sterlin ya da iki yüz bin Amerikan doları civarında olduğunu söyleyebilirim bu sermayenin. Bu toplamın biraz daha azı ya da biraz çoğu olabilir. Miktarı açıklayacak olan Kayıt Formu, ilk aşamada ödenecek miktarın tamamının bir parçasını saptayacak.

Yahudi Şirketi, geçiş süreci karakterini taşıyan bir organizasyondur ve Yahudi Derneğinden ayrı tutulması gereken ticari bir girişimdir.

Yahudi Şirketi, öncelikle Yahudilerin ayrılmasıyla kazanılmış bütün hakların nakde çevrilmesidir. Benimsenen metot, oluşacak krizleri engelleyecek, kesinlikle herkesin malını mülkünü koruyacak ve daha önce kendilerinden bahsedilen Hıristiyan vatandaşların iç göçünü kolaylaştıracak.

Gayrimenkullar

Göz önüne alınan gayrimenkullar, binalar, topraklar ve yerel iş bağlantılarıdır. Yahudi Şirketi, ilk aşamada kendini bu gayri menkullerin satışını etkilememek için gerekli görüşmelerle kendisinden daha fazla ilgilenecek, daha fazla önemsenecek. Bu Yahudi satışları, fiyatlarda ciddi herhangi bir indirim olmadan rahatça yürütülecek. Şirketin çeşitli kentlerdeki ve kasabalardaki şubeleri Yahudilerin gayri menkul alımı için birer merkez ofisler haline dönüştürülecek ve yapılan alışverişlerden sadece komisyon alarak kendi parasal istikrarını sağlayacak.

Bu eylemin ilerlemesi gayrimenkul sahiplerinin ciddi derece mülklerinin ciddi derecede fiyatlarının düşmesine neden olabilir fakat er geç onun için bir Pazar bulma imkânı sağlayacak. Buna bağlı olarak da Şirket işlevlerinin bir başka alanını ifa görevine başlayabilecek ve zamanla en büyük metruk arazilerin yönetimini, onları en faydalı şekilde tasarruf edebileceği zamana kadar üstlenecek; ev kiralarını toplayacak, kira sözleşmelerini hazırlayıp arazileri kiraya verecek ve gerekli yöneticileri eğer mümkünse kiracıları bile gözetlemeleri için uygun yerlere yerleştirecek. Şirket, Hıristiyanların kiraladığı arazilerin gelirlerini kolaylaştırmaya çalışacak. Doğrusu, yavaş yavaş Avrupa şubelerindeki kendi memurlarının yerini avukat ya da benzeri mesleklerde çalışan Hıristiyan vekillerinin yeriyle değiştirirse kârlı çıkar. Yeri değiştirilen memurların da asla Yahudilerin hizmetçileri olacağı anlamına gelmez. Hıristiyan nüfusuna ajanlık yapmaya gönüllülerdir, ta ki, her şey eşit, adil ve kurallara uygun bir şekilde gelişsin ve insanların iç huzuru tehlikeye atılmasın.

Aynı zamanda Şirket gayrimenkulları satacak ya da onun yerine trampa yoluna gidecek; bir eve yeni ülkede bir ev önerecek; yeni ülkede bir araziye bir arazi; eğer olursa, mümkünse, eski ülkede olduğu gibi yeni ülkede de gayrimenkul üzerindeki hakkı bir başkasına devredecek. Ve bu devir, Şirkete büyük bir kaynak sağlayacak. “Oraya doğru”da trampada teklif edilen evler daha yeni, daha iyi, daha güzel ve daha rahat ve sunulan gayrimenkullar terkedilmiş olanlarından daha değerli olacak, fakat Şirkete daha az ödeyecekler çünkü yeri daha ucuza mal edilecek.

Arazilerin Satın Alınması

Uluslar arası kanunlarla Yahudi Derneğinin koruduğu topraklar elde edilmeli, tabi ki kazanılmalı. Kendi ikâmetlerini sağlamak için bireysel çabalarla yapılan hazırlıklar, bu genel kapsamın yetkisine girmez. Ancak Şirket, kendi ve bizim ihtiyaçlarımız için geniş alanlara ihtiyaç hisseder. Ve bunlar merkezi satın alma biçimi tarafından kollanmalı. Bunu gerçekleştirmek ve prensip olarak mali gücü sağlamak için yüksek bir bedel ödemeden, aynı zamanda buradakini de düşük fiyata satmadan *Orada*ki arazilerini almak, amacıyla görüşülecek. Fiyatların etkisi dikkate alınmamalı, çünkü nasılsa arazilerin değeri, Şirketin Yahudi Derneğinin gözetiminde Şirketin yapacağı yerleşim organizasyonları belirleyecek. İkincisi ise, girişimin bir Panama değil de, bir Süveyş olduğunu görecek.

Şirket, binalarını memurlarına makul bir fiyatta satacak ve onlara bu binalar karşılığında kendi evlerini ipotek (*mortgage*) ettirmelerine müsaade edilecek, maaşları kendilerine yetecek biçimde kesinti yapılacak ya da maaşları yükseltilirken ödemeleri hafifletilecek. Sahip olmayı umdukları şerefe ilaveten bu uygulamalar, hizmetleri karşılığında ek ücret olacak.

Bu arazi spekülasyonun sınırsız olan bütün kazancı, girişimin riskini sırtlamanın karşılığı olarak bu sınırsız ödülü alması zaten kesin görünen Şirkete gider. Bu girişimin sorumluluğu herhangi bir risk taşıdığında, çıkarlar, eğer varsa, bu riski omuzlayana verilmeli. Fakat olumsuz koşullar altında kazançlar sorgulanmalı. Parasal olan ahlaki durum kazancın ve riskin karşılıklı ilişkisine bağlıdır.

Binalar

Şirket evleri ve diğer gayrimenkulları trampa eder. Tarımı sayesinde değerini arttıran arazinin gelişiminin tespiti için buranın dümdüz olması lazım. Bu en iyi kasabalarda ve kırsal kesimlerde arazinin çitle gerilme durumunda görülebilir. Üzerinde yapı olmayan araziler, değerini etrafındaki tarım vasıtasıyla arttırır. Paris'in sınırlarını genişleten adamlar, ustaca abartısız bir arazi spekülasyonu yapmışlar. Şehrin eski evlerinin hemen civarında dimdik ayakta duran yeni binalar yapmalarına rağmen, bunlara bitişik olan arazileri almışlar ve bu yerlerin varoşlarına bina dikmeye koyulmuşlar. İnşaatın bu ters düzeni binaların yerinin değerini sıra dışı bir hızla arttırıyor ve sonra dışarıdaki halkayı tamamlayınca, en dış tarafta inşaatların devam etmesine rağmen, bir hayli değerli binaları şehrin ortasına dikiveriyorlar.

Pekala, inşaatın temel ilkesi ne olmalı?

Şirket kendi binalarını kendisi mi yapacak, yoksa dışarıdan, bağımsız mimar mı getirecekler? Herhangi birisi olabilir ve olacak; hatta ikisini de yapsın. Şimdi kısaca göstereceğim üzere, Şirketin kendi terini dökmeden dışarıdan hayatın rahat ve mutlu şartların getirilmesi pek öyle pahalı olmasa gerek. Jeologlarımız şehirlerin inşaat yapılacak yerlerini seçtiklerinde, inşaat malzemelerinin hazırlığıyla ilgilensinler.

İşçilerin Konutları

Bütün ustaları ve teknisyenleriyle beraber işçilerin evleri Şirketin kendi riskleri ve masraflarıyla inşa edilecek. Ne Avrupa şehirlerinin kışlaya benzeyen işçi evlerinin melankolisini ne de fabrikalarla çevrilmiş şantiyelerin sıralı evlerin bohemini yansıtacak. Bizim işçi evlerimiz kesinlikle tektip bir görüntü sergileyecek, çünkü Şirket büyük çapa göre inşaat malzemesi temin ettiği için evleri ucuza mal etmek zorunda.

Küçük bahçelerdeki prefabrik evler her bir yerde cazip gruplarla birleştirilmeli. Arazinin doğal şekli, henüz zihinleri rutin olanla bozulmayan genç mimarlarımızın marifetlerini arttıracak ve hatta planın bütün önemini kavramamış insanlar bile, en azından kendi hafif meşrep toplulukları içinde kendilerini rahat hissetmeye devam edecekler.

Tapınak, uzun mesafelerden görülebilecek, çünkü ancak bizim eski inancımız bizi bir arada tutabilir. Çocuklarımız için ışıklı, cazip ve sağlıklı, benimsenmiş en modern sistemlerle yönetilen okullarımız olacak. İşçiler için, onları büyük teknik bilgilerle eğitecek ve makinelerle dost olma imkânı tanıyacak okullarımız olacak. Yahudi Derneğinin uygun bir şekilde eğlenebilmesi için eğlence yerlerinin olması da önemli tabi.

Biz, bununla birlikte, sadece şu anki durumlarıyla binalardan söz ediyor, onların içinde ne yer almayacağından söz etmiyoruz.

Şirketin, işçi evlerinin ucuza mal edeceğini söylüyorum. Sadece bol olan inşaat malzemelerine yakınlığı ve inşaat yerlerinin Şirketin mülkü olması yüzünden değil, aynı zamanda işçilerin ücretsiz olmasından dolayı ucuz.

Amerikan çiftçileri evlerin yapımında ortak yardımlaşma sistemiyle çalışıyor. Blok-ev dikmek kadar hantal olan bu çocuksu dostluk sistemi, daha güzel, sevimli ortamlarda gelişebilir ancak.

Vasıfsız İşçiler

Öncelikle Rusya ve Romanya'nın büyük deposundan gelen vasıfsız işçilerimiz, evlerin yapımında her biri tabi ki diğerinin yardımcısı olacaklar. Başlangıç aşamasında, demir çok kullanışlı bir malzeme olmadığı için odunla ev yapmaya zorlanacaklar. Daha sonra, orijinal, yetersiz ve geçici yapılar, daha üstün nitelikli evlerle yer değiştirecek.

Bizim vasıfsız işçilerimiz önce ortaklaşa bu barınakları yapacaklar. Ardından kalıcı evleri kazanacaklar, tabi kendi bileklerinin kuvvetleriyle. Elbette hemen olmayacak bu. Eğer iyi tavır sergilerlerse üç yıl sonra.

Bu arada, enerjik ve yeterli adamları ayırabiliriz içlerinden, ayırmalıyız. Bu adamlar iyi bir disiplin altında hayatlarından alınan üç yıl ile eğitilebilir. Daha önce de söylediğim gibi, Şirket vasıfsız işçiye asla para ödememeli. Zaten onlar neden yaşar ki?(!)

Ben prensip olarak Kamyon (*Truck*) sistemine karşıyım. [İşçiye para ödemek yerine, eşya vererek ücret aşamasını halletme işi] Ancak ilk yerleşimci konumunda olanlara bu ücret sistemi tatbik edilmeli. Şirket onların geçimini bir çok yoldan sağlıyor ve açıkçası bu da onlara yetiyor. Her halükârda Kamyon Sistemi sadece ilk birkaç yıl boyunca uygulanabilir. Ve bu onların küçük tüccarlar, toprak baronları gibi adamlardan korunmasına yardımcı olacak. Şirket, böylece başlangıçta zorunluluklar karşısında seyyar satıcı, işportacı olan ve *orada* aynı ticaretlerde kendilerini geliştirecek bizim insanlarımız için mümkün kılıyor. Ve Şirket aynı zamanda sarhoş, serseri, ahlaksız adamları koruyacak. Ve *orada*, yerleşimin ilk dönemi boyunca hiç ücret ödemesi yapmayacak. Ancak kesinlikle fazla mesaide bulunanlar ücretlerini alacak.

Günde Yedi-Saat

Günde yedi saat, düzenli çalışma biçimidir.

Bu odun kesmek, kazma-kürek sallamak, taş kırmak ve günde yedi saat çalışmamı gerektiren yüzlerce diğer görev anlamına gelmez. Evet, kesinlikle bu anlama gelmez. Bu işler için, verilen üç buçuk saatlik vardiya değişimleriyle birlikte on dört saat çalışılır. Bütün bunların organizasyonu askeriyelerde geçerli olan özelliktir. Emirler, terfi ve emeklilik vardır ve bu emeklilerin konumu ileride açıklanacaktır.

Sağlıklı bir insan, yoğun bir şekilde günde üç buçuk saat çalışabilir. Ailesine, dinlenmeye ve diğer meşguliyetlere ayırdığı aynı uzunlukta bir zaman aralığından sonra tekrar tamamıyla dinlenmiş olarak işe koyulabilir. Böyle yaşayan her işçi harika şeyler yapabilir. Günde yedi saat, böylece ek işle on dört saati içerir ve bir günü bundan daha fazla hiç bir şey verimli kılamaz.

Günde yedi saati en iyi böyle anlatılabileceğini düşünüyorum. Bu konuda Belçika ve İngiltere'de yapılan girişimler iyi biliniyor. Konu üzerinde çalışan uzman siyasi ekonomistler, günde beş saatin yeterli olabileceğini söylüyorlar. Yahudi Derneği ve Yahudi Şirketi, en azından dünyanın diğer halklarına faydası dokunacak açık ve geniş kapsamlı deneyler yapacak. Eğer günde yedi saat doğruluğunu ispatlarsa, yasal ve düzenli çalışma günü olarak gelecekte Devlet'e sunulacak.

Bu arada, Şirket daima işçilerine günde yedi saat iznini verecek ve her zaman bunu sağlayabilecek konumda olacak.

Günde yedi saatin dünyanın her yerindeki insanlarımıza yapılan bir çağrı olacaktır. Herkes bu çağrıya karşılık olarak gönüllü bir şekilde gelmeli; zira, doğrusu bizim bu çağrımız Vaat edilmiş Topraklar (Arz-ı Mevud) olmalı.

Yedi saatten fazla çalışan herkes, nakit olarak ek ücretini alacaklar. Bütün ihtiyaçları karşılandığına ve ailesinin bireylerinden çalışabilir durumda olanların hayırsever kurumlar tarafından geçimleri sağlandığına göre biraz para biriktirebiliyorlar.

İnsanlarımızın bir özelliği olan tutumluluk büyük bir cesaret verici unsur olabiliyor, çünkü ilk planda bireylerin derece derece artmasını kolaylaştıracak ve ikinci planda biriktirilen para gelecekte borç para vermek için geniş rezervler sağlayacak.

Fazla mesaiye izin sadece doktor raporlarıyla verilebilecek ve üç saati geçmeyecek. İnsanlarımız yeni ülkede çalışmak için çok kalabalık olacaklar ve ardından dünya bizim ne kadar endüstriyel insanlar olduğumuzu anlayacaklar.

Kamyon sisteminin işleme tarzının nasıl olduğunu, ya da hakikatte herhangi bir süreç ya da metodun sınırsız ayrıntısıyla okuyucunun kafasını karıştırmamak için tanımlamaya kalkışmayacağım.

Kadınlar, herhangi ağır bir işte çalışmayacaklar ve fazla mesai yapmayacaklar. Hamile kadınlar her işten muaf tutulacaklar ve Kamyon tarafından geçimleri sağlanacak. Gelecek nesillerin güçlü erkek ve kadınlardan oluşmasını istiyoruz.

Çocuklarımızı en başından istediğimiz gibi yetiştirmeliyiz. Yine kafaları karıştırmamak için onun da ayrıntılarına girmeyeceğim.

İşçilerin evleri, vasıfsız işçiler ve hayat tarzları üzerine sarf ettiğim sözler, planımın geri kalan bölümlerinden daha Ütopik değil. Bahsettiğim her şey, biraz farklı biçimlerde, ama yazılmamış ya da anlaşılmamış olmalarına rağmen daha önce uygulanmış şeyler. Paris'te görerek ve anlayarak öğrendiğim 'Assistance par le Travail'[6], Yahudi Meselesini çözmeme büyük yardımları oldu.

Emek ile Rahatlama

Şu an Paris’te ve Fransa’nın birçok şehrinde, İngiltere’de, İsviçre’de ve Amerika’da uygulanan emek ile rahatlama sistemi çok da önemli bir şey değil, ancak önemli miktarda gelişmeye oldukça müsait.

Peki, emekle rahatlamanın ilkesi nedir?

İlke: Yoksul insanlara, odun kesmek ya da Paris’te yuvaları ısıtan sobaları tutuşturan çıraları toplamak gibi kolay ve yetenek gerektirmeyen işleri yaptırmak. Bu, bir tür suçtan önce, kişilik kaybına neden olmayan ıslah biçimi, bir tür hapishane cezası. Bu, kişiyi çalışmayla ve kendi iradesini test imkânı sağlayarak isteği dışında oluşabilecek suçtan alıkoymak anlamına geliyor.

Açlık asla insanı intihara yöneltmemeli; hele hele intiharların, zenginlerin köpeklerine lezzetli et parçaları atmalarına izin veren medeniyetin yüz karası olduğunu yoğun bir şekilde düşünmekten kaynaklanıyorsa.

Böylelikle emek ile rahatlama herkese yeni iş sağlıyor. Fakat sistemin büyük bir noksanı var. Vasıfsız işçilerin istihdamının yapılması için gerekli miktarda talep yok. İşte bu yüzden de, organizasyon hayır için yapılsa bile bu durum kaybı hazırlıyor ve onları çalıştıranlara zarar veriyor. Ancak kazancın sırrı, sadece iş karşılığı ödenen ücret ile onun gerçek değerinin arasındaki farkta yatıyor. Sarhoşa iki şişe içki vermek yerine, kurum ona iki şişe içki içmesini engelleyen iş verse daha iyi. Fakat aynı zamanda bu girişim hiçbir işe yaramaz sarhoşu belki de bir frank elli sentim geliri olan, onurlu bir aile babasına, ekmeğini kazanan bir adama dönüştürür. on sentime karşı 150 sentim! Yani, alınan yardım ile utanç on beş kat azalıyor demek! Yani, bir milyona on beş milyon demek!

Bu durumda, kurum ister istemez on sentim kaybediyor. Ancak Yahudi Şirketi bir milyon kaybetmeyecek, bu işlem onu büyük bir masraftan kurtaracak.

Aynı zamanda bunun ahlaki bir yönü de var. Emek ile rahatlamanın varlığını sürdüren küçük sistemi, çalışma dışında yer alan adamın şu an endüstri vasıtasıyla dürüstlüğü muhafaza edinceye kadar, onun yeteneklerine, hem eski çağrışımlarına hem de yenilerine uygun bir destek bulur; hatta, kurumların ona yardım ettiği görev olan yer bakmak amacıyla günde birkaç saat ona izin verilir.

Şimdiye kadar bu küçük organizasyonların zaafı onların kereste ticareti gibi sektörlere rekabetine girmelerinin yasaklanması olsa gerek. Kereste tüccarları seçmendir; protesto ederler ve protesto ederlerken yargılanırlar. Devletin suçlulara barınak sağlamaları ve onları beseleme zorunluluğundan dolayı, Devletin hapishane işçileriyle yarışa girmeleri yasaklanmıştır.

Gerçekte, ‘Assistance par le Travail’ sisteminin uygulamalarının başarılı olması için toplumun eski kurumlarının çok küçük bir odası vardı. Artık yeni toplumda normal büyüklükte bir oda var.

Her şeyden öte, inşaatların ilk hallerinin yapılması, yol döşenmesi, demiryollarının çekilmesi. Telgraf direkleri için eskisinden daha çok sayıda vasıfsız işçiye ihtiyacımız var. Bunların hepsi, geniş ve öncelikli sağlam bir plana göre uygulanabilir.

Ticaret

Yeni ülkeye işçi taşınmasının doğal ticaretin de oluşmasına katkısı olacak. İlk pazarlar sadece mutlak gereksinimleri karşılayacak. Sığır, tahıl, iş elbiseleri, araç-gereç, silah gibi malzemeler pazarın ilk malzemeleri. İlk başta bunları komşu ülkelerden ya da Avrupa'dan edinmeye zorlanabiliriz, fakat bu durumu kendimiz için mümkün olduğu kadar özgürleştirmeliyiz. Yahudi girişimciler sonunda yeni ülkemizin sunduğu iş imkânlarının farkına varacaklar.

Şirket'in subaylar ordusu, yavaş yavaş hayatın daha hassas ihtiyaçlarını ortaya koyacaklar. (Erkek kolonistlerimizin onuncu kısmı hakkında daima oluşturulacak savunma kuvvetlerimizin subaylarını sivil memurlar kapsamaktadır. Barışçıl bir eğilim gösterecek kolonistlerimizin çoğunluğundan dolayı, sayısal çoğunluğu askeri ayaklanmaları bastırabilecek kadar yeterli olacaktır.)

İyi hallerde memurlarımız tarafından sunulan bu ihtiyaçlar, kendi kendini karşılayabilen, karşılıklı bir pazar oluşturacak. Evli adam karısını ve çocuklarını, bekâr olanı ailesini 'Orada' bir yuva kuruluncaya kadar yanına çağırmayacak; onlara para gönderecek. Birleşik Devletlere göç eden Yahudiler bu tarzda hareket ediyorlar. İçlerinden bir tanesi ekmeğini kazanmaya başlar başlamaz, başlarını sokacak bir eve sahip olur olmaz, aramızda aile bağları güçlü olduğu için ailelerine gönderiyorlar kazandıklarını.

Öte yandan, Yahudi Derneği ve Yahudi Şirketi, sadece ahlaki yönden değil, aynı zamanda maddi yönden de, güç birliğini sağlamak ve ailelerini sağlamlaştırmak için uğraşacak. Orada olan ve onları takip edecek herkese ihtiyacımız olduğu için, Subaylar evlendiklerinde ve çocukları olduğu zaman ek ücret alacaklar.

Diğer Konut Çeşitleri

İlk önce işçilerin kendileri için yaptıkları evlerden bahsettim ve sanırım diğer konut çeşitlerinden söz açmayı ihmal ettim. Biraz sonra değineceğim hepsine. Şirketin mimarları aynı zamanda daha fakir vatandaşlar için de para karşılığında ya da yardım niyetiyle ev yapacaklar. Yüz kadar farklı türde bina dikilecek ve tabi ki dikilmeye devam edecek. Bu güzel farklı türlerde evler aynı zamanda bizim propagandamız olacak. Yapılarındaki sağlamlık Şirket tarafından garanti edilecek ve bu evlerin yerleşimcilere satışından Şirket herhangi bir kazanç gütmeyecek ve tek fiyat üzerinden satacak.

Pekala bu evler nerede bulunacak? Bu Yerel Grupların Alışverişi bölümünde gösterilecek.

Şirket inşaat çalışmalarından değil de arazi spekülasyonundan bir gelir umduğuna göre, mümkün olduğu kadar çok mimarın özel kontratlarla bina yapmasını isteyecek. Bu sistem arazi değerlerinin de fiyatını arttıracak ve bir çok amaca hizmet eden lüksü sunacak. Lüks sanatı ve endüstriyi canlandıracak ve gelecekte geniş arazilerin parsellenip satılmasına yola açacak.

Kendi servetlerini gizlemeye ve paslanmış, bir ölü kadar hareketsiz banknotlarını yastık altında tutmaya zorlanmış zengin Yahudiler, zenginliklerinin 'orada' bulunmasından büyük keyif alacaklardır. Eğer bu zenginlerimiz bu göç planında bizimle çalışmaya karar verirlerse, sermayeleri onarılacak, paslarından arınacak ve bu örneği olmayan girişimi ilerletmek hizmetinde bulunacaklar.

Yeni yerleşim yerinde zengin Yahudiler, Avrupa'da kendilerine kıskanç gözlerle bakılan malikanelerini, köşklerini yeniden inşa etmeye başlarlarsa, kısa bir zaman içinde güzel modern evlerde yaşamak rağbette olan bir eylem haline dönüşecek.

Tasfiyenin Bazı Biçimleri

Yahudi Şirketi, Yahudilerin taşınamaz mallarının alıcısı ve idarecisi olmaya meyillidir.

Evler ve diğer emlakler hususundaki işleyiş metodu kolaylıkla tasavvur edilebilir, ama iş taşıma hususundaki metotları ne yapacağız?

Bu taslakta genişletilmeyen, büyük zorluklar sunmayan sayısız yol pratik bir biçimde bulunabilir. Zira; hangi durum olursa olsun iş sahibi, gönüllü bir şekilde göç ettiğinde, tasfiyenin avantajları üzerinde kendi bölgesine Şirketin memurlarıyla iskâna başlayacak.

Mallar ve organizasyon ikinci planda kaldığında, mal sahiplerinin en önemli kişisel etkinliği olan patronların ticareti, en kolay biçimde bu patronlar tarafından düzenlenir. Şirket, göç edenlerin kişisel aktivitesi için emin bir çalışma alanı açacak ve makinelerini ödünç vererek mallarına vekalet edecek. Yahudiler, kendilerini geçimlerini sağlama konusunda herhangi bir biçime dikkate değer şekilde uyarlamalarıyla biliniyor ve yeni bir endüstriyi devam ettirmek için çabucak onu kavrayacaklar. Bu bakımdan birkaç küçük tüccar birer küçük arazi sahibine *(land holder*) dönüşecek. Şirket, gerçekten de, en fakir göçmenlerin taşınamaz mallarının yönetiminde zarar verebilecek şeylere engel olmak için kuruldu ve böylelikle bitişik arazilerin değerini arttıran geniş arazilerin tarıma açık olmasına neden olacak.

Malların ve organizasyonun eşit ya da çok az bir farkının olduğu orta ölçekli işlerde aynı zamanda taşınamaza mallarla da yöneticinin kişisel etkinliğinde geniş bağlantıları olan çeşitli tasfiye işlemleri mümkündür. Burası, Yahudiler tarafından tahliye edilmiş Hıristiyan vatandaşların iç göçü için elverişli bir yer haline geliyor. Yahudilerin ayrılışı onun iş kredisinde bir kayba neden olmayacak, onun hep yanında olacak ve yeni ülkede kendisini yeniden oluşturmak için kullanışlı bir alet olacak.

Yahudi Şirketi, kendi hesapları için bir banka kuracak. Ve kendi asıl işinin itibarını satacak, ya da Şirketin gözetimi altındaki yöneticilerin denetimine bırakacak. Yöneticiler, işi kiralayacak ya da taksit taksit ödemelerle satın alacaklar. Fakat Şirket, bankanın kendi memurları ve avukatları olmasına rağmen göçmenler için geçici olarak yöneticilik görevini üstlenecek ve yapılan bütün ödemelerin birikimiyle uygun şekilde ilgilenecek.

Eğer bir Yahudi, kendi işini satamazsa ya da onu bir vekile emanet ederse ya da idari müdahaleden vazgeçerse, olduğu yerde kalmalıdır. Hareket etmediğinde, ayrılanın yerine nöbeti devralacağı ve artık 'Yahudilerle alış veriş yapmayın' şeklindeki Anti-Semitik haykırışı duymayacağı için daha iyi konumlara yakın olacaktır.

Eğer göç eden iş sahibi, yeni ülkesinde eski işini devam ettirmek istiyorsa, bunun için en baştan itibaren düzenlemelerini gerçekleştirebilir. Bir örnek ne demek istediğimi çok iyi anlatacak.

Firma X kuru gıda işini sürdürmekte olsun ve firmanın sahibi göç etmek istesin. Gelecekte oturacağı yerde iş kolu tespit ederek kolları sıvasın ve deposundaki örnekleri dışarıya göndersin. İlk fakir yerleşimciler onun ilk müşterileri olacaktır; bu müşterileri de daha yüksek sınıftan daha kaliteli mallar ihtiyaç hisseden göçmenler takip edecektir. Ardından, X firması daha yeni mallarını dışarıya göndersin ve er geç daha da yenilerini yükleyip gönderecektir. Eğer ilk prensip hâlâ hayattayken müessese ödemeye başlar, ta ki, X firması iki ödeme yapan ticarethaneye sahip olduğuna göre ödemeyi sona erdirir. Böylece asıl işini satar ya da yönetilmek üzere Hıristiyan temsilcisine devreder ve yeni işi için güç toplayıp hücum etmek için bekler.

Bir başka ve daha çarpıcı bir örnek: 'Y ve Oğlu' kendi kömür ocağı ve fabrikası olan büyük bir kömür tüccarıdır. Tasfiye edilmek için ne kadar da büyük ve karmaşık bir mülk. Onlara bağlı olan ocak ve diğer her şeyi, ilk bulundukları yerdeki Devlet tarafından satın alınabilir. İkinci yerde, Yahudi Şirketi kısmen nakitle, kısmen araziyle karşılığını ödeyerek yönetimlerini üstlenebilir. 'Y ve Oğlu'nun limitet şirkete dönüştürülmesi ise üçüncü metot olabilir. Her medeni devlette olduğu üzere yasaların koruyucu gücü altında, bir yabancı gibi, ya da aslında öyle olan bir yabancı gibi belirli aralıklarla kendi müessesini denetlemek için geri dönen asıl sahiplerinin üzerine kayıtlı olarak işlerin yürütülmesi dördüncü metot olabilir. Bütün bu öneriler çağın uygulamalarıdır.

Beşinci ve en kusursuz metot ve özellikle en kazançlı metot, varolan örnekleri birkaç tane olduğu için yalın bir şekilde belirtmeliyim. Zaten modern bilinçler onu şu an algılamaya hazır. Y ve Oğlu Limitet sorumlulukla ortaklık oluşturan kendi işçilerinin kolektif birliğine girişimlerini satabilir ve belki de hisselerini kendi hesabına geçirmeyen Devlet Hazinesinin yardımıyla gerekli meblağı ödeyebilir.

İşçiler, hem Hükümete hem de Yahudi Şirketine olan borçlarını aşama aşama tamamıyla ödeyebilir ya da hatta ‘Y ve Oğlu’ bile bu ödemede onlara yardımcı olabilir.

Yahudi Şirketi, en küçük işleri eşit bir şekilde en büyük işlerin devrini idare etmek için tasarlandı. Yahudiler tamamıyla göç edip yeni yuvalarını kurarken, en büyük denetleyici yapı olan Şirket görevini, çıkışları düzenleyerek, hak edilmiş mülklerin idaresini ele geçirerek, kendi gözle görülür ve elle tutulur mallarıyla birlikte hareketin düzenli bir şekilde idare edileceğini garanti ederek ve yerleşime hazır olanların daimi güvenliğini sağlayarak yerine getirecek.

Şirketin Güvenceleri

Ülkelerin terk edilmesiyle onların yoksullaşmayacağını ve ekonomik kriz üretmeyeceğini öne süren Şirketin bu konuda garantisi nedir?

Daha önce sözünü ettiğim Anti-Semitikler kendi özgürlüklerini muhafaza ederken, biz mülklerimizin transferinin kontrolünde kendi memurlarımızla birleşeceğiz. Fakat Devlet gelirleri, vatandaş olarak yetersiz saygı görmelerine rağmen finans aşamasında hayli değerli olan vergi ödeyenlerin miktarının kaybıyla eski seviyesinden aşağıya inebilir. Devlet, bu yüzden, bu kaybın tazminatını temin etmek zorunda. Biz bunu, ülkede Yahudi sağduyusu ve Yahudi endüstrisi aracılığıyla kurulmuş işleri tasfiye ederek, sadık Hıristiyan vatandaşlarımızın bizim tahliye edilmiş pozisyonumuzda hareket etmelerine izin vererek, bununla barış içinde ve benzersiz biçimde insanların sayılarını arttırmada daha büyük başarıyı sağlamayı kolaylaştırarak öneriyoruz.

Fransız İhtilalinin oldukça benzer bir durumu vardı, ancak her Fransız eyaletinde ve Avrupa'nın meydan savaşlarında giyotinlerde kan dökülerek yapıldı. Üstelik, miraslar ve kazanılmış haklar yıkıldı ve sadece uyanık müşteriler Devletin mallarını satın alarak kendilerini zenginleştirdiler.

Yahudi Şirketi Devletlere dolaylı avantajlar kadar dolaysız etkinliklerin alanına girmelerini önerecek. Hükümetlere verecekleri ilk önerisi Yahudilerin terkedilmiş mallarını geri vermeleri tavsiye edilecek. Ve müşterilerin en hoşa giden şeyleri almalarına müsaade edilecek. Hükümetler, tekrar, toplumsal iyileşme amacı için arazinin dostça olan bu ödeneğinden faydalanabilir.

Yahudi Şirketi Hükümetlere ve Parlamentolara Hıristiyan vatandaşların iç göçünü yönlendirecek her türlü çabalarına destek verecektir.

Yahudi Derneği, aynı zamanda yüklü vergiler ödeyecektir. Merkezi bürosu Londra'da olacak ve şu an Anti-Semitik olmayan bir kuvvetin yasal koruması altında olacak şekilde düzenlenecektir. Fakat Şirket, eğer resmen ya da kısmen resmen biçimde desteklenirse temel vergi tahsilatını sağlayabilir. Her yerde vergiye tabi olan şubelerin bürolarını kuracaktır. Ayrıca, malların iki misli nakliyesinde çifte gümrük vergisi ödeyecektir. Şirket kağıt üzerinde bile, bir müşteri, bir alıcı gibi geçici görünen bir gayrimenkul ajansından daha fazla bir şey değildir ve arazi sahiplerinin kayıtlarında anlık bir sahip olarak not düşülecektir.

Tabi ki hemen bazı sorunlar sıralanabilir. Herhangi bir başarısızlık riskinde, Şirketin gidebileceği her bir yere ne kadar uzak olacağı mutlaka hesaba katılmalı ve karar verilmelidir. Ve Şirketin kendisi söz konusu olan çeşitli noktalarda rahatlıkla Finans müdürlerine danışabilecek. Müdürler, girişimimizdeki samimi gayretimize dikkat edeceklerdir ve sonuç olarak girişimimizin büyük amacının başarısı için kendilerinde bulunan gerekli yardımı nezaketle sunacaklardır.

Malların ve yolcuların nakliyesinden gelen doğrudan kâr Hükümetlere gelecek ve Devletin malı olan yerlerdeki olan tren yollarının üzerinden yapılan dönüşler de derhal bu kapsama alınacak. Özel şirketlerce elde tutulan yerlerde, Yahudi Şirketi nakliye için tıpkı her eşya nakliyecisinin yaptığı gibi yüksek oranda uygun bir payda alacak. Nakliye ücreti bizim insanlarımız için olabildiğince uygun olmalı, çünkü seyahat edenler kendi masraflarını ödeyecek. Orta sınıflar, Cook’un biletiyle *(Coook’s Ticket)* yolculuk ederken, üçüncü sınıf göçmen trenlerinde yolculuk edecek. Şirket yolcular ve eşyalar üzerinde indirime giderek iyi bir anlaşma yapabilir; fakat burada, başka yerde olduğu gibi, faturalarını tutarından daha fazla görünen, aşırı tutarlara yükseltmememe ilkesine sadık kalmalı.

Nakliyenin kontrolüne bir çok yerde Yahudiler sahip ve nakliye işi Şirket tarafından hissedilen ilk gereksinim ve ilk tasfiye edilecek iş olacak. Bunların asıl sahipleri, hem Şirketin hizmetine girmek hem de özgürce ‘Orada’ kendilerini var kılmakla ilgilenecekler. Yeni yolculuklar kesinlikle onların yardımını, onların profesyonel yardımının varlığını gerektirecek ve onlar orada bir hayat kazanacaklar, kazanmalılar, aksi takdirde bunların birkaçının girişimci ruhları yok olmaya yüz tutacak. Bu devasa *yolculuğun* bütün ticari ayrıntılarını tanımlamaya gerek yok. Bu bütün ayrıntılar, akıllarını elde edilmiş en iyi sistem için kullanmaları gereken birçok yetenekli insan tarafından, bu asıl planın dışında, hukuki açıdan geliştirilmelidirler.

Şirketin Bazı Etkinlikleri

Bir çok etkinlik birbirine eklemlenecek. Mesela, Şirket, başlangıçlarında aşırı derecede ilkel olan yerleşim yerlerine imal edilmiş mallarını aşama aşama sunacak. Kıyafetler, ketenler, ve ayakkabılar, öncelikle çeşitli Avrupa göçmen merkezlerinde yeni takımlar ve elbiseler sağlanan fakir göçmenlerimiz için üretilecek. Onların onurunu kıracak sadakalar gibi bu elbiseleri onlara vermemeliyiz. Ancak eski elbiseleri karşılığında yenilerine sahip olsunlar.

Deftere zarar olarak kaydedileceği için bu işle bile, Şirketin zarar görmesini engellemeliyiz. Parasal bir zenginliğe sahip olmadığı aşikar olup, bu imkândan faydalananlar, Şirkete borçlarını ücretleriyle adil biçimde hesaplanarak fazla mesai yaparak ödeyecekler.

Göç toplumlarının varlığı buraya değerli katkılar yapabilirler, çünkü ayrılan Yahudiler için önceden yaptıklarını Şirketin kolonilerinde yaşayan insanlarımız için yapacaklar. Bu formlar, bazı birliklerin belgelerinde kolaylıkla bulunabilir.

Fakir yerleşimcilerin yeni elbiseleri bile sembolik bir anlam taşıyacak. ‘Şu an yeni bir hayatın kolları arasındasınız.’

Yahudi Derneği, ayrılıkla beraber başlayan ve seyahat boyunca süren, gelecekteki *daha uzun* yolculuğumuzun amacı hakkında bilgiler verme, şen ruhları besleyen bilinen duaları, ibadetleri ve vaazları düzenleme, ikâmet edecekleri yeni yerleri anlatma, sağlık sorunlarıyla ilgilenme, -Vaat edilmiş Topraklar’ın çalışma yeri olması nedeniyle de- yapacakları işler konusunda danışmanlık etme gibi faaliyetleri yürütecek.

Göçmenler geldiklerinde önemli memurlarımız tarafından, aptalca bir neşeyle değil ciddiyetle karşılanacaklar. Çünkü Vaat edilmiş Topraklar henüz fethedilmedi! Fakat bu fakir insanlar artık *ev*de olduklarını görmeliler.

Şirketin elbise endüstrileri kendi mallarını uygun bir organizasyon olmadıkça üretmeyecek. Yahudi Derneği yerel şubelerden sayıları, ihtiyaçları ve yerleşimcilerin geliş tarihleri hakkında bilgi edinecek ve vaktinden önce bu bilgilerle ilgili olarak Yahudi Şirketiyle bağlantıya geçecek.

Endüstrilerin Tanıtımı

Yahudi Şirketinin ve Yahudi Derneğinin görevleri, kesinlikle bu taslakta birbirinden ayrı tutulamaz. Bu iki büyük kurum sürekli ahenk içinde çalışmalı; Şirket, Derneğin desteğine ahlaki otoritesine bağlıyken, Dernek de Şirketin maddi desteğinden vazgeçemez. Örneğin, kıyafet endüstrisinin düzenlenmesinde, arz ve talep arasındaki eşitliği korumak için öncelikle üretim miktarının yükselmesine izin verilmeyecek ve yeni endüstrilerin organizasyonunu Şirket her nerede üstlenirse üstlensin, aynı tedbirler uygulanacak.

Ancak bireysel girişimler, asla Şirketin üstün gücü tarafından kontrol edilmemeli. Yalnızca, görevin aşılmaları için epey çaba gösterilmesi gereken zorlukları karşısında birlikte hareket etmeliyiz; her koşulda bireysel girişimlerde girişimcinin hakkına dürüstçe saygı göstermeliyiz. Özgürlüğün ekonomik temeli olan Özel mülk, kolaylıkla gelişmeli ve tarafımızdan saygı gösterilmeli. Vasıfsız ilk işçilerimiz ilk planda kendilerini harekete geçirecek, heveslendirecek özel mülkiyet fırsatına sahip olacaklar.

Girişim arzusu, gerçekten de, mümkün olan her fırsatta cesaretlendirilmeli. Endüstrilerin organizasyonları, görevlerin sağduyulu bir şekilde düzenlenmiş sistemi, ucuz ve işlenmemiş istihdamı ve endüstriyel istatistikleri toplamak ve yayımlamak için kurul tarafından tanıtımı sağlanacak.

Ancak girişim gayreti sağduyulu biçimde cesaretlendirilmeli ve risk taşıyan spekülasyonlardan kaçınılmalı. Her yeni endüstri, altı sonra benzer bir işe başlamayı uman girişimciler tarafından tehlikelerden alıkoymak amacıyla, kurulmasından uzun zaman önce tanıtılmaya başlanacak. Yeni bir endüstriyel kurum ne zaman kurulursa kurulsun, hepsi kendisinden bilgi alabileceği için Şirket bundan haberdar edilecek.

Sanayiciler, kendi sürekliliklerinden faydalanacakları ölçüde sadece komisyon alacakları merkezi çalışma acentelerinden faydalanabilecek. Sanayiciler, örneğin üç gün, üç hafta ya da üç ay içinde beş yüz vasıfsız işçi için telgraf çekebilir. Çalışma acentesi, daha sonra, bu beş yüz vasıfsız işçiyi olası her kaynaktan temin edebilir ve hemen onları çalışmaları için tarımsal ya da endüstriyel iş kollarına sevk edebilir, dağılımını yapabilir. Böylece işçi grupları, takımlar halinde sistematik biçimde istenilen yere gönderilebilir, görevlendirilebilir. Bu işçiler, tabi ki, günde yedi saat

ilkesinin dışında çalıştırılmayacaklar ve yerlerinin değiştirilmesine rağmen kendi organizasyonlarını muhafaza edecekler; hizmetlerinin, kendilerine emredilenlerin ve mevkilerinin dışında kullanılmayacaklar.

Bazı kurumlar, eğer isterlerse, elbette ki bazı işçilerini farklı kaynaklardan temin edebilirler. Ancak ben bunu kolaylıkla gerçekleştirebileceklerini düşünmüyorum. Dernek, dik kafalı olanları boykot ederek, akışın yoğunluğunu engelleyerek ve diğer metotlara başvurarak Yahudi olmayan işçilerin *(work-slaves)* girişini engelleyebilir. Bu nedenle, günde yedi saat işçileri kabul edilmelidir. İnsanlarımızı yavaş yavaş işe almalı ve her hangi baskı olmadan onları *günde yedi saat*e alıştırmalıyız.

Vasıflı İşçilerin Yerleşimleri

Vasıfsız işçilere nasıl muamele edileceğini düşünmenin, vasıflı işçilere nasıl muamele edileceğini düşünmekten daha kolay olduğu ortada. Vasıfları olan işçiler, benzer düzenlemelerle fabrikalarda çalışacaklar ve merkezi işçi acentesi ihtiyaç hissedildiğinde sevkini sağlayacak.

Bağımsız ustalar ve küçük işçiler, bilimsel gelişmelerin hızlı bir şekilde arttırılmasında haklarında dikkatlice düşünülmelidir. Ustalar ve işçiler, çok genç insanlar olmasalar da teknik bilgileri kavramalı ve suyun gücünü öğrenip elektriğin gücünün gerekliliğini görmeliler. Derneğin acenteleri, aynı zamanda bağımsız ustaları keşfedip gerekli yerlerde kullanılmalarını sağlamalıdırlar.

Buna örnek olarak yerel şubeler, ‘Marangoza, çilingire, camcıya, vb, çok ihtiyacımız var’ şeklinde merkezi büroya başvuracaklar. Merkezi ofis bu talebi ilan edecek, duyuracak ve ihtiyacı olanlar iş için hemen oraya başvuracak. Ardından bu insanlar aileleriyle birlikte istendikleri yere taşınabilirler ve orada aşırı rekabetin baskısını hissetmeden kalabilir. Kalıcılığı ve rahatlığı olan evler, böylece onların gelişimini kolaylaştırır.

Sermayeyi Arttırma Metotları

Şirketi kurmak için gerekli sermaye öncelikle abartılı bir şekilde yüksek bir rakam görünen miktarı ortaya koyuyor. Aslında gerekli miktar yatırımcı finansçılar tarafından yatırılacak ve çok ciddi bir toplama ulaşacak. Bu toplamı yükseltmede Derneğin dikkate alacağı üç yol var. Bu Dernek, Yahudilerin büyük *Gestor*'u, Derneğe üyeliğinden herhangi bir avantaj sağlamaması gereken bizim en iyi ve en dürüst insanlarımız tarafından oluşturulacak. Dernek, başlangıçta bir şey sahip olmamasına, ancak ahlaki otoritesi olmasına rağmen bu otorite ulusların gözünde Yahudi Şirketinin kredisini oluşturmaya kafi gelecek. Yahudi derneği, Yahudi Şirketi, Derneğin onayını almadıkça girişimlerinde başarılı olamayacak, yani Şirket gelişigüzel finansçı gruplarından oluşmayacak. Bu yüzden Dernek ölçüp tartacak ve kara verecek ve beğenisini hiç kimseye planın istediklerini yerine getirebilecek sağlam temellerin varlığından emin olmadıkça sunmayacak; ilk girişimde başarılı olunması gerektiği için, yararsız vasıtalarla yapılacak deneylere izin vermeyecek. Herhangi bir başarısızlık bütün bir ülküyü gelecek dönemler içinde tehlikeye atabilir ya da kalıcı bir şekilde, gerçekleşmesini bile imkansız kılabilir.

Sermayeyi arttırmak için üç yol:

Büyük bankalar aracılığıyla
Küçük ve özel bankalar aracılığıyla
Halkın desteğiyle

Sermayeyi arttırmak için ilk yol olan büyük bankaların aracılığıyla… Tarzın uygunluğu tartışıldıktan sonra, ihtiyaç hissedilen para miktarının toplamı büyük finans grupları içinde olası kısa bir zamanda arttırılabilir. Bu metodun büyük avantajı, hemen *milyonlarca sterlinlik* paranın bütününü ödeme mecburiyetinden muaf tutabilir. İlerideki avantaj, aynı zamanda girişimin bir hizmeti olan bu güçlü finansçıların kredileri olabilir. Bir çok gizil siyasi güç bizim finanssal güçümüzde yatıyor. Düşmanlarımız, bizim bu potansiyelimizin çok etkili olduğunu öne sürüyorlar. Olabilir, ama aslında böyle bir şey yok. Fakir Yahudiler bu finanssal gücün provokasyonları yüzünden çok acı çekiyor. Büyük Yahudi finansçılarımızın kredisi, Ulusal Ülkünün hizmetinde olması gerekiyor. Fakat yaşadıkları kaderden gayet memnun bu baylar, her ne kadar da yardım etme konusunda

isteksiz hissetseler de kendilerini, acaba kişisel hakları ve zenginlikleri haksız biçimde ellerinden alınmış Yahudi arkadaşları için bir şeyler yapabilirler mi?

Bu planın gerçekleşmesi onların ve Yahudi ulusunun diğer kısmı arasındaki mesafenin açık bir şekilde göstermek için bir yeterli görünmektedir. Üstelik, büyük finansçılardan, elbette, fedakarlık güdüsünün dışında, devasa miktarlarda sermayeyi yükseltmeleri beklenmektedir; onlardan beklenti daha büyük olacaktır. Yahudi Şirketinin destekleyenlerinden ve depoları ellerinde tutanlarından en azından biraz daha iyi iş yapmaları beklenmektedir. Ve, önceden başarı şanslarının ne düzeyde olacağını hesaplayabilecekler. Çünkü Yahudi Derneği, Yahudi Şirketinin gelecekte içinde olabileceği ihtimalleri açıklamak için hizmet edebileceği bütün doküman ve referansların sahipliği konumunda bulunacak.

Dernek, özellikle, Şirket kurucularının umdukları desteğin üzerinde onlara güvenilir bilgi ile sağlamak için, yeni Yahudi hareketinin boyutlarını kusursuz bir şekilde denetlenmeye açık olmalı. Dernek, aynı zamanda Yahudi Şirketinin ihtiyacını kapsamlı modern Yahudi istatistikleriyle karşılamalı; ardından bu büyük girişimin finansmanına önceden bütün araştırmalarını üstlenen *'societe d'etudes'* şeklinde Fransızca'da adlandırılan işi yapmalı. Yine de, girişim bizim paralı ve nüfuzlu kişilerimizin değerli yardımlarını kabul etmeyebilir. Bu kişiler bile, belki de, kendi gizli temsilcileri vasıtasıyla Yahudi hareketine karşı direnebilirler. Bu şekilde direnmeleri, güçlü bir kararlılıkla karşılamalıyız.

Bu nüfuzlu ve paralı kişilerin içeriğinin basitliğinden dolayı şemaya burun kıvırıp alay ettiklerini varsayalım.

'Öyle mi, o nedenle mi, bu yüzden mi yapılıyor?'

'Hayır!'

O halde, para farklı yollarla da arttırılabilir; örneğin ılımlı zengin Yahudilere başvurularak. Daha küçük Yahudi bankaları, büyük bankalara karşı, onlar ikinci ve aşılması zor finanssal güce katılıncaya kadar, Büyük Ülkü adıyla birleşmeli. Fakat, ne yazık ki, önce büyük bir finansman anlaşması gerektirebilir. Çünkü, çalışmaya başlamadan önce, tam *elli milyon sterlinin* altına imza atılmalı ve bu miktar oldukça yavaş biçimde toplanırken, bankacılık mesleğinin yolları denenmeli ve ilk yıllarda borçlanmaya gidilmeli.

Bütün bu işlerin oluşması sırasında, hatta oluşsa bile, esas niyetleri unutulacak. Ilımlı zengin Yahudiler büyük, geniş bir iş ağı kurmuş olacak ve Yahudi göçü unutulacak.

Bu yolla parayı arttırma fikri, ne pahasına olursa olsun tatbik edilemez değil. Toplanan Hıristiyan parasından büyük bankalara karşı bir güç oluşturma deneyi daha önce yapıldı. Aynı zamanda Yahudi parasıyla onlara karşı koyma fikri şu ana kadar akıllara gelmeyen bir fikir. Fakat bu finanssal anlaşmazlık her türlü krizi meydana getirebilir. Bu krizlerin oluştuğu ülkeler acı çekebilir. Ve Anti-Semitizm azgınlaşabilir, akıl almaz boyutlara ulaşabilir.

Bu metodun pek sağlıklı olmadığını görüyoruz, bu yüzden tavsiye edemeyiz. Bu metot, fikrin mantıksal gelişimi esnasında aklıma geldi. Sadece öneriyorum.

Küçük özel bankaların da ona katılmayı isteyip istemediğini de bilmiyorum.

Ne olursa olsun, ılımlı Yahudi zenginlerinin planı reddetmeleri, planımızı suya düşürmemeli, sona erdirmemeli, aksine her şey ciddiyet içinde ele alınmalı. Üyelerinin iş adamı olmadığı Yahudi Derneği, Şirketi ulusal bir girişim düzeyinde kurmaya çalışabilir.

Şirketin sermayesi, herhangi bir sendikanın aracılığı olmadan, ulusun dolaysız katılımıyla artmalı, çoğalmalı. Sadece fakir Yahudiler değil, aynı zamanda Hıristiyanlar da onları başından savmak istiyorlar ve bu fonla eş düzeydeki miktarı onaylıyorlar.

Şirketin sermayesi, herhangi bir ticari ya da ticari olmayan bir örgütün aracılığıyla, ya da halkın bir kısmından bağış toplar gibi para toplamaya başvurmadan yükselmeli. Sadece fakir Yahudiler değil, Hıristiyanlar da bu iş için gelenleri başından savar.

Yahudi Meselesinin çözümü için oy veren ve şartlı anlaşmaya tabi olan miktarın altına imza atarak kendi görüşünü ifade eden her bir insanla *Plebisit*[7]'in yeni ve özgün biçimi kurulabilir. Bu şartlı anlaşma, tabi güvenceye yol açar. Taahhüt edilen bu fonlar sadece miktar gerekli rakama ulaşana kadar alınır; rakam tamamlanınca da artan para geri verilir.

Bütün bunların, elbette, Yönetimlerin yönlendirmesine, yardımına ve taraflarından açık bir dille ifade edilmesine ihtiyaçları vardır.

III. YEREL GRUPLAR

Göçümüz

Önceki bölümlerde göç şemasının sadece herhangi ekonomik bir rahatsızlık vermeden nasıl hayata geçirilebileceğinden bahsetmiştik. Ancak büyük bir hareket, heyecan uyandırması kaçınılmaz, derin ve güçlü duygular olmadan gerçekleşemez. Bizi yuvalarımıza bağlayan eski elbiseler ve eski hatıralar vardır. Beşiklerimiz vardır, mezarlarımız vardır ve Yahudi kalbinin nasıl da mezarına gönülden bağlı olduğunu tek başımıza biliriz. Bizim olan beşiklerimizi yanımızda taşırız; onlar geleceğimizi korurlar, şenlendirirler ve gülümsetirler. Kutsal mezarlarımızı terk etmeliyiz ve bence bu terk etme bize herhangi bir acıdan daha pahalıya mal olacak. Ama terk etmeliyiz.

Ekonomik endişe, siyasi baskı ve sosyal kınama hepimizi evlerimizden ve mezarlarımızdan etti. Biz, Yahudiler sürekli ve hâlâ, şimdi oradan oraya savruluyoruz. Bu kuvvetli rüzgâr bizi, hâlâ varlığımızın istenmediği Birleşik Devletlere, batıya doğru, deniz ötesindeki ülkeye, kadar savurdu. Biz vatansız bir ulus olduğumuz sürece, bizim varlığımız nerede kabul edilir ki?

Biz, insanlarımıza bir vatan vermeliyiz. Ve bunu onlara, onları yaşayan toprağından acımasızca çekip alarak değil, onları dikkatlice, filizlerine ve köklerine zarar vermeden bulunduğu yerden alıp, daha iyi bir yere taşımalıyız. Yeni bir siyasi ve ekonomik bağlantı oluşturmayı umduğumuz gibi, insanlarımızın kalbinin sevgilisi olan bütün geçmişimizin kutsal olan her şeyimiz de korumalıyız.

Planımın bu bölümü, kuvvetle muhtemeldir ki, düşselliğiyle kınanacağına göre, bu yüzden birkaç öneri kâfi görünmektedir. Şu an bulanık ya da amaçsız bir şey gibi görünmesine rağmen, henüz bu bile mümkün ve gerçektir.

Grup İçinde Göç

İnsanlarımız arkadaşlardan ve ailelerden oluşan gruplar içinde göç etmeliler. Fakat hiç kimse, ikamet ettiği önceki yerine ait özel gruplara dahil olmaya zorlanmayacak. İlişkileri yoluna sokar sokmaz her biri tercih ettiği yolculuk biçimini seçecek. Her insan kendi ücretini ödeyeceğine göre, kendisine göre en iyi sınıf hangisiyse onunla yolculuk edecek. Belki, uzun yolculuk boyunca yoksullarımıza durumlarını hissetmelerini engellemek için trenlerde ya da gemilerde bir sınıf ayrımına bile gidilmeyecek. Tam olarak zevkli bir yolculuk düzenlememize rağmen, yolda onları keyiflendirecek şekilde taşıyacağız.

Hiç kimse aşırı zaruret içinde yolculuk etmeyecek, diğer yandan, lüks içinde yolculuk etmek isteyen herkese izin verilebilecek. En uygun şartlar altında bile hareket, Yahudilerin yıllardan beri süregelen belirli sınıflarına dokunmayabilir. Bu yüzden kaynaşma süreci, yolculukları düzenlemede en iyi biçim seçilirse daha verimli bir hizmette bulunabilir. Yolcular istediklerinde, en yakın arkadaşlarını alarak onlarla iletişim halinde ve gruplar dahilinde yolculuk edebilir. Yahudiler, en zenginleri hariç, her şeyden sonra, az da olsa Hıristiyanlarla yakın ilişki içerisinde. Bazı ülkelerde, onlarla tanışıklık birkaç beleşçi, borç alan, zayıf ve sefille sınırlanmıştı. Daha iyi sınıflara ait bir Hıristiyan hakkında ise bir şey bilmiyordu. *Ghetto*, duvarlarının çökmesine rağmen varlığını sürdürüyor.

Orta sınıflar, bu yüzden, yolculuk için daha ayrıntılı ve dikkatli bir hazırlık yapacak. Her bir yolcu grubu, amaçları dillendirmek için seçilen temsilciler aracılığıyla iletişime geçecek ve her grup farklı bölgelere göre, farklı her bölgedeki grup da ile büyük kasabalara göre bölümlenecek. Bölgeler halindeki bu bölünmeye katı bir şekilde sadık kalmaya gerek yok. Bu bölünme sadece ve sadece dışarıya yaptıkları yolculukları süresince yoksul inansımızın vatan hasretini ve huzursuzluğunu yatıştırmaya yönelik bir bölünme. Herkes tek başına ya da tercih ettiği herhangi bir yerel grupla birlikte yolculuk etme konusunda özgür. Sınıflara göre düzenlenen yolculuğun şartları, yine hepsini benzer bir şekilde içerecek. Herhangi bir şekilde sayısal açıdan kâfi görünen yolcu grubu, Şirketten özel bir tren ya da özel bir gemi kiralayabilecek.

Şirketin iskân acentesi, oraya varıldığında oldukça yoksul insanlarımıza geçici meskenler sağlayacaktır. Bundan sonra, işi yolunda göçmenler

taşıtlarından inip yolu takip ettiklerinde, otellerde odalarının hazır olduğunu ve özel girişimlerce binaların dikildiğini göreceklerdir. Eski evden yenisine geçebilmek için, daha iyi durumda olan *bazı kolonistlerin,* gerçekten de kalıcı yerleşimci olmadan önce kendi binalarını yapmış olacaklardır.

Akıllı insanlarımıza onların yapacağı her şeyi söylemek onları küçük düşürebilir. Ulusal Ülküye kendisini bağlayan her insan, her şeyi nasıl yapacağını ve nüfuzunun kendi alanı içinde nasıl gerçekleştireceğini biliyor.

Hahamlarımız

Her grubun, seyahat ederken cemaatiyle birlikte bir hahamı olacak. Yerel gruplar, sonradan gönüllü bir haham oluşturacak ve her yerin ruhani bir lideri olacak. Hahamlarımız enerjilerini ülkümüzün hizmetine adayacaklar ve kürsüden cemaatine vaazlarla ilham verecek. Maksat için, özel görüşmelerde bulunmayacak. Bunun gibi başvurular sinagogda dile getirilecek. Çünkü, neredeyse giderilmesi olanaksız bir düzeyde uzun yıllar boyunca farklı ulusların dilleriyle eridiğimize göre, biz tarihi (…) sadece babalarımızın inancı doğrultusunda hissediyoruz. Hahamlar, düzenli bir şekilde haberleri hem Şirketten hem de Dernekten alacak ve bunları kendi cemaatine duyurup açıklayacak.

İsrail, bizim için ve kendisi için dua etsin…

Yerel Grupların Temsilcileri

Yerel Gruplar, yerel meselelerin ve yerleşimin tartışılması için, Hahamın başkanlığında, temsilcilerin küçük heyetlerini atayacak. Yardımsever kurumlar, kendi yerel grupları tarafından transfer edilecekler ve ‘orada’ kalan her kurum, aynı grupta yer alan insanlar için özel olarak kurulacak.

Bence eski binalar satılmamalı, onun yerine terkedilmiş kasabalarda, yoksul Hıristiyanların yardımına adanmalı. Yerel gruplar, boş binaların sitesini elde ederek ve yeni ülkede yeniden düzenleyerek tazminat almalı.

Yardımsever kurumların bu transferi onlara, daha önce şemamın farklı yerlerinde belirttiğim gibi, insanlığın hizmetinde bir deney yapma imkanını verecek. Hali hazırdaki özel sistemsiz yardımseverlik, içerdiği masrafa göre çok az katkı yapıyor. Fakat bu kurumlar sistemin bir bölümünü, er ya da geç, birbirinin yerini doldurarak, oluşturabilir, oluşturmalı.

Yeni toplumda bu organizasyonlar, modern bilincin dışında geliştirilebilir ve önceki bütün sosyal deneylere dayandırılabilir. Bize olan etkisi, yoksulların çok büyük rakamlara ulaşan sayısıdır. Dışsal baskılarla cesareti kırılan, zenginlerimizin merhametiyle şımaran aramızdaki zayıf kişilikli insanlar, dilenerek ancak mahvolabilirler.

Yerel gruplar tarafından desteklenen Dernek, bu maddeye gelince dikkatlerinin büyük bir kısmını kamuoyunun eğitimine verecek. Şu an kullanışsız bir hale getirilip susturulan bir çok güç için verimli topraklar oluşturacak. Çalışmak için samimi istekler gösteren kişinin uygun biçimde çalıştırılması sağlanacak. Ancak dilenci, serseri düzeyindeki boş insanlara müsamaha gösterilmeyecek. Eğer boşta geziyor ve teklif edilen işi reddediyorsa ıslahevine gönderilecek.

Diğer taraftan, yaşlılarımızı huzurevi, düşkünlerevi köşelerine atamayız. Düşkünlerevi, içinde bizim aptal ve iyi tabiatımızın keşfedilmediği zalim yardım kurumlarımızdan biri. Orada yaşlı insanlarımız utancın ve çilenin en tepesinde yok olup gidiyorlar. Orada yaşlılarımız gömülmek için hemen ölmek istiyorlar. Ancak, bu dünyada kendi yararlarının avutucu illüzyonuyla zekalarının en alt derecelerinde bulunan onlardan bile vazgeçeceğiz. Fiziksel yeterliliği olanlar için kolay görevler sağlayacağız; ağır görevler veremeyiz, çünkü zayıf düşürülmüş bir neslin fakirlerinin artık zayıflatılmış yaşama direncinin artması için buna izin vermeliyiz. Ancak

gelecek nesillerle başka türlü iletişim yolları bulmalıyız, onları özgür bir gelecek için özgür yetiştirmeliyiz.

Her sınıfın insanına, her yaşın insanına çalışmanın ahlaki kurtuluşunu hediye etmenin yollarını araştırmalıyız. Bizim insanlarımız en iyi hediyeyi, yani tekrar eski gücünü günde yedi saat çalışarak alacaklar.

Şehirlerin Planı

Yerel gruplar, kendi yetkili temsilcilerini şehirler için yerler seçmek için görevlendirecek. Toprak dağılımında her önlem, kazanılmış haklar için özenli transferi uygun nedenlerle gerçekleştirmek için alınacaktır.

İnsanlarımız nereye gittiklerini hangi şehirde, hangi evde yaşayacaklarını önceden bilmeleri için yerel gruplar şehirlerin planına sahip olacaklar. Önceden gönderilmiş bina planlarının kapsamlı taslakları, yerel gruplar arasında dağıtılacak.

Yönetimimizin ilkesi, sıkı bir biçimde yerel gruplarımızın özerkliğinin merkezileştirecek. Bu yolla, transfer en aza indirgenmiş acıyla başarılacak.

Bütün bunların gerçekten olduğundan daha kolay olduğunu tasavvur etmiyorum. Diğer taraftan, insanlar da gerçekte olduğundan daha zor olduğunu düşünmemeli.

Orta Sınıfların Yola Çıkışı

Orta sınıfın insanları, evlatları *‘orada’* Derneğin memuru ya da Şirketin işçisi olacağı için bu dışarıya çıkış akımına pek de gönüllü olmayacaklar. Şu an kendi ülkelerindeki zulümden yabancı ülkelere hayatlarını kazanmak için kaçan imkanları araştıran genç işadamları, gerçekte her türden avukatlar, doktorlar ve teknisyenler, genç iş adamları oldukça cazip hayatlar vadeden topraklarda toplanacaklar.

Orta sınıfın kızları, hayallerini büyük tutkularla başarmaya çalışan erkelerle evlenecek. İçlerinden herhangi birisi karısını yanına alacak, ya da diğeri giderken nişanlısını da yanına alacak, diğerleri ebeveynini, kardeşlerini götürecek. Yeni medeniyetin üyeleri genç evlenecek. Bu, genç nesilde genel ahlakı ilerletecek ve sağlamlığı, dayanıklılığı sağlayacak. Ve böylece, kendi gücünün tamamını hayat için harcayan babaların hassas çocuklarına, geç evliliklerinin ürünleri olan kırılgan evlatlara sahip olmamalıyız.

Her orta sınıf göçmeni, kendisinden sonrakiler için bir örnek olacak…

En cesuru doğal olarak yeni dünyadan daha fazlasını alacak…

Ancak orada hiç şüphesiz, benim planımın can alıcı zorluklarına değinilmesi zorunlu görünüyor…

Çok ciddi şekilde dünyayı, Yahudi Meselesini konuşmaya açık olmayı bile başarsak…

Bu tartışma bizi olumlu bir sonuca, Yahudi Devletinin dünya için gerekliliği sonucuna götürse bile…

Güçler, bize kazanılmış egemenliğimizi topraklarımıza taşımaya yardım etse bile…

Yahudi kitlelerini, aşırı bir zorlama olmadan şu anda yaşadığı yurtlardan bu yeni ülkeye nasıl taşıyacağız?

Bu göç, kesinlikle gönüllü olmamızı istiyor, bize bunu söylemek istiyor.

Kalabalık Olgusu

Hareket halindeki insanları teşvik etmek için çok büyük gayretlere gerek yok. Anti-Semitikler bu konuda gerekli uyarıyı zaten yapıyorlar. Sadece daha önce yaptıklarını yapmaya ihtiyaçları var. Ardından, daha önce var olmadıkları bir yere göç etme isteğini oluşturacaklar ve daha önce bulundukları yere yaptıkları gibi orayı da kuvvetlendirecekler. En çok Anti-Semitik ülkelerde kalan Yahudiler bunu yapacaklar, çünkü aralarında tarih konusunda en bilgisiz olan bile biliyor ki, çok eski yüzyıllarda sayısız ikâmet yeri değişimi onlara kalıcı iyiyi getirmedi.

Bugün, Yahudileri hoş karşılayan ve Yahudi Devletinin onlara garanti ettiklerinden daha fazla daha az avantaj sunan herhangi bir memleket, hemen bizim insanlarımızın akınına maruz kalabilir. Kaybedecek hiç bir şeyi olmayan en fakir insanımız oraya sürüklenmekten başka bir çare bulamayabilir. Ancak ben ısrar ediyorum ve herkes kendisine, bizim üzerimizdeki bu baskının ağırlığı, toplumun *işi tıkırında olan* katmanlarının arasında olan insanlarda bile, göç etme arzusu uyandırdığını konusunda haklı olup olmadığımı soruyordur. Artık en fakir katmanımız bir Devlet kurma konusunda tek başına yeterli olabilir. Bu insanlar bir vatanı elde etmek için en güçlü insani materyali oluşturuyorlar, çünkü en ufak umutsuzluğu bu insanın, bu büyük işin oluşmasını gerekli kılıyor.

Fakat bizim 'umutsuzlar' varlıklarıyla ve vatan için harcadıkları işçilikle oranın değerini arttırırken, aynı zamanda daha iyi insanlar olmayan yerleşimcilerin yeri olarak, oranın cazibesini arttırıyorlar.

Yüksek ve daha yüksek katmanlar, bulundukları katmandan ayrılarak ayartıldıklarını, kandırıldıklarını hissediyorlar. Yolculukların ilki ve en fakir yerleşimciler birleştirilerek Şirket ve Dernek tarafından yönlendirilecekler, idare edilecekler. Ve muhtemelen, ek olarak varolan göç sistemi ve Siyonist dernekler tarafından desteklenecekler.

Kaç insan, oraya gitmek için emir dolu ifadeler olmadan, özel işaretlerle yönlendirilebilir ki? Yüksek oranda, Siyonist deneylerle Yahudilerin acılarını hafifletmeye çalışan Yahudi bağışçıları mevcut. Bu problem onlara aynı zamanda kendisini de sundu. Ve onu göçmenlere sağlanan istihdamın karşılığı olarak para ya da araç- gereç verildi. Böylelikle hayırseverler, 'Biz bu insanlara oraya gitmelerinin karşılığını ödedik' dediler.

Böyle bir uygulama tamamıyla yanlıştır ve dünyadaki bütün para bu niyetle kazanılmayacak.

Diğer yandan, Şirket, 'Biz onlara böyle bir ödeme yapmamalı, onların bize ödeme yapmalarını sağlamalıyız. Biz sadece onlara oraya gitmeleri için imkânlar sunmalıyız.'

Hayali sayılabilecek bir örnek vermek istiyorum; sanırım bu örnek benim ne demek istediğimi daha iyi yansıtacak. Bu hayırseverlerden 'Baron' adında birisi ve ben, sıcak bir Pazar günü, her ikimiz de Paris yakınlarındaki düzlükte, Longchamps'da bir insan kalabalığı oluşturmak istiyoruz. Baron, her birine 10 frank vererek, 20.000 mutsuz ve terlemiş insanı, ki bu 200.000 frank yapar, toplamaya çalışıyor. Tamam toplanabilir bu kadar insan bir şey demiyorum, ama bir de bu insanlar bu sıcakta oraya toplandıkları için, onlara sıkıntı verdiği için ona küfredecekler. Oysa ben, bunun yerine 200.000 franklık, en hızlı atlardan oluşan bir at yarışı düzenlerdim. Ve insanları Longchamps'dan uzak tutmak için bariyerler yapardım. İnsanlar da oraya 1 frank, 5 frank ya da 20 frank öderlerdi.

İş, oraya yarım milyon insan toplamamla neticelenecek. Cumhurbaşkanı '*a la Daumont*' şanını bana takacak ve kalabalık da kendi kendine eğlenecek. Bir çoğu açık havada keyifli bir yürüyüşü, sıcak ve toza rağmen tercih edecekler. Vergiler ve oyun masrafı düşüldükten sonra 200.000 frankımla yaklaşık bir milyon civarında para kazanırdım. Ben istediğim zaman insanları dışarı çıkarabilirim ama girişimden bihaber Baron bunu nasıl yapacak?

Geçimi için çalışan kalabalıkların olgusu ile ilgili daha ciddi bir örnek vereceğim şimdi. Bir şehirde sokak ortasında bir adamın şöyle bağırdığını düşünün: 'Kim bir gün boyunca kışın berbat soğuğunun altında, insanın etine işkence eden yaz sıcağının altında, demirden ve her yanı açıkta olan resmi bir binada, herkesin gelip geçtiği bir binada kalmak isterse, kaldığı süre içinde ona satılık lüks eşya önerin, ya da balık, ya da meyve, iki florin alın, ya da dört frank, ya da onun gibi bir şey…'

Kaç kişi o binaya gitmek isteyebilir? Kaç gün açlığın kıvrandırıcı acısını yaşayabilirler? Ve eğer dayanabilirlerse gelip geçeni balık almak için, ya da meyve ya da çok lüks eşyaları almak için onu ikna edecek gücü nereden bulacaklar?

Farklı bir yoldan başlayabiliriz? Ticaretin hareketli olduğu ve kolaylıkla tespit edebileceğimiz yerlerde, madem ki hangi yeri umarsak umalım ticareti kendimiz idare edebiliyoruz, geniş binalar inşa edip onları pazara

çıkarabiliriz. Bu binalar gerçekten berbat binalar olabilir; yukarıda bahsedilen binalardan daha sinir bozucu, ruhları hasta eden binalar olabilir, ancak insanlar onlara doğru akın ediyor. Her şeye rağmen gayretlerimizi sonuna kadar sarf ederek daha iyisini yapmalıyız ve onları ilkinden daha güzel bir hale getirmeliyiz. Ve insanlar, insanlarımızı aldatmadan hiçbir şeyin sözünü veremediğimiz için onlara hiçbir söz vermediğimiz insanlar, bu mükemmel, bu keskin zekalı insanlar en hareketli, en sıcak ticari ilişkiyi oluşturacaklar. Bina ya da başka herhangi bir şeyin satıcısına en dağdağalı, en tumturakları söylevleri, en işe yarar şekilde çekecekler; ayaklarının üzerinde duracaklar; karteller, birlikler kuracaklar ve onları hiçbir şey rahatsız edemeyecek; ekmeklerini kazanacaklar. Eğer çok çalışıp günün sonunda, akşam sadece 1 florin, 50 kuruş, ya da 3 frank ya da onun gibi bir şey kazanırlarsa, hâlâ geleceğe, ileriye, belki de onlara uğur getirebilecek bir sonraki güne umutla bakacaklar.

Şimdi, herhangi bir insan, tutup da, bu pazarın oluşturduğu talep de nereden geliyor diye sorabilir mi? Şimdi bizim onlara bir cevap vermemiz gerekiyor mu?

‘*Assistance par le Travail*’ sistemiyle geri dönüşün on beş kat artacağını daha önce söylemiştim. Bir milyon, on beş milyon üretebilir ve bir milyar on beş milyarı…

Bu belki de ufak derecelerde olabilir. Daha büyük olan Sermaye, kesinlikle büyümesinde tersi nispetinde azalan bir ürün verir. Hareketsiz yada etkisiz sermaye bu azalan ürünü verir, fakat aktif sermaye muazzam şekilde artan ürünü getirir. Burada sosyal bir mesele yatıyor.

Ben gerçeğin yanında mıyım? Doğruluğumu kanıtlamak için şahit olarak Yahudi zenginlerini çağırıyorum. Neden bu kadar farklı, çeşitli endüstriyle uğraşıyorlar? Neden işçilerini yerin altına gönderip azıcık bir para için kömür çıkarmalarını istiyorlar? Sahipleri için bile, bunun hoş bir şey olduğunu düşünemiyorum. Çünkü kapitalistlerin kalpsiz olduğuna inanmıyorum ve buna inanmış adamın yaptığı gibi de yapamıyorum. Arzum bunu vurgulamak değil, düzeltmek…

Kalabalıkların olgusunu biraz daha örneklendirmeme gerek var mı? Dindarların hac döneminde yaşadıkları yoğunluğa bir bakalım.

Hiç kimsenin, yanlış anlaşılabilecek sözlerle dini duygularını rencide etmek gibi bir amacım yok.

Kısaca, Muhammedî hacıların Mekke’sinden, Katoliklerin hac görevleri için Azizleri ziyaret etmesinden *(Hock at trier)*, insanları itikatlarıyla

ferahlatıp geri gönderen bir çok yerden söz etmek istiyorum.

Bu şekilde insanlarımızın derin dini ihtiyaçları için bir merkez oluşturabiliriz. Bakanlarımız önce bizi anlayacaklar ve bunda bizimle olacaklar.

Her adama kendi özel tarzında ‘orada’ kurtuluşu bulmasına izin vermeliyiz. Her şeyden önce insanlık için sürekli yeni fetihlerde bulunan ‘özgür düşünürlerimiz’in ölümsüz zümresi için bir oda yapmalıyız.

Daha fazla gücün herhangi birisi üzerinde uygulanmamasından, Devletin ve düzenin korunması daha gerekli olacak ve herhangi bir kişi ya da değişen bir otorite tarafından, gerekli güç uzlaştırıcı bir şeklide tanımlanmayacak; sert yasalar tarafından düzene sokulacak.

Eğer, şimdi verdiğim örnekler, insanların dikkatini sonuca çekiyorsa, ki kalabalığın ilgisi inancın, işin, ya da eğlencenin merkezlerine geçici olarak çekilebilir, onlara verilecek karşılığı bulmak zor olmasa gerek. Oysa, bu maksatların herhangi birisi kendisi tarafından ancak kitleleri cezp ederken, birleştirilmiş bütün bu cazibe merkezleri kalıcı bir biçimde onları bir arada tutmak ve tatmin etmek için hesaplanabilir. Çünkü bütün bu merkezler, büyük, ileri görüşlü hedefleri olan bir teklik oluşturuyor. Zaten, kendisini canlı tutmuş olduğu için, dıştan gelen baskıyla insanlarımız daima bu tek olana erişmeyi çok istediler, evet! Özgür bir vatan! Hareket başladığında, bazı insanları arkamızdan sürüklemeliyiz ve diğerlerinin izlemesine müsaade etmeliyiz. Diğerleri, tekrar, cereyana kapılıp öndekileri takip edecek ve en sonuncusu arkasından itilip bize katılacak.

En son yerleşimci ise, hem burada hem orada en zor durumda kalacak olanı!

Fakat inançla, şevkle ve cesaretle bulunduğu yerden vazgeçerek yenisine doğru koşan ilk yerleşimci, en iyi konumda olanı!

İnsan Kaynaklarımız

Ortalıkta dolaşan Yahudilerle ilgili yanlış düşünce, diğer halklar için olduğundan daha fazla. Tarihte yaşadığımız acılarla çok sıkıntı çektik ve cesaretimiz kırıldı. O kadar ki biz de hâlâ aynı hataları tekrarlıyoruz ve bu yanlış düşüncelere inanabiliyoruz. Bunlardan birisi aşırı, hatta ölçüsüz bir ticaret anlayışımızın olduğu. Artık çok iyi biliniyor ki, nerede bize sınıfların yükselişine iştirak etmeye izin verilse, orada mümkün olduğu kadar işimizden vazgeçiyoruz. Yahudi iş adamlarının büyük çoğunluğu oğullarına üstün nitelikli bir eğitim veriyor. Bu yüzden, bütün entelektüel işkollarında sözde 'Musevileştirme'*(Judaizing)* başladı. Toplumun ekonomik açıdan zayıf sınıflarında, bizim ticaret aşkımız her zaman zannedildiği tek aşkımız değildi. Avrupa'nın doğu ülkelerinde, büyük oranda tüccar olmayan Yahudi var ve bu Yahudiler de çalışmaktan korkmuyor. Yahudi Derneği, insan gücümüz için bilimsel doğruluğu olan istatistikleri hazırlayacak bir konumda olacak. Yeni ülkede insanlarımızı bekleyen görevler ve ihtimaller, bizim el işçilerini, el sanatçılarını memnun edecek düzeyde ve şu andaki küçük zanaatçımızı el işçisine dönüştürecek.

Ülkeyi sırtındaki ağır çuvalla dolaşan bir seyyar satıcı, eziyet gören birisi olarak halinden hiç hoşnut olabilir mi? Günde yedi saat sistemi, bu seyyar satıcının konumunda olan herkesi işçiye dönüştürecek; sırtından yükünü alacak. Bu insanlar, belki de diğerlerinden daha can yakıcı biçimde acı çeken, iyi ve yanlış anlaşılmış halkımızdır. Yahudi Derneği, bununla birlikte, başlangıcından itibaren onları bir zanaatçı gibi yetiştirmekle meşgul olacak. Onların kazanma aşkı sağlıklı bir tavır içinde cesaretlendirilip geliştirilecektir. Yahudilerin tutumlu ve bulunduğu yere kolaylıkla intibak sağlayan bir yaradılışı vardır ve her hangi bir vasat ortamda hayatlarını kazanabilecek niteliğe sahiptir. Bu yüzden, şu anda seyyar satıcıların bile tamamıyla pes etmesine neden olan kazançsız küçük bir ticaret Yahudilere yetebilmektedir. Örneğin, hayatın bütün gereksinimlerini karşılayan büyük mağazaların özendirmesiyle, gerçekten de bu sebep olabilir. Bu mağazalar, büyük şehirlerde küçük tüccarları ezip geçiyor. Yeni medeniyetin vatanında, bu mağazalar kesinlikle küçük esnafın varlığının devam etmesini engelleyecek. Bu mağazaların açılması çok avantajlı, çünkü hayatın daha rafine olmuş gereksinimlerine ihtiyaç duyan

insanlar için ülkeyi doğrudan doğruya yaşamaya elverişli bir ortama dönüştürüyor.

Alışkanlık

Bu ciddi risaleye uygun olarak, sıradan insanın küçük lükslerinden ve alışkanlıklarından söz edebilir miyiz?

Bence söz etmek gerekiyor, çünkü bu konu çok önemli. Bu küçük alışkanlıklar binlerce ve içlerinden ince, nahif ve güzel bir ip diğerleriyle birlikte, kopmayan bir halat oluşturmak için kullanılıyor.

Buradan bir ders çıkarılmalı. Herkes bu küçük adetlerin her yere kolaylıkla taşınabildiğini biliyor. Bu planın insanlığın hizmeti için faydalanmayı amaçladığı günümüzün teknik düzeni, şimdiye kadar genellikle bizim küçük alışkanlıklarımız için kullanıldı. Mısır'da İngiliz otelleri, İsviçre'deki karlı dağların zirveleri, Güney Afrika'da Viyana kafeleri, Rusya'da Fransız tiyatroları, Amerika'da Alman operaları ve Paris'te en iyi Bavyera biraları var.

Mısır'a tekrar gidelim. Oradan dönerken eğlence yerlerini bırakmak istemeyiz ve döndüğümüzde hiç aklımızdan çıkmaz.

Herkes adetlerini tekrar yerel gruplarda bulur, fakat eskisinden daha iyi, eskisinden daha güzel ve eskisinden daha hoş oluyor her şey.

IV. YAHUDİ DERNEĞİ VE

YAHUDİ DEVLETİ

Vekaletsiz İş Görme (Negotiorum Gestio)

Bu risale avukatlar için hazırlanmadı. O yüzden, Devletin yasal temellerinin teorisinden diğer şeyler gibi biraz üstünkörü geçeceğim.

Bununla birlikte, inanıyorum ki, sürdürdüğüm bu yeni teoriyi, hukuk konusunda uzman insanlarla bile tartışabileceğimi vurgulamalıyım.

Rousseau'nun artık eskimiş görüşüne göre bir Devlet, sosyal bir kontrat tarafından oluşturulur. Rousseau bu konuda şöyle diyor: '*Bu sözleşmenin koşulları, anlaşmanın doğasıyla öylesine belirlenmiştir ki, en küçük bir değişiklik bunları geçersiz ve etkisiz kılar; öyle ki, belki hiçbir zaman dile getirilmemiş olmalarına karşın bu koşullar her yanda aynıdırlar, her yanda üstü örtülü biçimde kabul edilmiş ve tanınmışlardır.*'

Rousseau'nun teorisinin mantıksal ve tarihsel yalanlaması, artık şimdi değil ama geçmişte asla zor olmadı; her ne kadar korkunç ve genele seslenirse seslensin etkileri hâlâ sürüyor olabilir. Toplumsal sözleşmenin *'koşulları üstü örtülü biçimde kabul edilmiş, ama değiştirilememiş'* maddesiyle bir kurumun iskeletinden ve çatısından önce var olup olmadığı meselesi, yönetimin modern biçimleri altında Devletle pratik bir ilgisi yoktur. Fakat bir kurumun tasarımının öncesi ve yeni bir devletin oluşturulması boyunca, bu ilkeler büyük pratik önem üstlenirler. Devletin oluşturulmaya devam ettiğini kendimiz biliyor ve görüyoruz. Koloniler ana vatandan ayrılanlarca meydana getirilirken vasallar *(tebaa)* kendi devletinden *(suzerain)* geri çekilir, henüz terkedilmiş olan arazilerde hemen özgür devletler oluşturulur. Yahudi Devletinin özel olarak belirtilmemiş alanlar üzerinde modern yapı olarak tasavvur edildiği doğrudur. Fakat bir Devlet, bir parça topraktan değil de, özerk idare altında birleşmiş insanların sayısal çoğunluğuyla kurulur.

İnsanlar öznel bir yapıya sahiptir, toprak bir Devletin nesnel kuruşudur ve nesnel bir temel ikisinin arasında daha önemli olanıdır. Mesela hiç nesnel temeli olmayan egemenlik, belki de dünyada en çok saygı görenidir. Size örnek olarak Papa'nın egemenliğini gösterebilirim.

Rasyonellik teorisi, siyaset biliminde şu an kabul edilen bir teoridir. Bu teori Devletin oluşumunu doğrulayan, haklı çıkarmaya kâfi gelmektedir ve

*sözleşme*nin teorisinde olduğu gibi tarihi bakımdan yalanlanamaz. Sadece Yahudi Devletinin oluşumuyla ilgilendiğim derecede, rasyonellik teorinin sınırlarıyla da ilgileniyorum. Ancak Devletin temel meşruiyetine değindiğimde onları ister istemez görmezden gelmeliyim. İlahi kurumların teorileri, daha yüksek kurumların teorileri ya da toplumsal sözleşmenin teorileri ve patriarkal ya da matriarkal teorileri modern hiçbir anlayışa uymuyor. Devletin temel meşruiyeti, erkekler *(patriarkal, üstün güçler ve toplumsal sözleşme teorileri*), ya da hepsinin çok çok üzerinde olan teori *(ilahi teori)*, ya da bütün bunların altında olan miras yönetimi *(nesnel biçimde babadan oğla geçen yönetim teorisi)* fazlaca sorgulandı, incelendi. Rasyonellik teorisi, dikkati ve kullanışlı biçimde cevaplandırılmamış bu sorudan vazgeçti. Fakat her çağda hukuk uzmanlarının ciddi bir şekilde kafasında bulunan bu soru asılsız bir soru değil. Aslında, insanın ve üstün insanın karışımı bir Devleti oluşturmaya yeter. Bazı meşru temeller, hükümdarlar için uygun olan konuların zulmedici bağını açıklamak mecburiyetindedir. Ben, bunun tespit edilmiş olması gerektiğine inanıyorum. Vekaletsiz iş görme *(negotiorum gestio)*, vatandaş kitlesinde olduğunda *dominus negotiorum*'u, hükümette olduğunda *gestor*'u temsil ediyor.

Kendi harika adaletleriyle Romalılar, bu başyapıtı, *negotio-rum gestio*'yu ürettiler. Baskı gören insanın mal varlığı tehlikeye girdiğinde, herhangi birisi onu korumak için ileri atılabilir. İşte bu adam, sıkı bir şekilde kişinin kendisini korumayan, malını mülkünü koruyan *gestor*dur. Hiçbir insandan yetki almaz, sadece yüksek zorunluluklar ona bu işi yapması için yetki verir. Bu yüksek zorunluluklar Devlet için farklı yollarla açık bir şekilde belirtilebilir. Kapsam gücünün gelişmesiyle kazanılmış kültürün bireysel aşamalarına cevap verebilmek için oluşturulmuş uygulamadır. *Gestor*ların kendine bağlı olduğu kişi olan *gestio, dominus*un iyiliği için çalışmaya gönüllüdür.

Gestor, ortak-mal sahibin malını mülkünü korur. Onun ortak olan mal sahipliği, ona, acil durumlarda onun aracılığına yetki vermeyi, savaşta ya da barışta onun liderliğini istemeyi öğretiyor; fakat hiçbir şart altında yetkisi onun malına onu ortak yapmıyor. Sayısız ortak-mal sahibinin rızası, en iyi durumlar altında bile *(a matter of conjecture)* bir varsayımın işidir. Bir Devlet bir ulusun varlığı için mücadele etmesiyle oluşur. Her hangi bir mücadelede, önceden durumla ilgili biçimin içinde elverişlilik sağlayan bir yetki edilebilmesi mümkündür. Gerçekte, önceden çoğunluktan düzenli bir

karar elde etme girişiminin, en başından işi mahvetme olasılığı vardır. Çünkü dahili partileşmeler insanları harici tehlikelere karşı savunmasız bırakır. Hepimiz bir fikre ait olamayız. Bu yüzden *gestor*, en yalın haliyle avuçları içine liderliği alır ve en önde ilerler.

Devlet'in *gestor*'unun eylemi, eğer ortak bir dava tehlikedeyse yeterli miktarda desteklenir ve *dominus* istek üzerine, amaç üzerine ya da başka herhangi bir nedenden kendisinden yardım istenmesi ötürü engellenir.

Ancak *gestor*, onun aracılığıyla *dominus*la benzeşmeye başlar ve *quassi ex contractu* anlaşmasıyla sınırlanır. Bu önceden varolan yasal bir bağlantıdır. Ya da daha doğrusu eş anlı olarak Devletle oluşturulmuştur.

Gestor, böylece, ihmalin her şeklinden uzak bir şekilde, ticari girişimlerin başarısızlıklarında ve hatta artık onların tamamıyla sorumluluğunda olan bazı meselelerin ihmalinde bile cevaplanabilir hale gelir. Artık *negotiorum gestio'yu* daha fazla açmamalıyım, onu Devlete bırakmalıyım, daha fazla ana konumuzdan uzaklaşmamalıyım. Sadece şunu söyleyeyim bu konu hakkında; ' İş idaresi, eğer iş sahibi tarafından onaylanıyorsa, yeterli verimi sağlıyorsa, işler onun yetkisi altında yürümeye devam etsin o zaman'.

Ancak bunlar bizim durumumuzu nasıl etkiler?

Yahudi insanları, şu an kendi siyasi sorunlarına davranışlarından ötürü Diaspora tarafından engelleniyor. Bunun yanında, dünyanın bir çok köşesinde, az ya da çok üzüntü içindeler. Her şeyin ötesinde bir *gestor*a ihtiyaçları var. Bu *gestor* bir tek kişi olamaz tabi ki. Sadece bir tek kişi onları hem gülünç duruma sokar.

Yahudilerin *gestor*u bu yüzden bir kurum olmalı.

Bu kurum tabi ki Yahudi Derneğidir.

Yahudilerin Gestoru

Kendisinden daha önce bahsettiğimiz ulusal hareketin bu kolu, diğerlerinden daha önce oluşturulacak. Oluşturulması gayet basit. Kendilerine Londra'da planımı verdiğim faal Yahudiler arasında bu yapı belirginlik aldı. [8]

Dernek, Yahudi Devletinin, daha önce tasavvur ettiğim gibi, bilimsel metotların kullanılmasını gerektiren kuruluşu için bilimsel ve siyasal görevlere sahip olacak. Biz, eski çağların ilkel tarzında Mısır'ın dışına doğru yolculuk etmiyoruz ve öncelikle gerekli sayıya ulaşmalı, gerekli gücü elde etmeliyiz.

İlkel dönemlerde, Yahudilerin bu büyük ve antik gestorunun yaptığı iş bizim için, bazı hoş melodilerin modern bir operaya yaptığıyla aynı anlama geliyor. Biz aynı melodiyle onlarca keman, flüt, arp, viyolonsel, bas viyolle aynı melodiyi çalıyoruz ve elektrik ışığı, modern dekorasyon, koro, güzel kostümler ve solistlerle çıkıyoruz sahneye.

Risale, Yahudi Meselesi hakkında kapsamlı bir tartışma açmak niyetinde. Dostlarımız ve düşmanlarımız yerlerini alacaklar, fakat bu uzun sürmeyecek, umarım, artık daha fazla şiddetli küfürleşme ya da duygusal sömürü biçimine dönüşmeden, tartışarak, akıllıca, geniş bir şekilde ele alarak, en kazançlı biçimde, siyası bir tavırla çözülecek.

Yahudi Derneği, devlet adamlarının, parlamentoların, Yahudi toplumlarının, derneklerinin yazılı ya da sözlü toplantılarının, gazetelerinin ya da kitaplarının kullanılabilen bütün dokümanlarını bir araya getirdi.

Dernek, böylece Yahudilerin gerçekten Vaat edilmiş Topraklara gitmek isteyip istemediklerini, ya da gitmek zorunda olup olmadıklarını öğrenecek. Dünyadaki her Yahudi topluluğu, Yahudi istatistiklerinin kapsamlı bir şekilde toplanması için yardımlarını esirgemeyecek.

Yeni ülkenin doğal kaynaklarının uzmanlar tarafından araştırılması, yerleşimin ve göçün planının standartlaştırılması, yasamanın ve yönetmenin ön hazırlıkları gibi eklenecek görevler akıllıca asıl plan üzerinde geliştirilecek.

Harici olarak, genel bölümde daha önce anlattığım gibi, Dernek, hazırlanan bir Devlet olarak, kabul edilmek zorundadır. Bir çok Yahudinin Dernek üzerindeki özgür onayı, Yönetimlerle (Governments) kendi ilişkileri içinde gerekli otoritesini tatrtışacak.

Dahili olarak, yani Yahudi halkıyla kendi ilişkisi içinde Dernek önce bütün gerekli kurumları oluşturacak ve daha sonra kalkınacak Yahudi Devletinin kamu kuruluşlarının dışındaki çekirdek olacak.

Daha önce söylediğim gibi, bizim öncelikli konumuz, dünyanın bir kısmında sadece gereksinimlerimizi kâfi miktarda karşılayan, uluslar arası yasalarla bize güven sağlayan üstünlük

Peki bir sonraki adım nedir?

Vatan Toprağının Elde Edilmesi

Uluslar tarihin eski zamanlarında dolaştıklarında, onları değiştirebilirler, üstlerini çizebilirler, kollarından tutup oradan oraya savurabilirler, çekirge sürüleri gibi kaygısız bir şekilde ekinin üzerine yerleşebilirler. Evet, uluslar bunları yapma şansına sahipler. Tarihi zamanlarda yeryüzü insan tarafından pek fazla bilinmiyordu. Ancak bu modern Yahudi göçü bilimsel ilkelere göre başlatılmalı.

Çok değil, kırk yıl önce altın arayıcılığı, sıra dışılıkla ilkel bir biçimde yapılıyordu. Ne günlerdi Kaliforniya'daki o günler; ne maceralı günlerdi! Bir söylenti dolaşırdı ortalıkta; hemen ardından bir parça araziye el koyar birisi; bir başkası onun altını soyar ve en sonunda bütün soyguncuların yaptığı gibi onu kumara yatırır.

Ya bugün! Ya bugün Transval *(Güney Afrika'da bir ülke)*'daki altın arayıcılığı nasıl yapılıyor, peki? Serserileri, maceracıları, avareleri orada ortalıkta göremezsiniz. Ağırbaşlı jeologlar ve mühendisler altın endüstrisinin yoluna koyduğu düzeni sürdürmek ve altını, kendini saran taşlardan kurtaran hünerli makineleri çalıştırmak için orada yalnızlar. Artık şansa küçük pay bırakılıyor.

Yani, yeni Yahudi Devletini her türlü modern çareye göre araştırmalı ve almalıyız, sahibi olmalıyız.

Toprağı elde eder etmez, hemen oraya içinde oranın ilk sahibi olan Derneğin, Şirketin ve yerel grupların temsilcileriyle dolu bir gemi göndermeliyiz.

Bu adamların yapacakları üç görev var:

Ülkedeki bütün doğal kaynakların tam bir bilimsel araştırması.
Sıkı bir şekilde merkezileşmiş yönetimin organizasyonu.
Toprağın paylaşımı.

Geriye açıklanması gereken tek şey kalıyor, o da yerel grupların toprak dağılımına göre nasıl yer alacağı.

Amerika'da yeni açılan alanların paylaşımı oldukça toy bir şekilde yürütülüyor. Sınırda toplanan yerleşimcilerin kendi hakları için belirlenmiş bir zamanda hep birden şiddetli bir hücumuyla başlıyor bu.

Biz, Yahudilerin yeni topraklarında bunu böyle yapmayacağız. Araziler, eyaletlerde ve şehirlerde bu sorun açık arttırmalarla, ama para ödeyerek

değil, çalışma miktarına göre satılacak. Genel plan sokaklar, köprüler, su arıtma tesisleri gibi trafiğin gereklerine göre işleyecek. Bunlar eyaletlerin içinde birleştirilecek. Şehirler için bu eyaletlerin yerleri de benzer bir şekilde satılacak. Yerel gruplar, aralarında iş yapacakları araziye sahip olmak için sözleşecekler ve pazarlık aracılığıyla arazinin bedelini belirleyecekler. Dernek, yerel grupların kendi servetlerinden ne kadar fedakârlık edip etmeyeceğini yargılayan bir konumda olacak. Büyük topluluklar, kendi etkinlikleri için geniş arazileri alacak. Büyük fedakârlıklar, böylece, üniversitelerin, teknik okulların, akademilerin, araştırma enstitülerin kurumları tarafından ödüllendirilecek ve sermayede toplanması gereken bu Hükümet enstitüleri ülkenin çeşitli yerlerine dağıtılacak.

Müşterilerin özel ilgileri ve eğer gerekliyse yerel vergiler *(lacal assessment)* yönetimi devralınmış esas işin garantisini verecek. Aynı zamanda, yapamadığımız ve gerçekten de tek tek kişiler arası ilişkiyi yok etmeyi istemediğimiz gibi yerel grupların arasındaki farklılıklar da sürecektir. Her şey kendi doğallığıyla şekillenecek. Kazanılmış bütün haklar korunacak ve her gelişmeye imkân tanınacaktır.

İnsanlarımız, tam anlamıyla tek tek bütün gelişmelerden haberdar olacak, hepsini öğreneceklerdir.

Kimseyi bu durumda gafil avlamış olmamalıyız ya da yanlış yönlendirmemeliyiz; hatta daha fazlası, kendimizi kandırmamalıyız.

Öncelikle her şeyi sistematik olarak yoluna koymalıyız. Sadece bu şemaya vurgu yapıyorum; bizim en geniş görüşlü, keskin zekâlı düşünürlerimiz onu yoğurup biçimlendireceklerdir. Benim bu çok iyi tasarlanmış planımın yavaş icrasından hızlı gerçekleşecek olan çağımızın ve önümüzdeki dönemlerin bütün teknik ve sosyal başarıları bu hedef üzerine kullanılmalı. Şu an var olan ya da ileride gerçekleştirilecek her değerli icat kullanılmalı. Bütün bu araçlarla bir ülkeye sahip olunabilir ve tarihin henüz görmediği tarzla, asla daha önce gerçekleşmemiş bir böyle başarının imkânlarıyla bir Devlet kurulabilir.

Anayasa (Tüzük)

Derneğin tayin edilmesi gereken en büyük görevlerden birisi Devletin hukukçularının kurulu olmak olacak. Bu kurul, olabilecek en iyi tüzüğü oluşturmalı. Kurulun ılımlı bir şekilde esnek bir tabiata sahip olması gerektiğine inanıyorum. En iyisinden vazgeçemem. Demokratik monarşinin ya da aristokratik cumhuriyetin bir Devletin en iyi biçimleri olduğuna inanıyorum, çünkü onlardaki Devlet biçimi ve yönetim ilkeleri diğerlerine karşıdır, bu da doğru bir güç dengesini korur. Monarşik anayasaların sadık bir destekçisiyim, çünkü bu yapı süreklilik arz eden siyasetleri kolaylaştıran, tarih içinde Devletin korumasıyla çok yakın ilişkili olan tutkulara sahip olan ve yönetmek için doğmuş ve eğitilmiş meşhur ailelerin çıkarlarını temsil eder. Ancak bunun tersine tarihimiz içinde, eski anayasal biçim geleneğini sağlama girişimimiz, akılsızlığın ithamıyla karşı karşıya kalmadan, engellemelerle karşılaştı.

Hükümdarın faydalı katkısı olmayan bir demokrasi değerli ya da değersiz olmaktan uzaktır ve Parlamentolarda boş tartışmalarla meşgul olur ve profesyonel siyasetçiler denilen insanların münasebetsiz sınıfını üretir. Uluslar bir yandan da şu an limitsiz demokrasi için uygun değiller ve gelecekte az, daha az uygun hale gelecekler. Saf bir demokrasi, sade, basit alışkanlıkların çokluğunu gerektirir ve bizim alışkanlıklarımız gün geçtikçe ticaretin gelişmesiyle ve kültürün artmasıyla daha karmaşık hale gelmektedir. *'le ressort d'une democracie est la vertu'*[9] demiş bilge Montesquieu ve bu erdem ya da fayda nerdeyse, yani bu siyasi erdemle hiç karşılaşıyor muyuz? Ben bizim siyasi erdemimize inanmıyorum. Öncelikle, çünkü biz geri kalan modern insanlıktan daha iyi değiliz ve ikinci olarak da, her zaman için ilk aşamada özgürlük bizim savaş yeteneğimizi ortaya çıkarır. Aynı zamanda meselelerin açıklığa kavuşması için referanduma gidilmesini de yetersiz bir metot olarak görüyorum. Çünkü, cevabının "Evet" ya da "Hayır" olan hiçbir siyasi soru yok. Kitleler bir yandan, Parlamentolardan bile daha çok *heterodoks düşünce*lerle idare edilmeye ve kürsülerden atılan güçlü naralarla yönlendirilmeye meyillidirler. Bunu dahili ya da harici akıllı politikalarla genel toplantılarda daha açık bir şekilde ifade etmek mümkün.

Siyasiler, daha yüksek katmanlarda şekil almalı, aşağıya ve geriye doğru çalışmalı. Ancak Yahudi devletinin hiçbir üyesi baskı altında kalmayacak,

herkes onun içinde yükselebilecek ve yükselmeyi umabilecek. Bu yüzden yukarıya doğru olan eğilim insanlarımızı etkileyecek, her birey kendisini ve aynı zamanda vatandaşlarının tamamını yükseltmeye çalışacak. Yükseliş normal bir biçim alacak, Devlete ve Ulusal Ülküye hizmet edecek.

İşte bu yüzden ben, aristokratik cumhuriyete eğilim gösteriyorum. Bu, bizim şu an küçük kibirleriyle yozlaşmaya yüz tutmuş insanlarımızda sahip olma ve başarıyla anılma duygusunu tatmin edebilir. Venedik'in bir çok kurumu zihnimden geçiyor, fakat dikkatli biçimde sakınılması gereken bu kurumların hepsi Venedik'in harabeye dönmesine yol açtı. Diğerlerinin de tarihi hatalarından ders çıkarabiliriz; tıpkı aynı yolla kendi hatalarımızdan ders çıkarabileceğimiz gibi. Zira, biz modern bir toplumuz ve dünyadaki en modern toplum olmayı diliyoruz. Dernekten yeni ülkelerini alan insanlarımız, aynı zamanda Derneğin kendilerine sunduğu yeni anayasadan dolayı da minnet dolu olacaklar. Karşısına bir bildiri çıktığında, Dernek bunu önleyecek, yayımlanmasını yasaklayacak ya da yok edecek. Dernek, işlevlerinin dar görüşlü, kötü huylu ya da hastalıklı düşüncelere sahip insanlar tarafından yorumlanma girişimlerine izin vermeyecek.

Dil

Ortak bir dil isteğimizin güçlükler getireceği ortaya atılabilir. Bir başkasıyla İbrani'ce konuşarak anlaşamayız. Aramızdan hangimizin İbrani'ce ile bir tren bileti almak için kullanabileceği kadar yeterli tanışıklığı var?! Böyle bir şey yapılamaz. Buna rağmen zorluktan kolaylıkla kaçılabilir. Herkes, evindeki düşüncelerinin dilini koruyabilir. İsviçre, dillerin federasyonunun imkânının kat'i delillerini meydana getiriyor. Şu an burada ne isek yeni ülkede de o olarak kalabiliriz ve vatanından sürülmüş bir ulusun hatırasını üzüntüyle bağrımıza basmaktan, aziz tutmaktan asla vazgeçmemeliyiz.

Onların berbat bir şekilde büyümüş jargonlarından, hâlâ kullandığımız Getto dillerinden, onların hırsızlara ait hapishane ağızlarından vazgeçmeliyiz. Bizim ulusal öğretmenlerimiz gerekli olan dikkatlerini bu konuya vereceklerdir ve kendisini genel ilişkiler, konuşmalar için büyük faydası olduğunu ispatlayan dilimiz herhangi bir baskıyla dayatılmadan ulusal dilimiz olarak benimsenecektir. Toplumumuzun ırkı kendine özgüdür; biriciktir; çünkü, biz sadece babalarımızın inancıyla birbirimize sıkı sıkıya bağlanmışız.

Teokrasi

Artık bir teokrasiye sahip olmayı sona mı erdirmeliyiz? Kesinlikle ve içtenlikle hayır! İnanç bizi bir arada tutuyor, bilgi bizi özgür kılıyor. Bu yüzden, din adamlarımızın bir kısmı üzerinde öncekilerden gelen herhangi bir teokratik eğilimi muhafaza etmeliyiz. Profesyonel ordumuzu nasıl kışla sınırlarının içinde tutuyorsak, din adamlarımızı da tapınaklarının sınırları içinde tutmalıyız. Ordu ve din adamlığı değerli işler yaptığı sürece onurlandırılmalı.

Din adamları, Devletin yönetimine de, kendi danışmanlıkları dışında karışmamalı, sadece kendi alanları içinde, içerideki ve dışarıdaki sorunları hatırlatmalılar.

Herkes, kendi evindeymiş gibi inancında ve inançsızlığında özgür olacak. Ve eğer farklı uluslardan ya da farklı inançlardan bir adam aramıza yaşamak için gelirse, ona itibarlı bir koruma ve kanunlar önünde eşitlik hakkı sağlayacağız. Avrupa'da biz hoşgörüyü öğrenmiştik. Bunu alay etmek için söylemiyorum, sözlerimde kinaye yok. Anti-Semitizmin bugünü çok az bir imada eski dini hoşgörüsüzlük için ele alınıyor. Genellikle, medenileşmiş uluslar arasında bir hareket, kendi geçmişlerinin hayaletlerini kovalamaya çalışmak ile anılıyor.

Yasalar

Devlet düşüncesi, gerçekleşmeye başladığı zaman, Yahudi Derneği yasama işlemlerinin hazırlığını yapmak üzere hukukçulardan oluşan bir kurul toplayacak. Bu geçiş dönemi boyunca, kuruldakiler her göçmen Yahudi'nin ülkenin yasalarına göre yargılanabilme ilkesi üzerinden yasa çıkaracak. Fakat, önceki sistemlerin en iyi kısımlarına dayanan yasamanın modern sistemini oluşturmak için bu çeşitli kanunları bir araya getirme konusunda çaba gösterecekler. Bu belki de kendine özgü biçimde kanunları derleme, günümüzün sosyal talepleri kapsamına dönüşebilir.

Ordu

Yahudi Devleti tarafsız olarak algılanacak. Bu yüzden, dahili ve harici güçlere karşı korunmak için sadece profesyonel bir orduya ve tabi modern savaşın her türlü gereği olan ekipmana gereksinim olacak.

Bayrak

Bizim bir bayrağımız yok. Ve bir tane bayrağa ihtiyacımız var. Eğer bir çok insana rehberlik etmek istiyorsak, başlarının üzerine bir sembol yükseltmeliyiz.

Ben, yedi altın yıldızlı bir bayrak öneriyorum. Beyaz zemin yeni hayatımızın saflığını, temizliğini sembolize edecek ve yedi yıldız da iş günümüzün yedi altın saatini temsil edecek. Zira Vaatedilmiş topraklara şerefin rozetini taşıyarak topluca yürüyeceğiz.

Mübadele ve Mahkumların İadesi Antlaşması

Geleceğimizin onurlu konumuna gelince, yeni Yahudi Devleti, buna en uygun biçimde kurulmalı. Eski ülkedeki her zorunluluk vicdanın sesi dinlenerek ayrılmadan önce tatmin edici bir şekilde yerine getirilmeli. Yahudi Derneği ve Yahudi Şirketi ucuz yolculukların parasını üstlenecek ve yerleşimde sadece yerel yetkililerden onaylanmış iyi hal kağıdı ve resmi referansları sunabilen kişilere bazı avantajlar sağlayacak.

Terkedilmiş ülkelerde ortaya çıkan her özel talep hakkı, Yahudi Devletinde başka herhangi bir yerden çok daha kolay bir şekilde duyulacak. Mübadeleyi beklememeli, sadece kendi onurumuz uğruna hareket etmeliyiz. Belki de, böylelikle mahkeme salonları, şu an göründüğünden çok daha fazla bizim taleplerimizi duymak için istekli olabilir.

Bir metot olarak önceki sözlerden anlaşılabilir ki, aynı ilke üzerinden, diğer medeni ulusun yaptığı gibi kendi ceza kanunlarımızı uygulama vakti gelinceye kadar, Yahudi mahkumlarını diğer devletlerden daha rahat bir şekilde verebiliriz. Bu yüzden ancak mahkumlarımız cezalarını çektikten sonra onları alabileceğimiz süreç, bir geçiş süreci olacak. Fakat düzeltilerimizi yaptıktan sonra, koşulsuz bir şekilde alınacaklar, çünkü bizim mahkumlarımız yeni bir hayatın içine dahil olmak zorundalar.

Göç, böylece, bir çok Yahudi'nin bunalımdan mutlu neticeye ulaşmasına neden olabilir. Bir karakteri enkaz haline getiren harici kötü şartlar ortadan kalkar ve bu değişiklik kaybedilen bir çok kişinin kurtuluşu anlamına gelebilir.

Burada kısaca, Witwatersrand'da rastladığım altın ocağı hikâyesinin nasıl gerçekleştiğini anlatmak istiyorum. Bir gün bir adam Rand'a gelir ve oraya yerleşir. Elindeki çeşitli aletlerle altın aramanın dışında işler yapmaya başlar. Nihayetinde en iyi yaptığı iş olan buz fabrikasını kurar. Yavaş yavaş uluslar arasında kendi saygınlığı sayesinde bir ün kazanır. Fakat bir süre sonra aniden tutuklanıverir.

Meğer bu adam, Frankfurt'ta banker olarak hesabına biraz para geçirmiş ve oradan kaçmış. Rand'a geldikten sonra da takma bir isimle gezmeye başlamış. Ancak mahkum olarak kaçtıktan sonra, en son tren istasyonunun saygın insanlara ait olan bölümünde görülmüş ve onu içtenlikle, 'görüşmek üzere' diyerek uğurlamışlar.

Bu hikâye, ne kadar da gerçeği yansıtıyor!

Yeni bir hayat, suçluları, hatta gördüğünüz gibi mahkumları bile yeniden oluşturuyor ve şu bir istatiksel gerçek ki, suçlu Yahudilerin, suçlu olmayanlara göre oranı, diğer uluslarınkine göre çok daha az. Bu konuda bazı ilginç istatistikler, resmi kaynaklara dayandırılmış istatistiklerin derlemesini yapmak için 'Anti-Semitizme karşı Savunma Derneği' tarafından atanan, Berlin'den Dr. P. Nathanın 'Almanya'da Yahudilerin Suçluluğu' başlığındaki araştırmada açık seçik ortadadır. Rakamlarla dolu olan bu risalenin akıllıca tartışmalarla çürütülebilecek Anti-Semitizmin hatası vasıtasıyla diğer bütün 'savunma'lar gibi tahrik edici olduğu doğrudur. Biz sevilmiyoruz. Muhtemelen biz hatalarımız için olduğu kadar hediyelerimiz için de sevilmiyoruz.

Yahudilerin Göçünün Faydaları

Yönetimlerin, hem gönüllü olarak hem de Anti-Semitiklerin oluşturduğu baskı altında bu plana gereken azami dikkati göstereceğini ve belki de gerçekten orada burada aynı zamanda Yahudi Derneğinin göstereceği sempatiyle yaklaşacağını zannediyorum.

Öne sürdüğüm göç, hiçbir ekonomik kriz oluşturmayacak. Planımın uygulanmasının önlenmesi yerine, Yahudi-eziyeti nedeniyle her yerde oluşan böyle krizlerin tercih edilmesi gerekir. Şu an Anti-Semitik olan ülkelerde büyük bir refah dönemi başladı, çünkü daha önce tekrar tekrar söylediğim gibi, yeni ülke Yahudiler tarafından Hıristiyan vatandaşların iç göç yoluyla yavaş yavaş ve sistematik bir biçimde boşaltılacak. Eğer sadece acı çektirilmiyorsak, aynı zamanda bunun olmasına yardım ediyorsak, hareketin genel hayırlı bir etkisi olacak. Birisinin bir diğerini özgür kılacağı ve bir çok Yahudi'nin ayrılmasının sonucu olarak ülkelerin fakirleşmesine yol açacağı görüşleri dar görüşlerdir. Bu, zulmün neticesi olan ayrılıştan farklı bir ayrılıştır. Zira sonra sahip olunanlar savaş karışıklığında olduğu gibi enkaz haline döner. Oradaki her şey, kazanılmış hakların saygınlığına göre ve kanunlara kat'i suretle riayet etme, açıkça ve gün ışığının sayesinde, yetkililerin gözetimi ve kamuoyunun kontrolü altında yerine getirildiği için yine kolonistlerin gönüllü ve huzur içinde ayrılmasından farklıdır. Hıristiyan proleterlerin dünyanın değişik yerlerine yaptıkları göç, Yahudi hareketi tarafından işlemez hale getirilebilir.

İleride Devletler, ihracatlarının devasa yükselişiyle avantaja sahip olacaklar. 'Orada'ki göçmen Yahudiler, uzun zaman boyunca Avrupa'dan gelen mamullere bağlı olarak yaşayacakları için ister istemez Avrupa'dan ithalat yapmak zorunda kalacaklar. Yerel gruplar, adaleti dengelemeye devam edecekler ve her zaman kullanılan gereksinimler, uzun süre bilinen yerlerden karşılanacak, karşılanmalı.

Bir başka, belki de en büyük avantajların bir tanesi, toplumsal ferahlamayı takip eden süreç olacak. Toplumsal memnuniyetsizlik, Yahudilerin yavaş yavaş yerleşmesi süreci boyunca yirmi, belki de daha fazla yıl boyunca yatıştırılacak ve bütün geçiş dönemi boyunca en azından ortalık sakin olacak.

Toplumsal mesele, tam olarak bizim teknik kaynaklarımızın gelişmesine bağlı olarak şekil alabilir. Buhar gücünün yoğunluğuyla çalışan makinelerin

bulunduğu fabrikalarda daha çok insan kalabalığı var ve kalabalık yüzünden bu fabrikalarda insanlar birbirlerini çok mutsuz ediyorlar. Üretimimizin şu anki tedbirsiz ve sistemsiz muazzam oran farkları, hem işçiyi hem de işvereni mahveden çeşitli krizlerin sebebidir. Buhar insanları bir araya topluyor; elektrik muhtemelen onları tekrara dağıtacak ve belki de emek pazarının durumunu daha olumlu bir hale getirecek. Her ne olursa olsun, insanlığın gerçek yardımcıları olan bizim teknik mucitlerimiz, Yahudilerin göçünün başlamasının ardından işlerine devam edecek ve bizim daha önce gördüklerimiz kadar harika, ya da gerçekten de bunlardan bile daha muhteşem şeylerin icadını gerçekleştirecekler.

‘İmkânsız’ kelimesinin varlığı, artık teknik bilimin kelime dağarcığında yer almıyor. Geçen yüzyılda yaşayan bir adam tekrar yeryüzüne dönse, bugünün yaşamını tamamıyla akıl almaz bir sihirle donanmış olarak bulabilir. İcatlarımızla çağdaşlarımız nerde görünse, çölü tatlı bir bahçeye çeviriyoruz. Günümüzde çöl şehirleri inşa etmenin ihtiyacı, şimdi olduğu kadar, eskiden beri, yüzyıllardır hissediliyordu. Amerika şimdi bunun sonsuz örneğini gösteriyor. Mesafe bir engel olarak duruyordu. Çağımızın ruhu, inanılmaz hazinelerini dükkânına topladı. Her gün bu zenginlik artıyor. Yüz binlerce kafa spekülasyonlarla dünyanın her noktasını araştırıyor ve keşfediyor. Biz, kendimiz bütün yeni girişimleri kendi Yahudi topraklarımızda kullanıp geliştireceğiz ve insanlığın yararı için günde yedi saati bir deneme olarak ileri süreceğimiz gibi, diğer başka her şeye de aynı insancıl ruhla yaklaşıp yeni ülkemizi örnek bir Devlet ve deneyler ülkesi yapacağız.

Yahudilerin ayrılışından sonra, oluşturulan girişimler asıl olarak bulundukları yerde kalacak. Ve girişimin Yahudi ruhu, insanlar onu hoşça karşıladıklarında bile başarısızlığa uğramayacak. Yahudi kapitalistleri, iyi bildikleri çevre koşullarında fonlarını harcamaktan memnun olacaklar. Ve şu an Yahudi parası, var olan zulümden dolayı dışarı gönderilirken ve en uzak yabancı girişimlerde batarken, bu barışçıl çözüm nedeniyle tekrar su yüzüne çıkacak. Yahudilerin terk ettiği ülkelerin gelişmesine yardımcı olacak.

SONUÇ

Ana hatlar

Bu risalede cevaplanmayan kaç soru kaldı, ne kadar noksanlık var, ne kadar zararlı yüzeysellik var ve boşuna tekrar edilen kaç tekrar var, işte ben bunları oldukça fazla sıklıkla ve uzun uzun düşündüm!

Benim sözcüklerimin hikmetini anlayabilme yeterliliğine sahip akıllı okur, sözünü ettiğim noksanlardan dolayı yazdıklarımdan uzaklaşmayacaktır. Sadece bir adamın tasarılarından ibaret olmayan bir çalışma içinde aklı ve enerjisiyle işbirliği içinde meseleleri yoluna koymak için bir hayli kışkırtılmış olacaktır.

Açıkça ortada olanları açıklamayıp önemli meseleleri gözden mi kaçırdım?

Doğrusu belli şikâyetleri ve itirazları dile getirmeye çalıştım, fakat nitelikli veya niteliksiz düzeyde çok daha fazla eleştiri getirileceğini ve itiraz olacağını biliyorum.

İtirazların ilk çeşidi, yani göz önüne almamız gereken itirazlar, yeryüzünde yaşayan bütün insanlar içinde sadece Yahudilerin zulme uğramadığı değerlendirmesine aittir. Burada, hiçbirinin perişanlığı bizimkinden daha fazla olmasa bile, bu kötü durumun birazını ortadan kaldırarak da başlayabiliriz biçiminde yanıt verebilirim.

Belki de, bundan başka, insanlar arasında yeni bir fark yaratmamamız, yeni yeni duvarlar dikmememiz gerektiği, daha ziyade eskilerini yıkmamız gerektiği söylenebilir. Ancak, böyle söyleyen insanları iyimser ve hayalperest insanlardır. Akıp giden rüzgârla kemiklerinin tozlarından ortalıkta eser kalmadığında, vatan toprağı ülküsü gelişmeye, serpilmeye devam edecek. Hatta, evrensel kardeşlik güzel bir rüya bile değil. Düşmanlık ve beslenen kin, insanın en büyük çabalarının temelidir. Fakat Yahudiler, memleketlerine kavuştuktan sonra muhtemelen fazla düşmana sahip olmayacaklar. Geride kalanlara gelince, başarı onları zayıf düşürüp iyice güçsüzleştirdiği için çok geçmeden hep birlikte ortadan kaybolacaklardır. Her ulusun olduğu gibi Yahudilerin de daima yeterli miktarda düşmanı olacaktır. Fakat bir kere topraklarını tehlikeyle karşı karşıya bıraktıkları zaman, bütün dünyaya yeniden dağılmaları çok uzun sürmeyecektir. Bütün doğu medeniyeti çökmedikçe, diaspora yeniden doğamaz ve böylesi bir neticeden de aptallar hariç, kimse korkmaz. Günümüz medeniyetleri, kendilerini koruyabilecek güçte silahlara sahip.

Sayısız itiraz daha niteliksiz olan gerekçelere dayanacak, çünkü dünyada niteliksiz, korkak insan daha fazla. Bu sığ fikirlerin, niteliksiz olan gerekçelerin bir kısmını ortadan kaldırmaya çalıştım. Her kim bizim yedi altın yıldızlı beyaz bayrağın peşinden koşmak isterse, bu aydınlanmaya katkıda bulunması gerekiyor. Belki de ilk kavgalarımızı öncelikle bizim kendi ırkımızın kötü niyetli, dar kafalı, dar görüşlü ve yüreksiz insanlarına karşı vermemiz gerekecek.

Yine birilerinin çıkıp sözlerimin Anti-Semitiklerin kılıçlarını kuşanmalarına neden olduğumu söyleyebilir. Neden öyle olsun ki? Ben gerçeklerden bahsediyorum.

İnsanlar benim düşmanlarıma bize zarar verebilecekleri yolları gösterdiğimi söylemeyecek mi? İşte ben bunu tartışırım. Benim önerilerim sadece Yahudi çoğunluğunun rızasıyla gerçekleştirilebilecek teklifler. Eylem bireylere karşı hatta en güçlü Yahudi gruplarına karşı bulunulacak, fakat Yönetimler bütün Yahudilerin geneline karşı bir eylemde bulunmayacak. Yasadan önceYahudinin eşit hakları, ilk kabul edildikleri yerde vazgeçilemez; çünkü bu ilk vaz geçme girişimi, fakir ve zengin ayrımında olduğu gibi bütün Yahudileri çok geçmeden devrimci partilerin saflarına itebilir. Yahudilere karşı herhangi resmi bir haksız tavrın başlaması kalıcı bir ekonomik krizi meydana getirir. Bu yüzden hiçbir silah etkili biçimde bize karşı kullanılamaz, çünkü bu silahlar onları kullanan ellere zarar verir. Bu arada kin ve düşmanlık çok hızlı ilerler. Zengin bu zararı çok fazla hissetmez, ama fakir bunu fazlasıyla hisseder.

Bazı başarılı insanlarımız, üzerimizdeki baskının henüz göçü haklı çıkartacak yeterlilikte büyük zarar vermediğini, zora dayanan her ihracın insanımızın ayrılmakta nasıl gönülsüz davrandığını gösterdiğini söyleyebilir. Doğrusu bu, fakat nereye gidileceğini bilmiyorlar, çünkü sadece bir sıkıntıdan diğerine geçiş yapıyorlar. Fakat biz onlara Vaadedilmiş Topraklara giden yolu gösteriyoruz ve gayretin muhteşem gücü alışkanlıların kötücül gücüne karşı savaşmalı.

Zulumler, orta çağlarda olduğu kadar kötücül biçimde yapılmaya devam edecek mi? Evet, doğrusu devam edecek, ama bizim acıya karşı duyarlılığımız da arttı; öyle ki, acılarımızda herhangi bir azalma hissetmediğimiz gibi devam eden zulüm bizim sinirlerimizi ve sabrımızı fazlasıyla zorladı.

Yine insanlar, bizim girişimimizin umutsuz olduğunu söyleyecekler, çünkü toprağımıza başarıyla ve onun üstünlükleriyle sahip olduğumuzda

bile sadece fakirlerin ve güçsüzlerin mi bizimle gideceğini soracaklar? Evet, tam olarak ihtiyacımız olan insanlar fakir insanlar! Sadece her şeyi göze alabilen, umutsuz insanlar fetih yapabilirler, fatih olabilirler.

Birisi kalkıp da şöyle bir soru sorabilir: Uzun zaman önce yapılmış bir şeyi yapmak mümkün mü?

Bu şimdiye kadar olmadı, artık mümkün. Yüz ya da elli yıl önce bile bu rüyadan daha öte bir şey değildi. Bugün gerçeğe dönüşebilir. Bizim bütün teknik başarılarımızla keyifli bir tanışıklık içinde olan zenginlerimiz, pekala hepsinin tam olarak kaç para edebileceğini biliyor. Dolayısıyla, sadece fakir ve sade bir hayat sürenler Tabiata ve onun güçlerine hakim olmanın gücünün henüz farkında değiller. Artık bunlar, yeni mesajlarında sağlam bir inançları olacak. Çünkü bunlar asla Vaat edilmiş toprakların ümidini kaybetmediler.

İşte, Yahudiler! Ne masallar, ne de birer yalancı! Herkes onun gerçekliğini kendisi için test edebilir, çünkü herkes kendisiyle Vaat edilmiş Topraklardan bir miktar yanında taşıyacak; kimi kafasında, kimi kollarında, kimi kazandığı servetinde.

Şu an, herşey sonsuz bir şekilde uzun bir mesele gibi görünebilir. En iyi şartlarda bile, Devletin kuruluşunun başlangıcından önce yıllar akıp gidebilir. Bu arada binlerce yerdeki Yahudiler hakaretlerin, küçümsenmenin, kötüye kullanılmanın, sürüklenmenin, yağmalanmanın ve ölümün acısını çekiyor. Hayır! Eğer planı gerçekleştirmeye başlayacaksak, Anti-Semitizm bir kerede ve sonsuza kadar durmalı ve barışın sonuçları için olmalı.

Yahudi Şirketinin oluşumunun haberleri, tek bir günde bizim ışık hızında çalışan telgraf tellerimiz aracılığıyla dünyanın en ücra köşesine taşınacak.

Ve rahatlatıcı haberler ardı ardına gelecek, birbirini takip edecek. Orta sınıflarımızdan çokca sağlanan akıl gücümüz ilk teknisyenlerimiz, memurlarımız, avuktalarımız ve doktorlarımız olarak ilk örgütlemelerde bir çıkış noktası bulacaktır. Böylece, hareket hızlı ve sorunsuz şekilde ilerlemeye devam edecektir.

Tapınaklarda ve yanı sıra kiliselerde işimizdeki başarılar için dualar edilecek, acısını çektiğimiz bütün yüklerimizden böylelikle kurtulacağız.

Ancak öncelikle insanların zihinlerini aydınlatacak fikirler bulmalıyız; bulduğumuz fikirler insanlarımızın oturdukları koca yarıklar açılmış evlerinin deliklerinden kendilerine yol yapıp içeriye girmeli. Işık odalara

dağıldıkça herkes derin uykusundan uyanacak ve ışığın yüzlere vurmasıyla herkesin hayatı anlam kazanacak. Hareketin anlam kazanması ve hedefine ulaşması için herkesin tek başına, şapkasını önüne koyup düşünmeye ihtiyacı var.

Ülkü uğruna cömertce, bencillikten uzak bir şekilde kendsini kavganın ortasına atanlar için ne de büyük bir zafer ve nam var!

Yahudilerin, varlığın kaynağından fışkıracak harikulade nesline inanıyorum!

Maccabiler tekrar yükselişe geçecek!

Benimle birlikte anlamı açık seçik ortada olan şu sözleri tekrarlayın:

Yahudiler, istedikleri Devlete kavuşacak!

Yahudiler en azından özgür birer insan olarak topraklarında yaşayacak ve kendi vatanlarında huzur içinde ölebilecek!

Dünya bizim özgürlüğümüzle hürriyetine kavuşacak, servetimizle zenginleşecek, yüceliğimizle büyüyecek!

Orada, mutluluğumuzu kazanmak için girişimimiz ne olursa olsun, insanlığın güçlenmesine ve yararına olacak.

[1] Yayınevimiz tarafından hazırlanmaktadır.

[2] 1819 basımlı, Washington Irving'in 'The Sketch Book of Geoffrey Crayon' adlı kitabının bir kısa öyküsü. Cüce cinlerin verdiği iksirle uykuya doyan bir Grimm Kardeşler masalıyla benzeşiyor. Rip Van Winkle aslında Hollandalıdır. Amerika'ya gelen Hollandalı göçmenlerin oluşturduğu bir yerleşim bölgesinde gecmektedir. Bir varsayıma göre kendisine eziyet etmeyi, üzerinde baskı kurmayı pek seven karısının İngiltere'yi, kendisinin ise kraliçenin egemenliğinde ezilen Amerika'yı sembolize ettiği mitleşmiş bir kahraman. 20 yıllık uykusundan uyandığında tüfeğinin paslanmış olduğunu görmesi, artık Amerika'nın bağımsızlık savaşının bitip yerine huzurun hakim olduğunu simgelemektedir. [Ç. N.]

[3] Gotthold Efraim Lessing, Almanya’nın ilk önemli eleştirmenlerindendir. Fransız neoklasizmini reddederek oyunlar yazdı; oyunlarını Sheakespeare oyunlarının modeline göre yazdı. Lessing’in en önemli oyunu dini hoşgörü üzerine hazırlanan 1779 yılında yazdığı ‘Bilge Nathan’ dır. [Ç. N.)

[4] Theodor Herzl, muhtemelen burada *Dreyfuss Davas*ından da bahsediyor [Ç. N.]

[5] Arbalet: Tatar yayı [Ç. N.]

[6] Assistance par le Travail: Çalışarak Rahatlama

[7] Plebisit: Halk oylaması. İlk kez Fransız devriminde ortaya çıkmış olup sınır çizilmesi, uluslar arası bir anlaşmanın kabulu gibi durumlarda halkın oyuna başvurma eylemi; *minör demokrasi* [Ç. N]

[8] Dr. Herzl, , 24 Kasım 1895 yılında, İsrail *(Zangwill)* başkanlığında Makkabiyenler Klubü'nün bir toplantısından bahsediyor.[Ç.N.

[9] le ressort d’une democracie est la vertu: Bir demokrasinin yükselişi fazilettir.